காதலெனும் புயல்

1

'பவி...பவி...! ஏ பாவி!' சிரிப்பில் மிதந்த குரலைக் கேட்டு சிந்தனையினின்று விழித்துக் கொண்டாள் பவித்ரா. அவளை அப்படியெல்லாம் அழைக்கும் உரிமையுடையவள் அந்த ஹாஸ்டலில் ஒரே ஒருத்திதான். வகுப்புத் தோழியும்—அறைத் தோழியுமான நிர்மலாதான் அவளைக் கேலியாக சில சமயம் 'ஏ பாவி' என்று கூப்பிடுவது வழக்கம்.

அதற்காக அவள் கோபித்துக் கொண்டதில்லை. எந்த ஜென்மத்தில் செய்த பாவங்களின் ஒட்டு மொத்தமோ இந்த பிறவி... அதனால்தான் அம்மா அவளுக்கு பவித்ரா என்ற பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டிருக்கிறாங்களோ? அடிக்கடி தன்னுள் எண்ணிக் குமைந்ததுண்டு.

ஹாஸ்டல் மதில் சுவரை ஒட்டி மிகவும் உயரமாக வளர்ந்து கிளைகளைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்த வேப்பமரத் தடியில் அவள் புல்தரைமீது தன்னந்தனியே உட்கார்ந்திருந்தாள்.

அவளது பட்டப் பரீட்சைகள் இன்னமும் முடிந்த பாடில்லை. பி.எஸ்.ஸிக்கு அவள் எடுத்துக்கொண்டிருந்த பாடங்களில்—அவள் பௌதீகப் பரீட்சைத்தாளை மனதில் நிறைவு தரும் வண்ணம் எழுதி முடிக்கவில்லை என்ற குழப்பம். இன்னும் தேர்வு முடிய சில நாட்கள் இருந்தன. அதற்கு பின்னர்தான் அவள் வீட்டுக்குக் கிளம்பவேண்டும்.

வீடு சென்னையிலேயே இருந்தும் பல காரணங்களை உத்தேசித்து மாமா சந்திரன் அவளை ஹாஸ்டலில் தங்கிப் படிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

புரசவாக்கம்—தேவசுந்தரம் தெருவிலிருந்து அவள் தினசரி பஸ் பிடித்து கல்லூரிக்கு செல்வது அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றார்.

அவளுக்குத் தெரியும் ... என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த தன் மகன் சந்தானத்தின் மேல் இந்த பெண் கண்ணை வைத்துவிடப் போகிறாளே என்ற கவலை மாமாவுக்கு.

தன் மகன் வருங்காலத்தைப் பற்றி மாமிக்கு பலவித எதிர்பார்ப்புகள் இருந்தன. தன் தூரத்து உறவினர் கோயம்புத்தூர்வாசி, ஒரு தொழிலதிபரின் ஒரே மகளை கட்டிவைத்து—அத்தனை சொத்துக்கும் அதிபதியாக்கிவிட வேண்டுமென்ற திட்டம்.

அதற்காக அவள் தன் கணவனுக்கு அடித்த வேப்பிலை...

"இப்போதெல்லாம் டாக்டர்கள்கூட சொல்றாங்க: மாமன் மகள் அத்தை மகன் என்று உறவுக்குள்ளேயே சம்பந்தம் செய்து கொள்வது நல்லதல்ல. ஊனமுற்ற குழந்தைகள் பிறக்க இது ஒரு காரணம் என்கிறாங்க. அதனாலே நம்ப சந்தானத்துக்கு வேற இடந்தான் பார்க்கணும்."

மாமி மாலினி கவலைப்பட்டிருக்கவே தேவையில்லை. பவித்ராவுக்கு தன் மாமன் மகன் சந்தான கிருஷ்ணனை கொஞ்சமும் பிடிக்காது. ஏன்? அவள் ஆண் வர்க்கத்தையே ஒரு வகையில் வெறுத்தாள் என்றே சொல்லவேண்டும்.

சின்னஞ்சிறு வயதில் அவளையும்—அவள் தாயையும் அனாதைகளாக விட்டுப் போய்விட்ட அப்பாவை—அவள் விஷமாக எண்ணினாள். சதா சிடுசிடுவென்று எரிந்து விழுந்த தாத்தாவை வெறுத்தாள்.

கடுமை தெரிந்த முகத்துடன் அவளை உறுத்துப் பார்த்து எந்த ஒரு சிறு தவறுக்கும் கூச்சல் போட்ட மாமாவை அவளுக்குக் கட்டோடு பிடிக்காது. அம்மாவைப் பார்க்க விடுமுறை நாட்களில் பஸ் பிடித்து வந்தும் மனம் விட்டு பேச முடியாது.

மாமி அரை மனதுடன் போட்ட சோற்றை தின்றுவிட்டு நிம்மதியைத் தேடி மாடிக்கு வந்தால்...எதிர் வீட்டு ஜன்னல் வழியே அவளைப் பார்த்து கண் அடிக்கும் அந்தக் கயவன்; காலேஜ் மாணவனாம் அயோக்கியன்! அவனை கண்களால் எரிக்க முடியவில்லையே என்ற ஆத்திரத்துடன் வெறுத்தாள்.

பி. எஸ். சி. முடித்ததும் அவள் மேலே படித்துப் பட்டம் பெற்று ஒரு பள்ளியிலோ கல்லூரியிலோ பௌதீகம் போதிக்கும் ஆசிரியையாக வாழ விரும்பினாள்.

ஆமாம்!—சட்டக். கல்லூரியில் சேர்ந்து அவள் ஏன் வக்கீலுக்குப் படிக்கக் கூடாது?

சட்டத்தை தனக்கு இஷ்டப்படி வளைத்துக்கொண்ட அப்பா போன்ற சில ஆண்களை அதன் பிடியில் சிக்க வைத்து தண்டிக்க—அவள் ஏன் நியாயத்துக்குப் போராட வக்கீலாகக் கூடாது. அவளுக்குள் இப்படி ஒரு கற்பனைகூட எழும்பக் கூடாது என்பது தாத்தாவின் தீர்மானம் போலும்.

அடிக்கடி கடிதங்கள் எழுதி அவளைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தனர். ஹாஸ்டலில் வசித்த பெண்கள் தபால்காரர் வருகையைக் கண்டதும் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டுப் போவார்கள்.

தபால்காரர் எல்லா கடிதத்தையும் ஹாஸ்டல் அலுவலகத்தில் உட்கார்ந்து மேற்பார்வையிடும் ஹவுஸ்கீப்பர் திருமதி ஞானத்திடம் கொடுத்துவிட்டு போய்விடுவார்.

கல்லூரி வகுப்புகள் முடிந்ததும் ஹாஸ்டலுக்கு உணவருந்த வரும்போது பெண்கள் 'மேடம் கடிதாசி வந்திருக்கா? விமலா, ரூம் நம்பர் எண்பது. கொஞ்சம் பாருங்க' என்று கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு அறையை ஆக்ரமிப்பார்கள்.

அவள் அப்படி பதறிக்கொண்டு கடிதத்திற்கு ஓடி நின்றவளே இல்லை. திருமதி ஞானமே அவளைக் கூப்பிட்டு ''மிஸ் பவித்ரா, உனக்கு கடிதம் வந்திருக்கு'' என்று அழைத்துக் கொடுக்கும்வரை அசட்டையாகவே இருப்பது வழக்கம்.

அவளுக்கு கடிதம் போடுகிறவர்கள் இரண்டே இரண்டு பேர். பம்பாயிலிருந்து தாத்தா மாதம் ஒன்று என்ற கணக்கில் பொடிப் பொடியான எழுத்துக்களில் பல பக்கங்களை நிறைத்து ஒரு தடிமனான கடித உறையை அனுப்புவார்.

அவர் என்ன எழுதியிருப்பார் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். சட்டென்று பிரித்து படிக்க மனமில்லாது அறை மேஜைமீது அதை போட்டு வைத்திருப்பாள். பாடங்களைப் படித்தபின் மெல்ல கடைசியாக தூங்குமுன் உறையைக் கிழித்து அந்தக் கடிதத்தைப் படிப்பாள்.

ஒரு சமயம் தாத்தா அதே கடிதத்தின் பல பிரதிகளை காப்பி எடுத்து வைத்திருப்பாரோ என்னவோ?

ஒரு மாறுதலும் இருக்காது. சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். கிழவர் வயது ஆனாறோ என்னவோ விரிந்து போன இசைத்தட்டு போல...

''உன் தாயார் மிகவும் பாடுபட்டு உன்னை படிக்க வைக்கிறாள். அவளது பொருளாதார நிலையை உத்தேசித்து நானும் உன் ஹாஸ்டல் செலவுக்கும்—படிப்பு செலவுக்கும் கைகொடுத்து உதவுகிறேன். உன்மாமா உன்தாயை தன் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டு காப்பாற்றி வருகிறான். இவைகளையெல்லாம் நீ ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு படிப்பில் அக்கறை காட்டவேண்டும். ஆடை அலங்காரங்கள்—சினிமா இத்யாதிகளில் மனதை அலக்கழித்துக் கொள்ளாது புத்திசாலியாக உன் முழு நேரத்தையும் படிப்பில் செலவிட வேண்டும். கண்ட புத்தகங்களை எடுத்துப் படிக்காது நமது பண்பாட்டை சித்தரிக்கும் இலக்கிய நயமுள்ள புத்தகங்களையே கல்லூரி நூல் நிலையத்திலிருந்து நீ எடுத்துப் படிக்க வேண்டும்...'' இப்படி பல. அவள் எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்யக் கூடாது என்று பக்கம் பக்கமாக சொன்னதையே திருப்பி....அட கடவுளே. இந்த கிழவருக்கு கற்பனை என்பது துளிகூட கிடையாதா? பம்பாயில் வசிக்கும்

இவர், அந்த நகரத்தைப் பற்றி எத்தனையோ சுவையான விஷயங்களை எழுதி கடிதத்தை சுவாரஸ்யமான தாக்கலாமே! அதைவிட்டு... மேலெழுந்தவாரியாக படித்து விட்டு இரு சுக்கலாக கிழித்து குப்பைக் கூடைக்குள் போட்டு விடுவாள். அதை படித்தபின் அப்படி ஒரு கோபம் அவளுக்கு ஏற்படும்.

அம்மா கார்டுதான் போடுவாள். தாத்தா கூறுவது போல அம்மாவின் பொருளாதார நிலை மோசந்தான். தன்னைக் காத்துக் கொள்ள அவள் அருகிலிருந்த ஒரு அலு வலகத்தில் ,தாத்தாவின் பலத்த சிபாரிசில் சில ஆண்டுகளாக ஒரு டைப்பிஸ்ட்டாக வேலை செய்கிறாள்.

மாதம் நானூற்று எழுபது ரூபாய் சம்பளம். தன் சொந்த செலவு போக அண்ணா வீட்டில் தங்கி வசிப்பதற்கு சாப் பாட்டுக்கு இருநூறு தந்தாக வேண்டும். மீதியில் அவள் தனக்கும் தன் மகளுக்கும் துணிமணி வாங்குவதிலிருந்து சக லத்தையும் கவனித்துங் கொள்ள வேண்டும். இந்த அழகில் மகளுக்கு கல்லூரி படிப்பு. ஹாஸ்டலில் வாசம்!

அவள் ஹாஸ்டலுக்கும், சாப்பாட்டிற்கும், கல்லூரி சம் பளத்திற்கும், புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கும் உண்டான செலவின் தொண்ணூறு சதவிகிதம் தாத்தாவின் தலையில் விழுந்திருந்தது உண்மை. அந்த உரிமையில் தான் தாத்தா உபதேசத்தை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மா அதிகம் எழுதமாட்டாள். கார்டில் சில வரிகள். "நான் நலமாக இருக்கிறேன். நீ நலந்தானே! இந்த வாரம் விடுமுறைக்கு நீ வரலாம் என்று மாமா உத்தரவு கொடுத் திருக்கிறார். வந்ததும் வழக்கம்போல் பகல் சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு திரும்பி போய்விடு. மாமி மாலினி வற்புறுத்தி வீட்டில் தங்கச் சொன்னால் ஒழிய நீ மாமா வீட்டில் இரவு தங்க வேண்டியதில்லை. கவலைப்படாதே. நமக்கு என்று ஒரு வீடு எடுத்து நாம் தனியே வசிக்கும் காலம் வரும். பொறுமையாக இரு, அம்மா சுகந்தி" இதுமாதிரியான கார்டுகள் தான் அவளிடமிருந்து வரும். கடிதத்தின் முடிவில் பொறுமையாக

இரு என்ற உபதேசம் அதைப் படிக்கும் பொழுது அவள் சீறி விழுவாள்.

தனக்கு மீறிய சுமையைத் தாங்கிக்கொண்டு கத்தலின்றி விழித்து நிற்கும் கழுதைக்கு சமமாக அம்மா இந்த பொறுமை என்னும் உணர்வை அனுசரித்ததினால் தானே இப்படி ஒரு அவலநிலைக்கு ஆளானாள். தான் கெட்டது போதாததுபோல மகளையும் தன் கதிக்கு கொண்டு வர நினைக்கும் அம்மாவுக்கும் மூளை சரியில்லை தான்.

பவித்ரா தாத்தாவுக்கு மரியாதைக்காக பதிலுக்கு மாதம் ஒரு கார்டு போடுவாள். உள்ளூரில் இருக்கும். அம்மாவிடம் ஹாஸ்டல் தொலைபேசி மூலம் மாதமொரு முறையாவது பேசுவாள்.

"என்னத்துக்கு டெலிபோனுக்கு பணம் செலவழிக் கிறே..." வேலை செய்யும் அலுவலகத்து போனில் மறு பக்கத்திலிருந்து அம்மா கேட்பாள்.

"வீட்டுக்கு வந்தா உங்களோட ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் தனியா பேச முடியறதில்லை. ஓய்வுநாள் போதுகூட உங் களுக்கு ஓய்வு கிடையாது. சமையலறையில் உழன்று கொண்டிருக்கீங்க..."

"அண்ணி மாலினியே எல்லா வேலையும் செய்ய நான் அம்மா பார்த்திட்டு இருக்க முடியுமாம்மா..."

"மாதம் சாப்பாட்டுக்கு கொடுத்துடுறீங்களே— பிறகு எதுக்கு வேலை செய்யணும். சும்மா அவங்க உங்களுக்கு சோறு போட்டா வேலை செய்கிறது நியாயம்..."

"அண்ணன் வீடுன்னு ஒரு நிழல் கிடைச்சிருக்கே— அதைப்பத்தி நாம் நன்றியோட நினைக்கணும்..."

"அந்த உணர்வு நாய்க்குத்தான் வேண்டும். இந்த காலத்தில் மனுஷங்களுக்குத் தேவையில்லை..."

"ஏடா கூடமா பேசாதே பவித்ரா..."

"நமக்குன்னு ஒரு குடிசையாவது தனியா இருந்தா நாம் இப்படி பிறர் கையை பார்த்துட்டு அடிமையா இருக்க வேண்டாம்."

"ஆச்சு... தாத்தா ரிடையர்ட் ஆகிவிடற டயந்தான். அண்ணாவோட அவர் தங்கியிருக்கப் போறதில்லைன்னு சொல்லிட்டார். அதனாலே கட்டாயம் அவர் எடுக்கும் வீட்டில் நாம அவர் கிட்டத்தான் இருக்கப் போறோம்."

"ஒரு சிறையிலிருந்து இன்னொரு சிறைக்குப் போகப் போறீங்களா அம்மா..."

"தாத்தாவோட வசிக்கிற ஒரு வீடு எப்படி சிறை யாகும்..."

"சுதந்திர உணர்வை கத்தரிக்கோல் போட்டுக் கொண்டேயிருப்பார் தாத்தா. அது எப்படி வீடாகும்?"

"பவித்ரா? நமக்கு இப்போ அவர்தான் துணை— அதனாலே பிடிச்சதோ பிடிக்கலையோ நாம் தாத்தாவோட தான் இருக்கணும். அவர் அண்ணா வீட்டைத் தள்ளி ஒரு தெருவில் ஏற்கனவே ஒரு வீட்டைப் பார்த்து வச்சிருக்காராம். உன் பரீட்சை முடிந்த கையோட அவர் ரிடையர்ட் ஆவார்."

அம்மா... அன்றொரு நாள் சொன்ன செய்தியைத்தான் தாத்தா பல பக்கங்களில் பொடி எழுத்தில் எழுதி பரீட்சைக்கு நடுவே அவளுக்கு மனக் கலவரத்தை அதிகப் படுத்தியிருந்தார்.

"இந்த மாத முடிவில் நான் ரிடையர்ட் ஆகிவிடுவேன். மேலும் எக்ஸ்டென்ஷன் இரண்டு வருஷம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். வேண்டாம் என்று மறுத்துவிட்டேன். ஏன் தெரியுமா? உன் படிப்பு முடிந்துவிடும். பிறகு உனக்கு ஒரு வழி செய்ய நானும் உன் தாயும் ஏதாவது ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். தனக்கு நியாயமாக இருக்க வேண்டிய பொறுப்பு

களைத் தான் உன் அப்பன் தட்டிக் கழித்துவிட்டு போய் விட்டானே! எனக்கும் வயதாகிக் கொண்டு வருவதால் என் கடமைகளை சீக்கிரமாக செய்து முடிக்க ஆசைப் படுகிறேன். பரீட்சைகளை கவனமாக எழுது. வாழ்க்கையில் படிப்பு எந்த சமயம் தேவைப்படுமோ— அதனால் பெண் களுக்கு கல்வி அவசியம் என்றாகிவிட்டதால்தான் உன்னை பட்டப் படிப்புக்கு அனுப்பி வைத்தேன். இனி தொடர்ந்து மேலே படிக்க வைக்கவோ— உத்தியோகத்திற்கு அனுப்பவோ சாத்யப்படாது என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன்."

கடிதத்தைப் படித்தபொழுது அடுத்த பரீட்சைக்கு தயாரித்து தலையில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்த விஷயங்கள் எல்லாம் கோபத்திலே கொதித்து கூழாகி உருத்தெரியாது குழம்பிப் போனது போன்ற பிரமிப்பில்... 'தாத்தா ஒரு முட்டாள். இந்தக் கடிதத்தை இப்பொழுதுதான் அனுப் பணுமா?' என்று இரண்டாகக் கிழித்து குப்பைக் கூடையில் விட்டெறிந்து விட்டு... கீழே வந்தாள்.

அம்மா படித்த காலத்தில் பரீட்சைகள் மார்ச் மாத முடிவிலேயே முடிந்து விடுமாம். ஏப்ரல்— மே— ஜூன் என்று மூன்று முழு மாதங்களும் கோடை விடுமுறையாக கொண்டாடப்படுமாம்.

இப்போது என்ன காரணமோ பரீட்சைகளைத் தள்ளிக் கொண்டு போய் நல்ல கொளுத்தும் வெய்யிலில்— படித்த தெல்லாம் மூளைக்குள் கரைந்து மறைந்துவிடும் கத்திரி வெயிலில் ஏன் வைத்து தொலைக்கிறார்களோ.... வெய்யில் போதாது போல தாத்தாவின் கடிதம் இந்த சமயத்துக்கு தான் வந்து குழப்பணுமா? தனக்குள்ளே எரிச்சல்பட்ட வளாக முழங்காலை கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு, வேப்பமரத்து நிழலில் வெகு நேரம் சிந்தனையில் மூழ்கியபடி உட்கார்ந்திருந்தாள். மாலை வெய்யில் தணியத் தொடங்கி யதும் எங்கிருந்தோ சில்லென்று காற்று வீசியது.

2

'எங்கேயோ அருகில் மழை பெய்யிறாப்பல இருக்கு மண் வாசனை கூட கிளம்பியிருக்கே''— கேட்டபடி தோழி நிர்மலா அருகில் வந்து புல் தரைமீது உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

''எல்லாத்தையும் உருப்போட்டாச்சு. இனிமேலே மூளை தாங்காதுன்னு கீழே இறங்கி வந்துட்டேன். ஆமாம்... நீயும் நாளை பரீட்சைக்கு தேவையானதை படிச்சிட்டே யில்லையா'' என்று கேட்டபடி மிக அருகில் நகர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

வானத்திலே திடீரென்று மேகம் கவிழ்ந்து கொண்டு மழை கொட்டும்போல பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

''இன்னி ராத்திரிக்கு ஜம்முனு ஒரு மழை பெய்தால் நல்லா இருக்கும்'' சிரித்தாள் நிர்மலா.

''பெய்யாது, ஏன்னா... நான் இருக்கேன் பாரு. 'நல்லோர் ஒருவர் பொருட்டு எல்லோருக்கும் பெய்யும் மழை.' உண்மை. ஆனால் என் ஒருத்தியால் அது நின்னு போயிடும்'' புன்னகைத்தாள் பவித்ரா.

''ஐயாம் ஸாரி, இனிமேலே நான் உன்னை பாவின்னு வேடிக்கையா கூப்பிடறதை நிறுத்திக்கிறேன். உன் மூஞ்சியைப் பார்த்தா நீ ரொம்ப கோபமா இருக்காப்பல தெரியறது'' என்று குழைவாக பேசிய நிர்மலா தன் தோழியை வாஞ்சையுடன் அணைத்துக் கொண்டாள்.

''ஹாய் ஷைலா! நீ பெரிய மக்பாட். கார்த்தால பிடிச்சு காணலையே'' உயரமான ஒரு பெல்பாட்டம், கட்டையும் குட்டையுமாக இருந்த ஒரு பெண்ணை ஓடோடித் தழுவி வரவேற்று புல்வெளியில் கிடந்த ஒரு சிமெண்ட் ஆசனத்தை நோக்கி அழைத்துச் சென்றாள்.

''ஷைலாவை உனக்குத் தெரிய நியாயமில்லை. அவள் [illegible] குரூப். இந்த பரீட்சைக்கு மட்டும் படிப்பதற்காக [illegible]த்திரியின் விருந்தாளியாக— வார்டன் கிட்டே அனுமதி வாங்கிண்டு ஹாஸ்டலில் தங்கியிருக்கா. ரொம்ப [illegible]ட்டைப் பேர்வழி. அடையாறில் அவ தங்கியிருக்கிற [illegible] நீ பார்க்கணும். அசந்து போயிடுவே. அவ அத்தை [illegible] கணவர் ஒரு பெரிய தொழில் அதிபராம். ரொம்ப தலைக்கனம் அவளுக்கு— தினம் ஒரு தினுசு புடவையில் காலேஜுக்கு காரில் வந்து இறங்குவாள். நன்னா உத்து கவனி... இன்னிக்கு என்னவோ பெல்பாட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கா. ஒட்டடைக் கொம்புபோல அவளுக்கு பொருத்தமாகவே இல்லை. புடவையிலாவது சித்த அவளைப் பார்க்க முடிகிறது.

''என்ன பவித்ரா, நான் பேசிக்கொண்டே போறேன் நீ எங்கேயோ நினைப்பா இருக்கியே. இவளுடைய அத்தை புருஷன் யார் தெரியுமா? இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் நம் கல்லூரி ஆண்டு விழாவுக்கு தலைமை வகிக்கவும் பரிசு வழங்கவும் வந்திருந்தாரே அந்த நரேந்திரன்தான். சில்க் ஜிப்பாவும் பட்டுக்கரை வேஷ்டியுமா மாப்பிள்ளைபோல வந்து நின்னாரே ஒரு செவத்தமனிதன், ஞாபகம் இருக்கா? அவர் போட்டுக் கொண்டிருந்த செண்ட் கீழே மூணாவது வரிசையிலே உட்கார்ந்திருந்த என் மூக்கை தூக்கிட்டு போயி விட்டதுன்னு உங்கிட்ட கூட சொல்லி சிரிச்சேனே அவரே தான்.''

நெஞ்சை அடைத்த துயரத்தை அப்படியே விழுங்கிக் கொண்டு முறுவலித்தாள்.

அவளுக்கு அவள் தந்தையைப் பற்றி இப்படி ஒரு அறிமுகம் தேவையா? இரண்டு முறை மேடையேறி இரண்டு பரிசுகள் அவள் வாங்கியபோது—பற்கள் பளிச்சிட நரேந்திரன் அவளைப் பார்த்து சிரித்துவிட்டு 'கன்கிராட்ஸ்' என்ற போது அவளுக்கு வந்த ஆத்திரம் அவர் கொடுத்த அந்த புத்தகத்தை அப்படியே அவர் முகத்தில் அத்தனை பேர்

மூன்னிலையில் விட்டெறிந்து 'மடையா' பெத்த பெண்ணை கூட அடையாளம் தெரியலை உனக்கு? நீ ஒரு தொழிலதிபர் கொடை வள்ளல், மண்ணாங்கட்டி...அக்கினியைச் சுற்றி வந்து அம்மி மிதித்து அருந்ததி காட்டி மணந்த மனைவியை அம்போன்னு விட்டுட்டு ..கண்களில் நீர்துளிர்க்க—தாடை இறுக கோபத்தில் கொந்தளித்தபடி பரிசு புத்தகத்துடன் தட்டுதடுமாறி மேடையைவிட்டு கீழே இறங்கி வந்து உட்கார்ந்து கொண்டதை அவள் மறக்க முடியுமா?

மூன்று வயதிலேயே பிரிந்துவிட்ட அவள் தந்தையை எப்படி அடையாளம் கண்டு கொண்டாள்?

அதுவும் எதேச்சையாக ஒருநாள் கிடைத்த உண்மை.

மதுரையிலிருந்த மாமாவின் குடும்பம் சென்னைக்கு வந்து, மாமா சென்னையில் அந்தப் புது கம்பெனியில் வேலை ஏற்றுக்கொண்டு புரசவாக்கத்தில் அந்த தெருவில் வீடு தேடி குடியிருக்க ஆரம்பித்த பின்னர் வெஃகுகாலம் அம்மா தன் தமையன் வீட்டில் சமையல்காரியாகவேதான் இருந்து கொண்டிருந்தாள்.

பம்பாயிலிருந்து திடீரென்று வந்த தாத்தாவுக்கு ஏற்பட்ட கவலைதான், அம்மா அத்தனை வயதிற்குப் பின்னர் அருகிலிருந்த டைப்பிங் இன்ஸ்டியூட்டிற்குச் சென்று பயிற்சி பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அவசரமாக எழுந்து குளித்து சமைத்துவிட்டு குழந்தைக்கு சீருடை அணிவித்து கையில் பிடித்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்தில் விட்டுவிட்டு—அம்மா டைப் பயிற்சிக்குப் போவாள். 'தாயும் மகளும் படிக்கிறாங்க, வீடு எக்கெதியானால் என்ன?'' மாமி மாலினி ஒரு நாள் கூச்சலிட்டது குழந்தையாயிருந்த அவளுக்கு மறக்க முடியாத ஒரு அதிர்ச்சி.

ஆமாம்! அம்மாவும் அவளும் ஏன் மாமா வீட்டிலே வாழ வேண்டும்? அவளுடைய அப்பா எங்கே? சில குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவங்களுடைய அப்பாக்களே

அழைத்துக்கொண்டு வராங்களே! அவள் அப்பா ஒரு தடவை கூட—ஏன் அவள் பிறந்த நாளுக்கு கூட வரவில்லை—ஒரு நாள் இரவு அவள் அம்மாவிடம் ரகசியமாகக் கேட்டாள்.

"ஸ்! சத்தம்போடாதே! உங்கப்பா வெளிநாட்டிலே வேலையா இருக்கார்: மாமாவுக்கும் அவருக்கும் சண்டை. அதனால் அவர் பேச்சை எடுக்கக்கூடாது'' அடக்கிவிட்டாள் அம்மா. ஆனால் நீடித்து அவளால் மகளிடம் பொய் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை.

அவள் எட்டாவது வகுப்பு மாணவியாக இருந்தபோது, ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்த பத்திரிகையில் பள்ளி விழா ஒன்றிற்கு தலைமை தாங்கிய பிரமுகர் பரிசளிக்கும் படம் ஒன்று வந்திருந்தது. பிரபல தொழில் அதிபர் கொடை வள்ளல் திரு. நரேந்திரன் என்றெல்லாம் பிரமாதப்படுத்தி எழுதியிருந்ததைப் படித்த மாமா கோபத்துடன் பத்திரிகையை சுருட்டி மூலையில் அடித்த போது அவள் பயந்து போனாள்.

மாமி மாலினி கண்களால் ஏதோ ஜாடை செய்ய மேலே என்னென்னவோ பேசவந்த மாமா அடக்கிக்கொண்டு விட்டார்.

அன்று மாலை அவளையும் அம்மாவையும் தவிர மாமா—மாமி—அவர்களின் செல்லப்பிள்ளை சந்தானம் மூவரும் ஒரு சினிமா பார்க்கப் போயிருந்தனர்.

இரவு சமையலை கவனிக்க அடுப்பருகில் போராடிக் கொண்டிருந்த அம்மாவின் கண்கள் சிவந்து வீங்கியிருந்ததைக் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போனாள்.

''அம்மா மாமா ஏன் அப்படிக் கத்தினார்? அந்த நரேந்திரன் என்பவர் நமக்கு வேண்டாதவரா அம்மா?'' சகஜமாக கேட்டுவிட்டாள். அவ்வளவுதான் அம்மா அவளைக் கட்டிக் கொண்டு வெகு நேரம் விக்கி, விக்கி அழுது தீர்த்தாள்.

பிடிவாதமாக வற்புறுத்தியபின்—வேறு வழியில்லை, வேளை வந்துவிட்டது என்ற நினைப்பில் போலும் அம்மா உண்மையை அவளிடம் சொல்லிருட்டாள்.

அந்த தொழிலதிபர் திரு. நரேந்திரன் அவளது தந்தை. அவள் தாயார் அவரால் விவாகரத்து செய்து ஒதுக்கப் பட்டவள்.

"ஏம்மா அவர் உங்களை ஒதுக்கினார்..." பன்னிப் பன்னி அவள் கேட்டதற்கு அவள் தாயிடம் கண்ணீரைத் தவிர பதில் ஏதும் வரவில்லை.

"உனக்கு வயது வரும்போது சொல்றேன். இப்போ என்னைத் தொந்திரவு பண்ணாதே" அம்மா விம்மியதைக் கேட்டு அயர்ந்துபோய் வாளா இருந்துவிட்டாள். ஆனாலும் அந்த ஏன் என்னும் கேள்வி அவளது இளமைப் பருவத்தின் இன்பத்தைக் குடித்து அவள் நெஞ்சைக் குடைந்து துன்புறுத்திய கொடுமையை அவள் யாரிடமும் சொல்லிக் கொண்டதேயில்லை.

அன்று அவள் யாருக்கும் தெரியாது அந்தப் பத்திரி கையை எடுத்து அந்த படத்தை பலமுறை பார்த்து மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு, தன் மனதிலே பொங்கி எழுந்த ஆத்திரத்தை அடக்க மாட்டாது கையை மடக்கி படத்தின் முகத்திலேயே பலமுறை ஓங்கிக் குத்தி கிழித்து...கசக்கி குப்பைக் கூடையில் எறிந்தாள்.

அன்று எழுந்த அந்த ஆத்திரம் அந்த அப்பாவை கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவில் மேடைமீது பார்த்தபோது மீண்டும் ஏற்பட்டது. மறுபடி இப்போது தோழி நிர்மலா அந்த பெல்பாட்டம் ஒட்டடைக் கொம்பை காட்டியபோது பொங்கி எழுந்தது.

"ஷைலாவின் அத்தை அதான் மிஸஸ் நரேந்திரனை நான் ஒரு தடவை கோமளா நர்ஸிங்ஹோமில் பார்த்திருக் கிறேன். எங்க பெரியம்மாவுக்கு உடம்புக்கு முடியலைன்

[illegible] அங்கே அனுமதிச்சிருந்தாங்க; ஒரு சின்ன ஆப்பரேஷன் [illegible]தாங்க. அப்போ அவுங்களுக்கு அடுத்த அறையில் ஒரே [illegible]க்களம். என் பெரியம்மாவுக்கு தன் நோவைவிட வம்பு [illegible]மாக மண்டையைக் குடைந்தது. நர்ஸ்களும் டாக்டர் [illegible] ஏன் அப்படி விழுந்தடிச்சிக்கிட்டு ஓடறாங்கன்னு [illegible] ஆயாவைக் கேட்டாங்க... யாரோ மிஸஸ் நரேந்திரனாம், அவங்களை நேத்து கொண்டாந்து [illegible] வார்டில் போட்டிருக்காங்க. ரத்த அழுத்தம் [illegible]க்கமாம். பின்னே இருக்காதா... பீப்பாயாட்டம் [illegible]போன உடம்பு... தலைக்கு மட்டும் டை அடிச்சிக் [illegible] கருப்பாக்கிட்டா போதுமா... உடம்பை இளைக்க [illegible] வச்சுக்க வேணாமா— இவங்களுக்கு மூக்கை பிடிக்க [illegible] சோறு வச்சிருக்கான் பகவான்— அதுக்கு தக்கபடி வியாதிகளையும் வச்சிருக்கான். அடுத்த சாப்பாடு [illegible]ன்னு ஏங்க வைச்சிருக்கிற ஏழைங்கள் எங்களையும் [illegible] ட்டு வைக்கிறானா?— எலும்புருக்கி வியாதி— அது [illegible]ன்னு ஒரு தனி ரகம் வச்சிருக்கான்... ஆக மொத்தம் [illegible] வந்துட்டா வாசப்படி இடிச்சா சாக்குன்னு உயிர் [illegible]டு..."

ஆயாவை வாய் ஓய வைக்க லஞ்சம் ஒரு ரூபாய் [illegible] வேண்டியிருந்தது. ஷைலா கூட பீத்திக் [illegible]டாள். அவள் அத்தை போன வருஷம் அமெரிக்கா [illegible] போய் வைத்தியம் செய்து கொண்டாளாம். ஆமாம் [illegible] கேட்கிறேன். அமெரிக்காவிலே மட்டும் உசிரை புடிச்சு [illegible] தனி சிகிச்சை ஏதாச்சும் இருக்கா?" சிரித்தாள் [illegible] நிர்மலா.

பதிலுக்குக் கூட சிரிக்க முயன்றாள். ஆனால் முடிய [illegible]ல்லை. ஷைலாவின் அத்தையைப் பத்தி மனம் எண்ணத் தொடங்கியதும் அடி வயிற்றிலிருந்து ஆத்திரம் ஊற்று [illegible] பொங்கி நெஞ்சுக்குள் பரவ தொண்டையை இறுக்கு [illegible] உணர்ந்தாள் பவித்ரா.

"நாளைக்கு பரீட்சையில் நம்மை இதையா கேட்கப் போறாங்க விட்டுத் தள்ளு" என்று கூறிவிட்டு எழுந்தாள்.

படபடவென்று தூறல்... கிளை இடுக்கு வழியே தலை மீது விழுவதை உணர்ந்து "அடடா! மழை! வா... உள்ளே போயிடுவோம். கோடை காலத்து மழை இடியோட கூடத் தான் துவங்கும். பச்சை மரத்தடியிலே நாம் உட்கார்ந் திருப்பது தவறு"— நிர்மலா சட்டென்று சிநேகிதியை இழுத்துக் கொண்டு எழுந்தாள். ஓட்டமும் நடையுமாக தோட்டத்தைத் தாண்டி வராந்தாவில் ஏறி முன் ஹாலுக்குள் அவர்கள் நுழைவதற்குள்... பளீரென்று மின்னல், காதைப் பிளக்குமளவு ஓசையுடன் இடியின் கர்ஜனை— தொடர்ந்து சோவென்று மழை கோபமாகக் கொட்டத் தொடங்கியது.

தோட்டத்திலே உலவிக் கொண்டிருந்த அத்தனை பெண்களும் மிரட்சியுடன் முன் அறையில் வந்து சூழ்ந்து விட்டனர். தொடர்ந்து பளீர்— பளீர் என்ற மின்னல் களுடன் கடபுடாவென்று வானம் இரைந்தபோது பீதியுடன் கமலா காதைப் பொத்திக் கொண்டு கண்களை இறுக்கி மூடிக் கொண்டு, 'அர்ச்சுனா! அர்ச்சுனா' என்று கத்தினாள்.

ஷைலா பற்கள் அனைத்தும் தெரிய— சாயம் பூசிய உதடுகள் அகலமாக விரிய கையை கொட்டிக் கொண்டு சிரித்தாள். "கமலா! எங்க வீட்டுக்கு வந்து நீ இப்படி அர்ச்சுனா அர்ச்சுனான்னு கத்தினா எங்க வீட்டு வேலையாள் கூப்பிட்டீங்களான்னு எதிரே வந்து நிற்பான். அவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கட்டுமா? வட நாட்டுக்காரன். அவன் பெயர் அர்ச்சுனன். பார்க்கவும் அப்படியே இருப்பான். ஹி... ஹி..." என்றபோது ஷைலாவை ஏற இறங்க சினத்துடன் திரும்பிப் பார்த்தாள் பவித்ரா.

கல்லூரி மாணவி— நகைச்சுவையாக பேசுவதாக மிக மட்டமாக தன் சிநேகிதியை தன் வீட்டு வேலையாளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்க விரும்புவதாக இருபொருள்பட பேசுகிறாள். நாகரீகமில்லாத இந்த பண்பற்ற கூட்டத்தில்

[illegible] என்னைப் பெற்றவர் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார் [illegible].

ஆமாம். பணிவும் பதுவிசுமான அம்மாவை விட்டு... பூதம் போன்ற அவளை— ஷைலாவின் அத்தையை கட்டிக் கொள்ள காரணம்? அம்மா செய்த பிழை.

மீண்டும் பளீர் என்று மின்னலும் கட்டிடம் அதிரும் [illegible] ஓசையிட்ட இடியுடன் மழையும் தொடர்ந்தது. [illegible] இமையோரம் துளிர்த்த கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டாள் பவித்ரா. அவள் தலைக்குள் பல எண்ணங்கள்— [illegible] இடிபோல இடித்துக் கொண்டிருந்தன.

கல்யாணத்திற்குப் பின் சம்பந்தி புறப்பாடு ஆகும் போது வீடு படும் அமர்க்களத்தை அந்த ஹாஸ்டல் அன்றைய தினம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது. அன்று பிற்பகலோடு தேர்வுகள் முடிந்து போயின. மாலை காப்பி டிபனுக்கோ— இரவு சாப்பாட்டிற்கோ காத்திருக்க பொறுமை இன்றி [illegible] தத்தம் ஊர்களுக்குப் போக பஸ்— ரயில் டிக்கெட்டுகள் வாங்கி விட்டிருந்த மாணவிகள்— பெட்டி படுக்கைகளை அறையினின்று எடுத்து வரிசையாக வராந்தாவில் வைத்து விட்டிருந்தனர்.

இந்த சமயம்தான் இரண்டு காசு சம்பாதிக்க முடியும் என்று புரிந்து கொண்டிருந்த ஹாஸ்டல் வேலையாட்கள் அந்த மாணவிகள் ஊருக்கு கிளம்ப உதவி புரிய டாக்ஸி களையும்— ஆட்டோக்களையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்து தோட்டத்தில் நிறுத்தி சாமான்களை எடுத்து வைத்து பரபரப்பாக உதவிக் கொண்டிருந்தனர்.

"வரட்டுமா!... பை பை... லல்லி... கடிதாசி போடு மல்லிகா" என்ற கூச்சலும் சிரிப்புமாக பிரிவு உபசாரங்களை மாணவிகள் பரிமாறிக் கொண்டனர். தோட்டத்தினின்று புறப்பட்ட வாகனங்களின் ஒலி காதைக் கிழித்தது.

பவித்ரா தேர்வை முடித்து விட்டு ஹாஸ்டலுக்குள் நுழைந்ததுமே திருமதி ஞானம் அவளை வராந்தாவில்

நின்றபடி வரவேற்று ஒரு கார்டைக் கையில் கொடுத்தாள். அம்மா அவளுக்கு எழுதியிருந்த கடிதம் அது.

"அடுத்த வார இறுதியில் தாத்தா பம்பாயிலிருந்து வந்து விடுகிறார். அவர் ஏற்கனவே பார்த்து வைத்திருந்த வீடு கைக்கு கிடைத்து விட்டது. மாமா வசிக்கும் தெருவுக்கு சிறிது தூரத்தில் புதிதாக உருவாகியிருக்கும் குடியிருப்பு பகுதியில் தான் தாத்தா வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்திருக்கிறார். தனியான சிறு வீடு. நேற்று லீவு எடுத்துக் கொண்டு போய் வீட்டை சுத்தப்படுத்தி தாத்தா லாரியில் பம்பாயிலிருந்து அனுப்பிய சாமான்களை நிரப்பி ஜன்னல்களுக்கு திரைகளை மாட்டிவிட்டு வந்தேன். இன்னும் கொஞ்சம் வேலை இருக்கு. என் பெயரில் அண்ணா வீட்டில் இருக்கும் காஸ் அடுப்பை நான் எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்று அண்ணா உத்தரவு தந்து விட்டார். ஆகவே, நீ வந்தால் சமையல் வேலை உனக்கு கடினமாக இருக்காது. ஹாஸ்டல் மூடுவதற்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் பிடிக்கும் என்று ஹவுஸ்கீப்பர் சொன்னதால் நீ அதுவரை அங்கேயே இரு. புதுவீட்டில் எல்லாம் ஒழுங்கு செய்துவிட்டு நானே உன்னை வந்து அழைத்துப் போகிறேன். உன் பிறந்த நாளை புதுவீட்டில் கொண்டாடப் போகிறோம். அதற்கு உனக்கு ஒரு பரிசு காத்துக் கொண்டிருக்கு— அம்மா சுகந்தி."

மீண்டும் ஒரு முறை அந்த கார்டை ஊன்றிப் படித்தாள். வரிகளுக்கிடையே அம்மா சொல்ல முடியாது திண்டாடும் சங்கதிகள் அவளுக்குப் புரிந்தன.

மாமாவின் மகனுக்கு பரீட்சைகள் முடிந்து விட்டிருக்கும். இப்போது அவன் நாள் முழுவதும் வீட்டில் தங்கியிருக்கும் படி நேரும். இது மாதிரி சமயங்களில் இளவயதினரான அவர்கள் இருவரும் சந்தித்து நீண்டநேரம் பேசும் வாய்ப்பு உருவாகிவிட்டால்...மாமியின் எதிர்பார்ப்பிலே மண்விழுந்து போய்விடுமே...மாமி மாலினிதான் அம்மாவை அப்படி ஒரு கடிதம் எழுதிப் போடச் சொல்லி

[illegible] வேண்டும். புது வீடு எடுத்தாயிற்று. ஒரு இரண்டு [illegible] பவித்ரா ஏன் இங்கே வந்து...பிறகு சாமான்களை [illegible]க்கொண்டு அங்கே போகணும். வீண் அலைச்சல் [illegible] தனக்கே உரித்தான நாசூக்கான பாணியில் சொல்லி [illegible]—அம்மா வேறு வழியில்லாது தலையாட்டி [illegible]ருப்பாள். ஆனால் மனம் உறுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

இத்தனை நாள்தான் குழந்தை ஹாஸ்டல் சாப்பாடு [illegible]ட்டு அலுத்துப் போயிருப்பாள். பரீட்சை முடிந்ததும் [illegible] பெண்கள் இறக்கை கட்டிக்கொண்டு ஊருக்கு [illegible]போது இவள் மட்டும் அங்கே தனியாக வெறுமை [illegible] அறையையும்— நாலு சுவற்றையும் பார்த்துக் [illegible] இன்னமும் இரண்டு நாள் இருக்கவேண்டி [illegible]தே.. தன்னுள் எழுந்து வாட்டும் குற்ற உணர்வில் [illegible]யில்தான் அம்மா...அவளது பிறந்த நாளுக்கு தன் [illegible] மீறிய உயர்ந்த பரிசு ஏதோ வாங்கி வைத்திருக் [illegible]. அவளுக்கு நன்றாக புரிந்துவிட்டது. அடிநாளிலிருந்து [illegible] நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்து அம்மா...தன் [illegible] மனதை நோகும்படி ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் [illegible] ஈடாக ஒரு பரிசு வாங்கித் தந்துவிடுவது வழக்கம். [illegible]தான் நடந்தது போலிருந்தது அந்த நிகழ்ச்சி— [illegible]லும் நினைவினின்று அது நீங்கவேயில்லை...

அப்போது அவள் பத்து வயது நிரம்பாத பள்ளிக்கூடத்து [illegible] புத்தக மூட்டையுடன் வீட்டுக்கு ஓடிவந்தவள் அம்மா [illegible]லறையில் வேலையாக இருப்பதைக் கண்டாள். பசி [illegible] சுருட்ட ஏதாவது சாப்பிட கேட்க வேண்டுமென்ற [illegible] அறையை எட்டிப் பார்த்தாள். சமையல் மேடைமீது [illegible] தயாரித்து வைத்திருந்த தேங்காய் பூரண கொழுக் [illegible]கள் வாயில் நீர் ஊறச் செய்தது. அம்மாவைக் [illegible] சட்டென்று இரண்டை கையில் எடுத்துக்கொண்டு [illegible]றைக்கு வந்து சோபாவில் சாய்ந்தபடி கடித்து [illegible] தின்று கொண்டிருந்தாள். தோட்டத்திலிருந்து [illegible]யுடன் உள்ளே வந்த மாமி மாலினி தேள் கொட்டி [illegible]துபோல அலறினாள்.

"சுகந்தி! உன் மக செய்கிற காரியத்தை பார்த்தியா?"—கூச்சலிட்டாள்.

பதறிக்கொண்டு சமையலறையிலிருந்து வந்த அம்மா நடுநடுங்கிப் போய்விட்டாள். அண்ணனின் மகன் டைபாய்டு காய்ச்சலில படுத்திருந்தான். செத்து பிழைத்து எழுந்து விட்டிருந்தான். அதற்காக அந்த வெள்ளிக்கிழமை பூஜை யறையில் உள்ள பிள்ளையாருக்கு கொழுக்கட்டை செய்து நெய்வேத்தியம் செய்வதாக வேண்டுதலை. அதற்காகவே மாலினி தலை முழுகிவிட்டு பூஜையறையை மொழுகி கோலமிட்டு பிள்ளையாரைக் கழுவித் துடைத்து தயாராக வைத்து பூப்பறிக்கத் தோட்டத்திற்குள் சென்றிருந்தாள். அம்மா சுகந்தி அவசரமாக கொழுக்கட்டைகளைத் தயாரித்து விட்டிருந்தாள்.

பூஜையை கெடுத்துவிட்டாளே இந்தப் பாவிப்பெண்... அபசகுனம்போல ஆத்திரத்தில் இரைந்தாள் மாலினி.

கோபமும் துக்கமும் தாங்க முடியாத சுகந்தி ஒரே எட்டில் மகளை அணுகி முடியைப் பிடித்து குலுக்கி கன்னங்கள் சிவக்க ஓங்கி அறைந்தபோது ஏற்பட்ட வேதனை இன்னமும் அவளுக்கு நன்றாகவே ஞாபகம் இருந்தது.

குழந்தை—பசி தாளாது தவறு செய்துவிட்டாள் என்று யாரும் அதை ஒதுக்கி விடவில்லை. வீட்டுக்கு வந்த மாமா அதற்குமேல் ஒரு படி தாண்டிக் குதித்தார்.

"அப்படி அறிவு கெட்டத்தனமாவா நீ குழந்தையை வளர்ப்பே. பவித்ராவுக்கு பத்து வயசு ஆகுது. மாடுபோல வளர்ந்து நிக்கிறாளே ஒழிய விவேகம்—அறிவு ஏதும் இல்லை. மகளுக்கு கான்வென்ட் படிப்பு மட்டும் கொடுத்தா போதாது. நமது பண்பாட்டையும் தெரிஞ்சுக்க கத்துக் கொடுத்திருக் கணும். அந்த அறிவு இருந்தா சாமிக்கு படைக்க வச்ச பொருளை கண்ணால பார்ப்பாளா அவள். அடுத்தாப்பல சந்தானமும் சின்ன பையன்தானே? அடுக்களை பக்கம் வரானா? எதையாவது கேட்காம தொடரானா?"

அப்பப்பா...ஈட்டிகள்போல மாமா வார்த்தைகளால் குத்திக் குதறினார்.

அவளுக்கு நினைவு தெரிந்த பின்னர் அம்மா அடித்தது அதுதான் முதல் தடவை—அதுவே கடைசியும்கூட. எனினும் அந்த அடி கன்னத்தில் மட்டும் வேதனையை உண்டாக்க வில்லை அவளது பிஞ்சு நெஞ்சிலும் ஓங்கி அடித்துவிட்ட வலியை உண்டாக்கிவிட்டிருந்தது. அதற்குப் பின் அவள் அம்மா சாப்பிடக் கூப்பிட்டால் ஒழிய சட்டென்று இலை போட்டு வந்து உட்காரமாட்டாள். பள்ளிக்கூடத்திற்கு டிபன் கட்டிக் கொடுக்க அம்மா மறந்து போனால் அவள் பட்டினி யாக இருப்பாளே ஒழிய ஞாபகப்படுத்தி வாங்கிக்கொண்டு போகமாட்டாள். அப்படி அந்த பிஞ்சு மனதில் ஒரு புரட்சி உணர்வு உருவாகி விட்டிருந்தது.

ஆனால் பாவம் சுகந்தி...அன்று இரவு மகளை அணைத்துக்கொண்டு அழுத அழுகை...

"வலிக்குதாம்மா கண்ணே. ஆத்திரத்தில் அடிச்சிட்டேன். சாமிக்கு படைக்காம சாப்பிடக் கூடாதுன்னு உனக்குத் தெரியாதா. போகட்டும், நாளைக்கு உனக்கு நான் சாக்லேட் வாங்கித் தரேன்"—கெஞ்சி கொஞ்சி சமாதானப்படுத்த முயன்றாள்.

மறுநாள் அவளது கைசெலவிற்கு வைத்திருந்த பணத்தில் ஒரு பெரிய சாக்லெட் கட்டியை வாங்கித் தயாராக வைத் திருந்து மகள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்ததும் பின்புற தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஒரு செடி மறைவில் அதை உரித்து ரகசியமாக ஊட்டினாள்.

முதல் நாள் அடித்த அடிக்கு ஈடு செய்ய அந்த லஞ்சம்.

திடீரென்று கண் இமைகளை நனைத்த கண்ணீர் துளி களை விரலால் தட்டிவிட்டு விட்டு அவள் ஹாஸ்டலில் தங்கி யிருந்தனர். எப்பொழுதும் கூச்சலும்–சிரிப்புமாக கலகல க்கும் ஹாஸ்டலில் சாப்பாட்டிற்குப் பின்னர் ஒரு பயங்கர அமைதி

நிலவிக் கிடந்தது. அவரவர்கள் தங்களது அறைக்குள் முடங்கிக்கொண்டதும் ஹாஸ்டல் வெறுமையில் மூழ்கி ஹோவென்று அனாதையாகிவிட்டிருந்தது.

அந்த இரண்டு தினங்கள் நத்தையாக நகர்ந்தன. அம்மா சுகந்தி கார்டில் குறிப்பிட்டிருந்தபடி அவளை அழைத்துப் போக டாக்ஸியுடன் வந்தாள். ஒரு சிறு பெட்டி—ஒரு படுக்கை—இதுதான் அவளது சாமான்கள். அதை தூக்கி வந்து டாக்ஸியில் வைத்தாள். ஹாஸ்டலுக்குண்டான தொகையைக் கட்டிவிட்டு ஹவுஸ்கீபபருக்கு நன்றி தெரிவித்து விட்டு—அம்மா கிளம்பினாள். விரைவில் எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு பவித்ராவும் கிளம்பினாள். டாக்ஸி விரைந்து—சாலைகளைக் தாண்டி—சிறிது தூரத்தில் புதிதாக உருவாகி விட்டிருந்த ஒரு குடியிருப்பு பகுதிக்குள் நுழைந்தது. காமேசன் காலனி என்ற பெயர் பலகையைத் தனக்குள் படித்துக் கொண்டாள். விரல் விட்டு எண்ணிவிட லாம் போல அந்த பகுதிக்குள் பத்து வீடுகள். நெருப்புப் பெட்டியை அடுக்கி வைத்த நெருக்கத்திலே அடுத்தடுத்து கட்டப்பட்ட சிறு வீடுகளாகத் தெரிந்தன.

மாமாவின் வீடு—அந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தது போர்ட்டிக்கோ... வராந்தா... ஹால், அறைகள் என்று தாராளமாகக் கட்டப்பட்டதொரு பழங்காலத்து பங்களா. அத்துடன் ஒப்பிட்டபொழுது வீட்டின் நெருக்கம் மூச்சு முட்டும் உணர்வை அவளுக்குத் தந்தது. டாக்ஸிக்கு அம்மா பணம் கொடுத்து முடிப்பதற்குள் அவள் பெட்டி படுக்கை யைத் தூக்கிக்கொண்டு கேட்டைத் திறந்து முன் பக்கமிருந்த சிறிய தோட்டத்தைத் தாண்டி வராந்தாவில் அவைகளை வைத்தாள். அம்மா பூட்டைத் திறந்து கதவை அகலத் திறந்தாள். முன்னறை—அதற்கடுத்து ஒரு சிறு நடை—இரு பக்கமும் இரண்டு சிறு அறைகள்—பின்னர் சமையலறை—குளியலறை என்று மிகவும் கச்சிதமாக அடக்கமாக கட்டப் பட்ட வீடு. எல்லாம் பெட்டி போன்று சிறிய அளவில் இருந்தன. பின் கதவைத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தாள். ஒரு

[illegible] தடுப்புடன் பாதுகாக்கப்பட்ட வராந்தா—அதில் [illegible], கல்லுரல் அதற்கடுத்து கையகல பூமியில் ஒரு கிணறு, [illegible] மரம்—இரண்டு தென்னை மரங்கள்—சில பூச்செடிகள், [illegible] இருந்த சுற்றுச் சுவருக்கு அப்பால் அடுத்த [illegible] பின்புறமும் உற்றுப் பார்த்தால் அவர்களது [illegible]யும் தெரியும் நெருக்கம்.

"இந்த அறையை நாமிருவரும் உபயோகிப்போம். இது தாத்தாவுடையது'' என்று அம்மா சொன்னபோதுதான், [illegible] இன்னும் சிறியதாக—நெஞ்சை நசுக்குவது போல [illegible]. அம்மாவும் அவளும் மட்டும் என்றால் அவள் [illegible] வீட்டை நாளடைவில் ஒரு பெரிய பங்களாவாக [illegible]...வாழப் பழகிக்கொண்டு விடுவாள். எதிர் அறையில் [illegible] குடியேறப்போகும் தாத்தாவை எண்ணிய மாத்திரம் [illegible] வீட்டின் கூரை தலையை அமுக்குவது போன்ற [illegible] உணர்வு ஏற்பட்டது.

"இந்த வீடு—நமது வருங்காலம் எல்லாம் தாத்தாவின் [illegible]. நான் தொடர்ந்து வேலைக்குப்போகப் போகிறேன். [illegible] வீட்டை கவனிச்சுக் கொண்டு—சமைக்க தெரிந்துகொண்டு [illegible] குடும்பத்தை நிர்வகிக்க பழகிக்கணும்... தாத்தாவின் [illegible].

உனக்கு நன்றாக் சமைக்கவும்—குடும்பத்தை திறமையாக நிர்வகிக்கவும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியது என் பொறுப்பு [illegible] தாத்தா எழுதியிருக்கிறார்—அதனால் நான் சில நாட்கள் தொடர்ந்து லீவு எடுத்துக்கொண்டு உனக்கு [illegible]களில் பயிற்சி தரப் போகிறேன்'' என்று முறுவலித்தாள் [illegible].

பவித்ரா அதிர்ந்து போனாள். அப்படியென்றால் தாத்தா உண்மையில் அவளை மேலே படிக்க அனுப்பப் போவதில்லை என்று முடிவு எடுத்து விட்டாரா?

அம்மா வேலைக்குப் போக—பெண் வீட்டு வேலை செய்ய வேண்டிய தலைகீழ் நிலைமை ஏற்படப்போகிறதா?

வேலையினின்று ஓய்வடைந்துவிட்டு வரப் போகும் தாத்தா, ஒரு டிராகனைப்போல வீட்டைக் காக்கும் ஒரு வேட்டை நாயைப்போல சதா வீட்டில் உட்கார்ந்திருக்கும் போது அவள் எப்படி நிம்மதியாக அங்கே வசிக்க இயலும். அம்மா, வேண்டாம் இந்த வீடு. வேற எங்கேயாவது போய் விடுவோம் என்று எந்த துணிவில் அவள் சொல்ல முடியும்.

மௌனமாக உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு எங்கேயோ யோசனையாக வெறித்த மகளின் மனப் போராட்டம் சுகந்திக்குப் புரியத்தான் செய்தது.

"இதோ பார் பவித்ரா, கொஞ்ச காலம் பொறுத்துக்கோ. உனக்கு ஒரு நல்ல இடமா பார்த்து கட்டிக் கொடுத்துவிடு கிறேன். பிறகு உன் வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறிவிடும். நீ விரும்பும் சுதந்திரம், மகிழ்ச்சி, நிறைவு எல்லாம் உனக்கு வெகு விரைவில் கிட்டிவிடும் கவலைப்படாதே."

"அம்மா? உங்கள் அப்பா உங்களை ஒரு நல்ல இடத்தில் தானே கட்டிக் கொடுத்தார்?"

சுகந்தி திடுக்கிட்டுப் போனாள். "ஆமாம் ஏன் கேட்கிறே"

"அந்த நல்ல இடத்தில் வாழ்க்கைப்பட்ட உங்களுக்கு சுதந்திரம், மகிழ்ச்சி, நிறைவு எல்லாம் கிடைச்சதா...நான் ஒரு பாரமா உங்களுக்கு கிடைச்சேன். கணவரிடமிருந்து விவாகரத்து கிடைச்சது. மாமாவின் வீட்டில் அடிமை வாழ்வு கிடைச்சது. அது இப்போ தகப்பனின் நிழலில் தொடரப் போகிறது. அது மாதிரி நானும் ஒரு கொத்தடிமை யாக எங்கேயாவது போய் திண்டாடணுட்னு நினைக்கிறீங் களா?" கோபத்துடன் படபடவென்று கேட்டாள்.

"வேற என்ன பண்ணனும்னுதான் நீ நினைச்சுக் கொண்டிருக்கே, அதையாவது வெளிப்படையா உன் தாத்தா விடம் சொல்லிடு. ஆனால் ஒண்ணு மட்டும் உறுதி. அவர் உன்னை மேலே படிக்க வைக்கமாட்டார். இதுவரை

படிச்சதே ரொம்ப அதிகம். அதுக்கே அவர் ஆயிரம் முணுக்கிறார். பவித்ரா, என்கிட்ட நீ கோவிச்சுக் கறதிலே அர்த்தமில்லை. நல்லா தீர யோசிச்சுப் பார். எனக்குப் பிறகு நீ தனியா இந்த உலகத்தில் யாரை நம்பிக் கொண்டு வாழ்வோம்..."

"விவாகரத்து பெற்ற பிறகு நீங்க எதை நம்பிக் கொண்டு தனி உலகத்தைத் தேடி வந்தீங்க."

"எனக்கு ஒரு தந்தை உயிரோடு இன்னமும் இருக்கிறார். அண்ணன் ஒருவர் இருக்கிறார். இவர் தயவை நாடி, ஏதோ நான் படித்த படிப்பின் உதவியையும் உடலுழைப்பையும் நம்பித்தான் வந்தேன். ஓரளவு என் நம்பிக்கை பாழ் ஆகலை. ஆனால் உன் நிலைமை வேறு. உனக்கு அண்ணன் தம்பி என்று நெருங்கிய உறவினர் யாரும் கிடையாது. தாத்தாவுக்கு வயதாகி விட்டது. அவர் போன பின் நான் மட்டும் நீண்டு காலம் வாழ்ந்து கொண்டு உனக்குத் துணையாக இருக்கப் போவதில்லை. அதனால்தான் தாத்தா உனக்கு ஒரு நல்ல இடத்தில்..." முடிக்காது மகளை உற்றுப் பார்த்தாள்.

உனக்கு ஒரு தந்தை என்ற உறவினன் இல்லை என்று அம்மா சொல்லாது விட்ட சங்கதி அவள் மனதை உறுத்தியது. கண் இமைகளை நீர் சுட்டது.

அவள் அம்மா சுகந்தி மட்டும் எல்லோரையும்போல தன் கணவனுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தகுதியுடைய வளாக இருந்திருந்தால்...

என் அப்பா இருக்கிறார்! என் அப்பா எனக்கு செய்வார் என்று அவள் எத்தனை பெருமையாக தலையை நிமிர்த்திக் கொண்டு வாழ்க்கையை துணிவுடன் எதிர் நோக்க முடியும்.

அவளது வருங்காலம் ஒரே இருளாக சூன்யமாக பயங்கர மாக இருக்கிறதே...

"குளியலறை எங்கே இருக்கும்மா." திடீரென்று பேச்சை மாற்றினாள். பெட்டியைத் திறந்து சோப்பும் துவாலையும்

எடுத்துக்கொண்டு அம்மா காட்டிய பின் பக்கத்து அறையை நோக்கி விரைந்து உள்ளே சென்று அதனைத் தாளிட்டுக் கொண்டாள்.

அப்பா! என்ற வார்த்தை அவள் மனதில் எழுப்பிய ஆத்திரம், மண்டையை இறுக்கி சுக்கல் துகளாக்கிவிடும் போல தலை கொதித்தது. மேலே தொங்கிய ஷவரைத் திருப்பி விட்டு மழை போல கொட்டிய பச்சைத் தண்ணீரின் அடியில் கூந்தலைப் பிரித்து போட்டுக் கொண்டு தரைமேல் உட்கார்ந்தாள்.

சில்லென்று மண்டைமீது தண்ணீர் வெகு நேரம் கொட்டினால்தான் மூளை குளிரும் போன்ற பிரமையில் அவள் வெகு நேரம் குளித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

3

தனது வருங்காலத்தைப்பற்றி எண்ணி—நாள் முழுவதும் சஞ்சலத்தில் உழல்வதைவிட ஓயாது ஒழியாதபடி வீட்டு வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தால் நாட்கள் நரக வேதனையுடன் நகராது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு விட்டாள் பவித்ரா.

அவர்களது பொருளாதார நிலைக்கு வேலைக்காரர்கள் வைத்துக்கொள்ள கட்டுப்படியாகாத காரியம் எனவே காலையில் எழுந்து இரவு படுக்கும் வரை பவித்ரா நிற்க நேரமில்லாது பம்பரமாக வீட்டு வேலைகளில் முழுமனதுடன் ஈடுபட்டாள்.

அவளையுமறியாது அவள் மனம் லேசாகிப் போனது. வேலை செய்வதிலும் ஒரு தனி மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் ஏற்படுவதை உணர்ந்து கொண்டாள். ஒரு வீட்டை அழகாக பொறுப்புடன் நிர்வகிப்பது ஒரு தனி கலை என்பதை புரிந்து

[illegible]தும் அவளுக்கு வேலை பாரமாகவே தென்பட [illegible] மேலும் ஓயாது வெளியிலும் வீட்டிலும் உழைத்து [illegible] போகும் தாய்க்கு அவள் இந்தசமயமாவது உதவி [illegible]வேண்டும் என்ற ஆர்வம்.

[illegible] எடுத்துக்கொண்டு மகளுக்கு வீட்டு வேலையில் [illegible] கொடுக்க முயன்ற சுகந்திக்கு ஒரே ஆச்சரியம்.

[illegible] குட்டிக்கு நீந்த கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமா? [illegible] போல ஒருசில நாட்களில் பவித்ரா எத்தனை ஒரு [illegible]ப்பான குடும்பத் தலைவியாக மாறிப் போனாள்.

[illegible]யாருக்குமுன்—விடியுமுன் எழுந்து குளித்து வேறு [illegible] உடுத்திக் கொண்டு சுகந்தி பூஜைக்காக ஒதுக்கி [illegible]திருக்கும் அலமாரியில் இருந்த சிறு வெண்கல அகல் [illegible] ஏற்றி வைத்துவிட்டு தெய்வ படங்களிரண்டிற்கும் [illegible]த்திலிருந்து செம்பருத்தி பூக்களைப் பறித்து வந்து [illegible] ஊதுவத்தி ஏற்றி வைத்துவிட்டு சமையலறைக்குள் [illegible] அம்மா எழுந்து பல் விளக்கிவிட்டு வருமுன் காப்பியை [illegible] கொண்டு வந்து உபசரிப்பாள். சுகந்தி குளித்துவிட்டு [illegible]யணிந்து கடவுள் படத்தின் முன் நின்று ஒரு சில [illegible] தியானிக்குமுன் சேர்ந்து சாப்பிட காப்பி பலகாரம் [illegible] இருக்கும். அம்மா பாத்திரங்களை கழுவ கூட [illegible] செய்து முடிப்பதற்குள் பகல் உணவை தயாரிக்க [illegible] அடுப்பில் ஏற்றிவிடுவாள் மகள்.

இரவு வேளைகளில் அம்மாவின் அருகில் கட்டிலின் [illegible] நோட்டுப் புத்தகமும் பேனாவுமாக வந்து உட்[illegible]. அம்மா. புடலங்காய் பொரிச்ச கூட்டு எப்படி [illegible]?பாகற்காய் பிட்டலைக்கு என்னென்ன சாமான்கள் [illegible]? ஏம்மா...? விஜிடேபிள் கட்லெட் இப்படியா [illegible]? என்று விவரம் கேட்டு எழுதி வைத்துக் [illegible].

அத்தோடு மட்டுமா, வீட்டுக்காரர் முன்பக்கத்துத் தோட்டத்திலே நட்டு வைத்திருந்த செடி கொடிகளுக்குத்

தினமும் நீர் ஊற்றி நர்ஸரியிலிருந்து அம்மா வாங்கி வந்து எருவைப் போட்டு குழந்தைகளைப்போல கவனித்துக் கொள்வாள். தாத்தா ஜகதீசன் அந்த மாதக் கடைசியில் வரமுடியாது பல காரணங்களால் தாமதமாகி விட்டது.

பம்பாயிலிருந்து அவர் முடிவில் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் ஒரு நாள் டாக்ஸியில் வந்து இறங்கியபோது தனக்காக தாயும் மகளும் தயாரித்து வைத்திருந்த அந்த ரெடிமேட் வீட்டை பார்த்து மலைத்துப் போனார்.

நான் வேலைக்குப் போய்கிட்டிருக்கேன். பவித்ராதான் வீட்டை கவனிக்கிறாள் என்றபடி காப்பி டம்ளரை பணிவுடன் தம் முன் கொண்டு வந்து மகள் வைத்தபோது [illegible] நம்பமுடியாது சுற்றும் முற்றும் பார்த்தார்.

சுகந்தி வேலைக்குக் கிளம்பியதும் வாயில் வராந்தாவில் சாய்வான நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு பத்திரிகையை மேலெழுந்தவாரியாக படித்தவரின் பார்வை இடை இடையே தோட்டத்தில் படிந்தது. சுவர் ஓரமாக தலையை அசைத்தபோதெல்லாம் இலை தெரியாது சிவந்த பூக்களுடன் சிரித்தது. கேட் அருகே சம்பங்கி கொடியில் சின்னச் சின்ன கிண்டி மணிகளைப்போல பூங்கொத்துகள் மஞ்சளாக சிங்காரமாக தெரிந்தது. இடதுபுறம் முழுதிலும் வீட்டு ரோஜா செழிப்பாக வளர்ந்து வண்ண வண்ண நிறத்தில் பூத்துக் குலுங்கின. வராந்தா தூணை தழுவியபடி மேலே படர்ந்து விட்டிருந்த நித்யமல்லி பூங்கொத்து மொட்டவிழ்ந்து கொண்டு கும்மென்று வாசனை பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. மெல்ல எழுந்து வீட்டைச் சுற்றிலும் பார்த்தார். வீடு துப்புறவாக பெருக்கி சுத்தமாக்கப் பட்டிருந்தது.

பெரிய அலுவலகத்திலே முக்கிய நிர்வாகியாக பொறுப் பேற்று பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தவர். அவர் கண்களில் குற்றம் சட்டென்று பட்டுவிடுவது வழக்கம். அலுவலகத்தில் தமது அறையில் போய் உட்காருமுன் மேஜைமீது கையை வைத்து விரலால் தடவிப் பார்ப்பது அவரது

[illegible] வழக்கங்களில் ஒன்று. கையில் தூசி கரகரவென்று தட்டுப்பட்டால் அன்று அலுவலகப் பையனுக்கு நல்ல மண்டகப்படி நடந்துவிடும்.

மேஜையைச் சுத்தமாகத் துடைக்கணும்னு எத்தனை தரம் சொல்றது? மராத்தியில் இரைந்து அதட்டுவார். பையன் அவரது பார்வையின் உஷ்ணத்திலே ஆடிப்போய் விடுவான்.

முன்னறையை அவர் வாங்கி அனுப்பியிருந்த சோபா நாற்காலிகளும் காப்பி மேஜையும் காஷ்மீரக் கம்பளியும் அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தது. சைட் டேபிள் மீது சுகந்தி வைத்திருந்த திருச்சூர் குத்துவிளக்குகள் பிராசோவில பளபளத்துக் கொண்டிருக்க அவைகள் இடையே ஒரு கண்ணாடி பெட்டிக்குள் தந்தத்தில் செய்த கிருஷ்ணன் ஊஞ்சலாடிக் கொண்டிருந்தார்.

கண்ணாடிப் பெட்டிமீது விரலை ஒட்டி தொட்டுப் பார்த்தார். காப்பி மேசையைத் தடவினார்.

உகும்!.. மருந்துக்குக்கூட ஒரு சிறு துளி தூசி அவரது விரலில் ஒட்டவில்லை.

பரவாயில்லை. அடிக்கடி அவளுக்கு அவர் கடித மூலம் தந்த அறிவுரைகள் பயன் தந்துள்ளன. பேத்தி பவித்ரா உண்மையாகவே தன் பொறுப்பை உணர்ந்து வீட்டைக் கவனிக்க தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாள் என்றவரை அவருக்கு திருப்தி ஏற்பட்டது.

பத்திரிகையைப் புரட்டிக்கொண்டு முன்னறையில் ஒரு கோழித் தூக்கம் போட்டுவிட்டவர், பூப்போன்ற கரம் ஒன்று தொட்டு எழுப்ப திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்.

'ஐஸ் மோர் கொண்டு வந்திருக்கேன், தாத்தா' என்று மிருதுவான குரலில் கூறியபடி காப்பி மேஜைமீது மோர்

டம்ளரை பணிவுடன் வைத்தாள் பவித்ரா. ''பதினொரு மணிக்கு நான் மோர் சாப்பிடும் பழக்கம்னு உனக்கு [illegible] படித் தெரியும்'' — கேட்டபடி கிழவர் அவளைக் காலோடு தலை... பார்வையால் ஆராய்ந்தார். கையில் கண்ணாடி வளையல்கள் — கழுத்தில் கருகமணி மாலை. காதில் முத்து காதணி. நெற்றியில் சிறிய குங்குமப் பொட்டு இடையே துவைத்து காய வைத்த நீல வண்ண மல்மல் சேலை. இந்த எளிய அலங்காரத்தில் அவள் பளிச்சென்று காணப்பட்டாள்.

பார்க்க நல்லாத்தான் இருக்கா — சுகந்தியைப்போல் அதே மூக்கு — விழிகள் — சுருண்ட முடி. கல்யாணச் சந்தையில் அழகு ஒண்ணும் மட்டும் இருந்தால் போதாதே. கிழவர் பெருமூச் செறிந்தார். ''அம்மா சொன்னாங்க-நீங்க பதினோரு மணிக்கு மோரும் மாலை நாலு மணிக்கு டீயும் பிஸ்கட்டும் சாப்பிடு வீங்கன்னு'' பணிவுடன் பதிலளித்தாள்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர் பார்த்த பேத்தி பவித்ரர்விற்கும் இப்போது எதிரே நிற்கும் பெண்ணுக்கு மிடையே எத்தனை வித்தியாசம்?

வளரும் குழந்தைகளுடன் குணமும் வளர்ந்து மாறிவிடு கின்றன போலும். அவருக்கு இதையெல்லாம் அலசிக் கொண்டிருக்க எங்கே பொழுதிருந்தது. மனைவி இருந்த காலத்தில் அவளது பாதுகாப்பில் மகனும் பெண்ணும் வளர்ந்தனர். வேலை வேலையென்று அவர் வீட்டிலேயே தங்க முடியாது ஊர் ஊராக அலைந்து கொண்டிருந்தார். மகன் எப்படியோ படித்து முன்னுக்கு வந்துவிட்டான் — திருமணமாகி ஒரு மகனுக்கு தந்தையாகி தன் காலிலே தானே நிற்கும் பக்குவத்தைப் பெற்றுவிட்டான்.

பெண் சுகந்தியை நல்ல இடமாகப் பார்த்து நல்ல பிள்ளை என்றுதான் எண்ணி கல்யாணம் செய்து கொடுத் தார். ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்ததும் மருமகன் புத்தி தடு மாறி தறிகெட்டுப் போனான். விவாகரத்து கொடுத்து

[illegible]யையும் குழந்தையையும் தலைமுழுகிவிட்டு [illegible]... அதற்குமேல் அவரால் சிந்திக்க முடியவில்லை- [illegible] மூளைக்குள்ளிருக்கும் நாளங்களை வெடிக்க [illegible] போல தலை கனத்தது.

[illegible] பனிரெண்டு மணிக்கு எனக்குச் சாப்பிட்டா [illegible] சமையல்...'' தாத்தா மிடுக்காகக் கேட்டார்.

எத்தனையோ இழப்புகள் — வாழ்க்கையில் சரிவுகள் — [illegible]ங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து அலுத்துப் [illegible]வர். ஆனாலும் அந்த மிடுக்கும் — தோரணையும் [illegible] அலுக்காத வழக்கங்கள்.

''சமையல் தயார் தாத்தா. உங்களுக்குப் பத்தியமா [illegible] ரசம், வாழைப்பூ கறி, கெட்டி பருப்பு, வெண்ணை [illegible] மோர், எல்லாம் தயாரா இருக்கு. அப்பளத்தை [illegible] வச்சிருக்கேன். எண்ணையில் பொரித்தால் பிடிக்கா [illegible] அம்மா சொன்னாங்க'' — உச்சியிலிருந்து பின்வரை [illegible]வென்று வழுக்கையாகிவிட்ட தமது தலையை [illegible]யுடன் தாத்தா கையால் தடவிக் கொண்டார். [illegible] சதா முகத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் கடுமையான [illegible] அவர் குறைத்துக் கொள்ளவில்லை.

[illegible]யை விட்டு புறப்பட்டபோது அவருக்குக் கவலை [illegible]ந்தது. காசு பணம் இருந்தும் அவர் காலத்தில் [illegible]யை இழந்த ஒரு காரணத்தால் தனிமையாகி [illegible], மருமகள் மாலினியுடன் அவருக்கு ஒத்துப்போக [illegible]வில்லை. மரியாதையின்றி சுருக்கென்று பேசிவிடும் [illegible] போக்கு பிடிக்கவில்லை. மனைவிக்கு பயந்து வாழும் [illegible] போக்கு பிடிக்கவில்லை. தன் உதவியை நாடி அடிமை [illegible] இருக்க, இசைந்த மகளை... தன் கிழக்காலத்துக்கு [illegible] கவனித்து வேண்டியதை சமைத்துப்போடும் ஒரு [illegible]போல பிடித்துக் கொண்டுவிட்டிருந்தார். [illegible] பணம் இருந்தது. கணவனால் கைவிடப்பட்டு, தன் [illegible] அனாதையாகிவிட்ட சுகந்திக்கு கட்டாயம்

அவரது துணையும் பணபலமும் தேவைப்பட்டன. கணக்கி[illegible] கொண்டுதான் அவர் துணிவுடன் மகன் வசிக்கும் அதே ப[illegible] யில் சற்று தொலைவில் சுதந்திரமாக வாழ ஒரு வீட்[illegible] எடுத்து சாமான்களை பம்பாயிலிருந்த தமது ஃபிளா[illegible] லிருந்து லாரி மூலம் அனுப்பிவிட்டிருந்தார். மனைவி இ[illegible] பின்னர்—பம்பாய் உத்தியோகத்தில் கம்பெனி வழங்[illegible] அந்த ஃபிளாட்டில் வேலைக்கார ராமன் ஒருவனை வைத்[illegible] கொண்டு அவர் பட்டபாடு...

முன்பெல்லாம் சொன்னதைக் கேட்டு வஞ்[illegible] இல்லாது உழைத்த வேலைக்காரர்கள் இப்போது நன்றா[illegible] தெரிந்துகொண்டு விட்டனர். கைநிறைய சம்பளம் கே[illegible] டார்கள் சலுகைகள் கேட்டார்கள்—ஓய்வு நாள் வேண்[illegible] என்று கேட்கிறார்கள்.

அவருக்கு அமைந்த வேலையாள் படு பொல்லாதவ[illegible] இருந்தான். சமையலில் கை பாகம் குறைவு—ஆனால் அவ[illegible] பொருள்களை ஆள்வதில் கை நீளம் உடையவனாக இ[illegible] தான். அவரது டிரான்ஸிஸ்டர் ரேடியோ, பார்க்கர் பே[illegible] வாட்ச் என்று சாமான்கள் திடீர் திடீர் என்று மறைந்[illegible] பகலில் சமைத்த சாம்பாரில் தண்ணீரை ஊற்றி, இரவு ர[illegible] என்று கூசாமல் கொண்டு வந்து பரிமாறினான்.

தன்னந்தனியாக, வேலையாள் ஒருவனின் உதவி[illegible] நம்பி, வேலையைத் தொடர்ந்து வகிக்க முடியாது என்ப[illegible] உணர்ந்துகொண்டுதான் அவர் தமக்கு எக்ஸ்டென்ஷ[illegible] வேண்டாம் என்று மறுத்துவிட்டு ஓய்வு பெற்றுக்கொ[illegible] ஊரைப் பார்த்து ஓடி வந்திருந்தார். ஆனால் உள்ளூர ப[illegible] இருந்தது. வெடுக்வெடுக்கென்று பேசி கோபத்தில் வெடி[illegible] பவித்ராவுடன் வாழ்க்கை எப்படி இருக்குமோ என்றதொ[illegible] கலவரம் இருக்கத்தானிருந்தது.

ஆனால் பவித்ரா இப்படி பவ்யமான பெண்ணா[illegible] பொறுமைசாலியாக, திறமைசாலியாக மாறிவிட்டிரு[illegible] கிறாளே, வியப்படைந்தார்.

[illegible]ரெண்டு மணிக்கு மேஜையருகே வந்து உட்கார்ந் [illegible] மிகவும் பழகியவள்போல பம்பாயிலிருந்து அவர் [illegible]லிருந்த சாப்பாட்டுத் தட்டை வைத்து, சாப்பாட்டை [illegible]யபோது கிழவர் உண்மையில் ரொம்பவே வியப்பில் [illegible] போனார்.

[illegible]க்குப் பிடித்த மாதிரி...சாதத்தை கொஞ்சமாக [illegible] பருப்பை நிறைய போட்டாள். தண்ணீர் டம்ளரை [illegible]லேயே வைத்தாள். சாப்பிடும்வரை, சுவர் ஓரமாக [illegible] தேவைக்குக் கேட்டு பரிமாற மௌனமாகக் காத்து [illegible] பரவாயில்லையே, சுகந்தியிடம் இந்தப் பெண் [illegible] கத்துக் கொண்டிருக்கிறாளே. கிழவருக்கு [illegible] பிடிபடவில்லை. அன்று மாலை அவர் தாமே [illegible]ச் சென்று தேவைப்பட்ட சாமான்களை வீட்டிற்கு [illegible] போடவேண்டும் என்றுதான் நினைத்தார். உண்ட [illegible] நன்றாக உறங்கிப் போனார். நாலுமணி அளவில் [illegible] எழுப்பி தேநீரும் பிஸ்கட்டும் தந்து உதவிய பேத்தி [illegible] பார்த்தபோது அவருள் ஒரு எண்ணம் உதித்தது.

[illegible]த்தில் இந்தப் பெண் எத்தனை கெட்டி என்பதை [illegible]திக்க இதுதான் வழி.

[illegible]வென்று தேவையான சாமான்களை ஒரு காகிதத் [illegible] எழுதிக் கொடுத்து மணிபர்ஸிலிருந்து ரூபாய் தாள்களை [illegible] அவளிடம் நீட்டினார்.

"[illegible]சாலையிலே ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கு. [illegible] பொடி. நடையாப் போய் நீயே தேவைப்பட்ட [illegible]களை வாங்கிக்கிட்டு வந்திடு. கொஞ்சம் வெயில் [illegible] கிளம்பு. வெளியே போற பெண் முகத்தை [illegible] தலையை வாரி கட்டிக்கிட்டு—வேறு சுத்தமா [illegible]கிட்டு போ. ஜெகதீசன் பேத்தி பவித்ராவா! [illegible] சேலை கட்டிக்கிட்டு சே! சே... என்று எவனாவது [illegible] வச்சுடாதே'' கிழவர் தமது அதிகார தோரணை [illegible]க்காக உத்தரவிட்டார்.

நாள் முழுவதும் ஒரு முசுட்டுக் கிழவருக்கு பணிவு [illegible] பணி செய்யும் வேலை ஒரு இள வயது பெண்ணுக்கு மிகவும் சிரமமான காரியந்தான். அதுவும் கண்டிப்பும் [illegible] பத்தியமும் சில வக்ரமான பழக்கங்களும் கொண்ட [illegible] தோரணையான ஆசாமிக்கு பணிவிடை செய்வது மிகவும் கடினமான காரியம்.

அம்மாவுக்காக அவள் பொறுத்துக் கொண்டாள். அவரது அதட்டலையோ மிரட்டலையோ காதுகளில் போட்டுக் கொள்ளவேயில்லை.

கொஞ்சநேரம் அந்தி வேளை நடைபாதைமேல் [illegible] நடந்து நெடுஞ்சாலைக்கு வந்து அங்கு புதிதாக உருவா[illegible] விட்டிருக்கும் சில புடவைக் கடைகளை வேடிக்கை. பார்த்[illegible] படி முகத்தில் வீசும் காற்றை அனுபவித்தவண்ணம் வா[illegible] களை வேடிக்கை பார்த்து—மனித தலைகளை எண்ணி [illegible] பொழுதை சுவாரஸ்யமாகக் கழிக்க அவளும் விரும்பி[illegible] நாள் முழுவதும் வீட்டைக் காவல் செய்து கொண்டு [illegible] குட்டிபோல, தோட்டத்திற்குள் வளைய வந்து அவளுக்[illegible] அலுத்துப்போய் விட்டிருந்தது. அம்மா வருவதற்குள் அ[illegible] கடைத் தெருவுக்குப் புறப்பட்டு விட்டாள். அந்த வீட்[illegible] அவர்கள் வந்து குடியேறிய அந்த வார இறுதியில் [illegible] அவளது பிறந்த நாள் வந்தது. தாத்தா பம்பாயிலே [illegible] இருந்ததால்—அம்மா மிகவும் சுதந்திரமாக—மகிழ்ச்சியு[illegible] பால்பாயசம் வைத்து வடை சுட்டு விமரிசையாக சமைத்[illegible] தாள். காலை... அருகிலிருந்த பிள்ளையார் கோவிலுக்[illegible] சென்று மகளுக்காக ஒரு அர்ச்சனை செய்துவிட்டு வந்[illegible] தாள். உன் பிறந்த நாளுக்கு ஒரு அதிசயம் காத்திருக்[illegible] என்று அவளை—இதுவரை ஒரு ஸஸ்பென்சில் வைத்[illegible] தாளே—அதை அன்று உடைத்தாள். தன் இரும்பு பீரோவை [illegible] திறந்து உள்ளே பத்திரமாக பூட்டி வைத்திருந்த டெர்[illegible] புடவையை எடுத்து வந்து தனது பரிசாகத் தந்தாள். ரோ[illegible] வண்ணத்திலே இங்குமங்கும் ஆழ்ந்த ஊதா வண்ணத்[illegible] கும்பல்கும்பலாக சிறு பூக்களும் கொடிகளும் இலைகளு[illegible]

[illegible] பார்க்க வெகு நேர்த்தியாக இருந்தது. அம்மா [illegible] துணிமணி எடுப்பதிலே மிகவும் கெட்டிக்காரி—நல்ல [illegible] உணர்வு உள்ளவள். அதற்கு ஏற்ற வண்ணத்திலே [illegible] ரவிக்கையையும் தைத்து தயாராக வைத்திருந்தாள்.

[illegible] அம்மா எத்தனை பணம் செலவழித்திருப் [illegible] அதை செலவழிக்க அவள் எவ்வளவு பாடுபட்டிருப் [illegible] ஆறுமாத காலமாக சிறுகசிறுக சேர்த்து வாங்கி [illegible] அல்லது தனது தேவைகள் எதையாவது ஒதுக்கி [illegible] அதை வாங்கியிருப்பாள். மனம் மகிழ்ந்து போனாள். [illegible] நீர்பளிச்சிட, அம்மா என்று அவளை தன் [illegible] சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டாள்.

என்னென்னவோ சொல்லத் துடித்தது மனம்—பேச [illegible] உணர்ச்சிகள் நாக்கை கட்டிவிட்டன.

தாங்க்யூ அம்மா என்று தழதழத்தாள்.

அதை எடுத்து இன்று அவள் வெளியே செல்ல உடுத்திக் கொண்டாள். ரோஜா வண்ணச் சேலை—அதற்கேத்த [illegible] இவ்வளவுதான். அலங்காரம் பிரமாதமில்லை. [illegible] வாரி பின்னி தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

தன் உருவத்தை கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொண்ட [illegible] அவளுக்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

கசங்கிப்போன ஒரு நூல் சேலைக்குப் பதில் ஒரு புது சேலையை எடுத்து உடுத்துக் கொண்டாள். அவ்வளவு தான்—இந்த அலங்காரத்திலேயே அவள் முகத்தில் பணக் [illegible] களை கட்டிவிட்டதே...மாமி மாலினியைப்போல ஒரு [illegible] த்தோடு—கையில் இரண்டு தங்க வளையல், கழுத்தில் ஒரு தங்கச் சங்கிலி என்று நாசூக்காக எண்ணி எடுத்தாற் [illegible] சில நகைகளை அவள் பூட்டிக்கொண்டுவிட்டால் [illegible] அந்த முட்டாள் தொழிலதிபர் நரேந்திரனே [illegible] கொண்டு விடுவார்.

இவள் நான் பெற்ற மகள், என் லட்சக்கணக்கான சொத்துக்களின் வாரிசு...

சே! இதென்ன நினைப்பு. தன் கற்பனையை உதறி விட்டு, பிளாஸ்டிக் கூடையைத் தூக்கிக்கொண்டு அவள் வேகமாக புறப்பட்டாள்.

கதவை தாள் போட்டுக்கோங்க தாத்தா—கடைக்குப் போயிட்டு வரேன். சிட்டாக வெளியே பறந்தாள்.

அந்தப் பகுதியில் புதிதாக திறக்கப்பட்ட சூப்பர் மார்க்கெட் அது. ஏதோ ஒரு சோப்பு பவுடருடன் இனாமாக ஒரு பிளாஸ்டிக் பாத்திரம் கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப் படுத்தியிருந்ததினால் பெண்கள் கூட்டம் எக்கச் சக்கமாக இருந்தது. அதுவும் வசதியான வீட்டுப் பெண்களின் கூட்டம். காரும் ஸ்கூட்டர்களும், மனிதர்கள் ஏக காலத்தில் பேசும் சத்தமும் கலந்து ஒரு சந்தைக்கடை போல ஒரே இரைச்சல் மயமாக இருந்த கடைக்குள் நுழைய அவள் திரும்பிய போது படகு போன்றதொரு கார் பாதையோரத்தில் ஓசைப்படாது வந்து நிற்பதைக்கண்டு பதறிப் போய் சற்று ஒதுங்கிக் கொண்டாள்.

வெள்ளை ஜிப்பாவும் பட்டுக்கரை வேட்டியுமாக கார் ஓட்டியின் ஆசனத்திலிருந்து இறங்கிய மனிதனை உற்றுப் பார்த்தவளுக்கு மின்விசை அடித்தது போன்றதொரு பலத்த அதிர்ச்சி.

நறுக்கு மீசைகள் மீதும்—காதோர கிருதாக்களிலும் கிராப்பு முடி மீதும் நரை, வெள்ளி கம்பிகளாக இழை ஓட முன்னைவிட சற்று பருத்தவனாகக் காணப்பட்ட தொழி லதிபர் நரேந்திரன் தன் மனைவியைக் காரிலிருந்து மெல்ல இறக்கி விட்டார்.

பின் ஆசன கதவை திறந்து கொண்டு அந்த ஒட்டடைக் கொம்பு ஷைலா "இதோ வரேன் அத்தே. சித்தே நில்லுங்க நான் கை பிடிச்சு உள்ளே அழைச்சு போறேன்." கிரீச்சென்று கூவிக்கொண்டு ஓடிவந்தாள்.

காஞ்சிபுர பட்டு சேலையைத் தன் பூத உடல் மீது சுற்றிக் [illegible] மூச்சுவிட திணறியபடி குதிராக அசைந்த அந்த [illegible] கைபிடித்து ஷைலா அழைத்துக் கொண்டு டாக்டர் நஞ்சுண்டன் எம்.டி. என்ற பெயர் பலகை தெரிந்த கட்டடத்திற்குள் போவதைக் கண்டாள்.

காரை உரிய இடத்திலே நிறுத்திவிட்டு இறங்கிய தன் மகளை பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் மறுபடி இப்படி [illegible] பார்க்க நேரிட்டபோது, பவித்ரா உணர்ச்சி தத்தளிப்பில் ஆடிப்போய் விட்டாள்.

தனது கருப்பு மூக்குக் கண்ணாடியை சரிசெய்து கொண்டு நரேந்திரன், தன் மனைவியை தொடர்ந்து அந்த டாக்டரின் கிளினிக்குக்குள் செல்லும்வரை நின்று கவனித்த பவித்ரா [illegible] துக்கம் நெஞ்சை அடைத்தது.

கல்தூண் போல பெற்ற மகள் எதிரே நிற்பதைக் கூட அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியாது ஒரு மனிதன் இருக்க முடியுமானால் அவன் மனிதப் பிறவியே இல்லை. மிருகம். மிருகங்களுக்குத்தான் பெற்ற குட்டிகளை பின்னர் அடையாளம் கண்டு கொள்ள இயலுவதில்லை.

சூப்பர் மார்க்கெட்டின் உள்ளே குழல் விளக்குகள் பளிச் சென்று எரிந்தன—ஆனாலும் அவளுக்கு ஒரே இருட்டாக தென்பட்டது. மெள்ள நடந்து சென்று தனது பிளாஸ்டிக் கூடையை முன்பக்கம் கொடுத்து ஒரு டோக்கன் வாங்கிக் கொண்டு—கடையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பிளாஸ்டிக் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு உட்புறம் பல பகுதி களையும் சுற்றிப் பார்த்தபடி வந்தாள். சாமான்களை வாங்கி முடித்துக் கொண்டு, வேகமாக திரும்பியபோது டொக் கென்று எதிரே வந்தவன் மேல் மோதிக் கொள்ள கையிலிருந்த பிளாஸ்டிக் கூடை தவறி கீழே விழ சாமான்கள் [illegible] அதினின்று விழுந்து தரையில் சிதற கோபத்துடன் நிமிர்ந்தாள்.

"ஸாரி மேடம் பார்க்கலை. மன்னிச்சுக்கோங்க" சொல்லிக் கொண்டே கீழே குனிந்து வினாடியில் எல்லா வற்றையும் பொறுக்கிக் கூடையில் போட்டு அவளிடம் எடுத்துக் கொடுத்தான் ஒரு இளைஞன். முகமெல்லாம் சிவந்து கண்களில் கனிவு மிதக்க—வெரி ஸாரி என்று மறுபடி யும் முணுமுணுத்த அவனை எரித்து விடுகிறவள் போல அவள் வெறித்தாள்.

பார்த்து நடக்கிறது—வேணுமின்னு இடிச்சுட்டு மன்னிப்பு கேட்கிறான் மடையன்—படுவா ராஸ்கல். மௌன மாக மனம் நினைத்திட அவனை மீண்டும் ஒரு முறை வெறித்தாள்.

"பரவாயில்லை. இனியாவது கொஞ்சம் பார்த்து நடங்கோ" மேலும் செவேலென்றாகிவிட்ட அவனை முகத்தை அசட்டையாக பார்த்து உறுமிவிட்டு வெளியே வந்தாள். அப்பா நரேந்திரன் காரைப் பார்த்ததும் தன்மேல் இடித்த அந்த இளைஞன் மேல் நெருப்பாக ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது.

4

இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவள் தன் தந்தையை சிறிய அன்னையுடன் கண்டதைப் பற்றியோ, அவள் மேல் ஒரு இளைஞன் சூப்பர் மார்க்கெட்டில் இடித்து சாமான்களை சிதற வைத்து வாரிக் கொடுத்து உதவியதைப் பற்றியோ அவள் வீட்டில் மூச்சு விடவில்லை.

தாத்தா கேட்டால் உடனடியாக கத்துவார். "ஜாம் பாட்டில் உடைஞ்சு போச்சான்னு பாத்தியா? ஒழுங்கா சாமான் வாங்கிவர ஒரு பெண்ணுக்கு துப்பில்லையே மார்க்கெட்டில் கூட்டமிருக்கும். பார்த்துத்தான் உள்ளே நடக்கணும்" என்று அதட்டித் தொலைப்பார்.

அப்பாவைப் பற்றிச் சொன்னாலோ, அம்மாவுக்கு கையும் ஓடாது காலும் ஓடாது. விவாகரத்து செய்து ஒதுக்கிவிட்ட [illegible]திலும் அவளுக்கு இன்னமும் அந்த கணவன் மீது [illegible], பக்தி. அவள் ஒரு பத்தாம்பசலி. உகும்... கடை [illegible] அப்பாவை சந்தித்ததைப் பற்றி சொல்லவே கூடாது என்று அவள் இருந்துவிட்டாள்.

ஆனால் அந்த நினைவுகளை சட்டென்று மனதினின்று அவளால் ஒதுக்க முடியவில்லை.

இத்தனை பெரிய பெண்ணுக்கு தாயாக இருந்தும் இன்னமும் முடி ஒரு இழை கூட நரைக்காது முகத்திலே ஒரு சுருக்கம் கூட விழாது ஒடிசலாக உயரமாக இளமை அழியாது [illegible] தமக்கை போல அழகாகவே இருக்கும் இந்த அம்மாவை ஒதுக்கிவிட்டு அந்த பூதத்தின் பின் அப்பா ஓடியதின் காரணம்...!

அம்மாவின் குணத்திலும் ஒரு கேடு கிடையாதே, ரொம்ப பயந்த சுபாவம். படித்திருந்தாலும் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளத் தெரியாத ஒரு சாது. பாட்டு கூட இனிமையாகப் பாடுவாளே. ஒரு காலத்தில் வீணை நன்றாக வாசிப்பாளாம். கணவனைத் துறந்த பின் வீணையையும் துறந்துவிட்ட கற்புக்கரசி.

எதற்காக இந்த அம்மாவையும் என்னையும் அப்பா உதறி விட்டு பீப்பாயுடன் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்?

இந்த பிரிவு எப்படி ஏற்பட்டது என்று அம்மா கட்டாயம் அவளிடம் அந்த ரகசியத்தைச் சொல்லியாகணும்.

அதைப்பற்றி அவள் அம்மாவிடம் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம்—ரொம்ப அவசியம்.

பாவம் அந்த இளைஞன் வேண்டுமென்றே செய்ய வில்லை, தவறி மேலே இடித்துவிட்டிருக்கிறான். அவள் முகத்திலேக் கண்ட கடுமையைக் கண்டு ரொம்பவும் பயந்து

போய் விட்டான். அவனது முகம் எப்படி சிவந்து போயிற்று! சாமான்களை வாரி பிளாஸ்டிக் கூடையில் போட்டபோது கவனித்தாளே—அந்த கைகள் கோதுமை நிறத்தில் விரல் நகங்கள் சீராக வெட்டப்பட்டு சுத்தமாகத் தெரிந்தனவே.

மன்னிச்சுக்கோங்கோ என்று அவன் முணுமுணுத்த போது அவளுக்கு அப்பொழுது ரொம்ப கோபம் வந்தது உண்மைதான். ஆனால் இப்போது அவனை நினைக்கும் போது பரிதாபமாக இருக்கிறது, வேண்டுமென்று இளம் பெண்கள் மேல் வந்து மோதிக்கொள்ளும் ஒரு அடாவடி பேர்வழியல்ல அவன்.

கல்லூரியில் படிக்கும் வயதைத் தாண்டிவிட்டவன்போல தெரிகிறான். எங்கேயாவது ஒரு அலுவலகத்தில் ஒரு நல்ல வேலை பார்க்கிறான்போல இருக்கு. அவன் அணிந்திருந்த சட்டையும் பாண்டும் மிகவும் கச்சிதமாக சுத்தமாகத் தெரிந் தனவே. லேசாக அவன் குழப்பத்தில் முறுவலிக்க முயன்ற போது சிறிதளவே தெரிந்த அந்த பற்கள் பளிச்சென்று வரிசையாக முகத்திற்கு களைகட்டினவே.

ஆமாம்! இப்போது அவனைப்பற்றி என்ன நினைப்பு! அந்த சிறப்பு அங்காடிக்கு வருகிற ஆயிரம் பேர்களில் அவன் ஒருவன்....சே! சே! தன்னையே சாடிக்கொண்டு படுக்கை மீது புரண்டாள்.

அம்மாவும் பெண்ணும் ஒரே அறையில் அடுத்தடுத்து போடப்பட்ட கட்டிலில்தான் உறங்கினார்கள். விடிவிளக் கெழுப்பிய மெல்லிய ஒளியில் கண்களை மெல்லத் திறந்து அடுத்த கட்டிலில் படுத்திருக்கும் அம்மாவைப் பார்த்தாள்.

மெல்லியதாக குறட்டை ஒலி எழுப்பியபடி அம்மா சுகந்தி நன்றாக ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

மறுபடியும் அவளுக்கு அப்பாவின் நினைவு வந்து நெஞ்சை உறுத்தியது. அந்த பூதத்திற்காக அம்மாவையும்

கைவிட்ட அந்த கிராதகனைப்பற்றி நினைத்து தூங்காமல்...சே...மடத்தனம்...தன்னையே சாடிக்கொண்டு போர்வையை இழுத்து தலைமேல் போட்டுக்கொண்டாள்.

நாள் பூராவும் செய்த வேலைகளின் களைப்பு அவளது இமைகளை அழுத்த மெல்ல உறங்கிப்போனாள்.

சில நாட்களுக்குப் பின் ஒரு மாலைப்பொழுது வெளியே உலாவப்போன தாத்தா ஜெகதீசனின் தலையில் பன்னீராகத் தெளித்த மழைத் தூறல் சிறிது பட்டுவிட்டது. அவ்வளவு தான் கிழப்பிராணன் தும்மலும் இருமலுமாக காய்ச்சல் வந்து படுத்துவிட்டார். வீடு அமர்க்களப்பட்டது. டாக்டர் வந்து பார்த்து மருந்தெழுதி கொடுத்துவிட்டுப் போனார். பேத்தி பவித்ராவுக்கு வீட்டு வேலையுடன் நோயாளியானதொரு கிழட்டுக் கிழத்தை பார்த்துக் கொள்ளவேண்டிய இரட்டிப்பு வேலை.

மூச்சுவிட நேரமின்றி சமையலறைக்கும் கிழவரது படுக்கையறைக்குமிடையே மருந்து பாட்டிலையும் பத்ய உணவுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு விரைந்த வண்ணமிருந் தாள். அந்த இரண்டு நாளில் கிழவர் அவளை பாடாய் படுத்தி வைத்துவிட்டார்.

விசிறியை கொஞ்சம் சின்னதாக்கு....

பவித்ரா....குடிக்க சூடா தண்ணி கொண்டுவா...

ரொம்ப பசியா இருக்கு. ஓவல் கலந்துட்டு வா...

வயிற்றை புரட்டுது. ஒரு துண்டு எலுமிச்சங்காய் ஊறு காயைக் கொண்டுவந்து இங்கே மேஜை மேலே வச்சுட்டு போ.

இப்படி நாள் முழுவதும் உத்திரவுகள். அதிசயமாக பவித்ரா மிகப் பொறுமையுடன் அவருக்கு பணிவிடைகள் செய்து வந்தாள். நல்ல வேளை...காய்ச்சல் இரண்டு நாளில் தணிந்து கிழவர் எழுந்து உட்கார்ந்துவிட்டார்.

அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை. சுகந்தி எடுத்துவைத்த வெந்நீரில் தலை முழுகிவிட்டு கிழவர், பேத்தி தயாரித்த ஓட்ஸ் கஞ்சியைக் குடித்துவிட்டு பத்திரிகையுடன் முன்னறை யில் உட்கார்ந்தார்.

வாயில் கேட்டை யாரோ திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. கிழவருக்கு பாம்புச் செவி. ஜன்னல் திரையைத் தள்ளிவிட்டு வெளியே எட்டிப் பார்த்தார்.

திறந்த கேட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு மருமகள் [illegible] நிற்பதைக் கண்டார். உள்ளே காரை ஓட்டிக்கொண்டு [illegible] வருவதைப் பார்த்தார்.

சுகந்தி! அதட்டல் போட்டு அழைத்தார் கிழவர். உள்ளே மகளுக்கு சமையலில் உதவிக்கொண்டிருந்த சுகந்தி, [illegible] வேலையை போட்டுவிட்டு ஓடிவந்தாள்.

அவங்கள்ளாம் வராங்க...என்றார் சுருக்கமாக. மூக்கும் கண்ணும் சிவக்க கிழவருக்கு கோபத்தில் மேலே பேச முடிய வில்லை.

"நான் தான் சொன்னேன், அப்பா. உங்களுக்கு உடம் புக்கு முடியாமபோனா உடனே தனக்கு தெரிவிக்கணும்னு அண்ணா சொல்லியிருக்கார். அதனாலே...நேத்து ஆபீஸி லிருந்து டெலிபோன் செய்தேன். இன்னிக்கு ஆபீஸ் லீவு. உங்களைப் பார்க்க அண்ணா வந்திருக்கார்" என்றாள் மகள் மெல்லிய குரலில்.

வாங்கோ என்று ஓடிச்சென்று அவர்களை வரவேற்று முன்னறையில் உட்கார வைத்தாள் சுகந்தி.

வந்ததுமே பவித்ரா கவனித்து விட்டாள். தனது என்ஜினியர் பிள்ளையை வீட்டிலேயே விட்டுவிட்டு கணவனும் மனைவியும் மட்டுமே வந்திருந்தனர்.

காப்பியை கலந்து கொண்டு வந்து முன்னறையில் அவர் களுக்காக மேஜை மீது வைத்தாள் பவித்ரா.

[illegible] அவளை வியப்புடன் பார்த்தாள். "பரவா [illegible], பவித்ராவுக்கு வீட்டு வேலை கூட செய்யத் [illegible]"—ஆச்சரியப்பட்டபடி காப்பி டம்ளரை எடுத்து [illegible] குடித்தாள். காப்பித் தயாரிப்பும் நன்றாகவே [illegible].

"[illegible]டையும் நல்லா கவனிச்சுக்கிறா. அத்தோட [illegible] கஷ்டப்பட்ட என்னையும் நல்லா கவனிச்சா. [illegible]க்காரப் பொண்ணு" ஜெகதீசன் மருமகளை வெட்டி [illegible] போல பார்த்து சொன்னார்.

[illegible] அடி நாளிலிருந்தே அந்த மருமகளை பிடித்ததே [illegible]. அவளுக்கும் மாமனார் என்ற மதிப்பு சிறிதும் [illegible]. பெரிய மனிதர் வீட்டுப் பெண்—தன் அழகுக்கு [illegible] தன்னை விரும்பி கணவன் மணந்து கொண்டான் [illegible] அவள் மறப்பதே இல்லை.

"[illegible]வொருத்தரைப் போல எங்கப்பா என்னை திருமணச் [illegible]லே நிறுத்தி வச்சுக்கிட்டு ஏலம் போடலை. இத்தனை [illegible]. என் பெண்ணை கொள்வாயான்னு கூப்பாடு [illegible]. நாங்கள் ஒருத்தரை ஒருத்தர் விரும்பி செய்து [illegible] கல்யாணம்—அதான் நிலச்சு நிக்குது-வியாபார ரீதியா [illegible] சுகந்தியோட கல்யாணம்—அதான் அப்படி விண்டு [illegible] போச்சு...."

[illegible] காதுபடவே கூசாது ஏசுவாள்—திமிர் பிடித்தவள். [illegible]க்கு பயந்து சாகும் கோழையான பிள்ளை சங்கரனை, [illegible] பெற்றுவிட்ட கடனுக்கு படிப்பு கொடுத்தார். வேலை [illegible] கொடுக்க உதவினார். அவன் விரும்பிய திருமணத் [illegible] தடை சொல்லவில்லை. தனிக்குடித்தனம் செய்யப் [illegible] பிள்ளை கூறியதுமே கிழவருக்குப் புரிந்துவிட்டது. [illegible]க்கு சேர வேண்டியதை ஒழித்து கொடுத்துவிட்டு [illegible] வெட்டிக் கொண்டவர் போல கொஞ்ச காலம் [illegible] சென்னையில் இருந்து பார்த்தார். பம்பாய்க்கு வேலை [illegible] கிடைத்ததும் புறப்பட்டார். அந்த வேளை போது

தான் சுகந்தியின் வாழ்க்கையிலே அந்த விபத்து ஏற்ப[illegible] அவளை கணவன் விவாகரத்து செய்து விட்டான். அவ[illegible]யும் குழந்தையையும் பம்பாய்க்கு தம்முடன் அழை[illegible] செல்ல கிழவருக்கு கவலையாக இருந்தது. அந்த வேளை[illegible] சில மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். திடீ[illegible] டில்லிக்கு மாற்றலாகிப் போனால் படிக்க வேண்டிய [illegible]தையை இழுத்துக் கொண்டு ஊர்ஊராக திரியமுடியு[illegible] பற்பல யோசித்துத்தான் முடிவில் மருமகளிடம் மனம் வி[illegible] பேசி தமது மகளையும் பேத்தியையும் அவர்கள் வசம் வி[illegible] போனார். மாலினி சும்மா அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு [illegible]வில்லை. தன் மகன் படிப்புக்கு தாத்தா கணிசமான [illegible] தொகையை வங்கியில் அவன் பெயருக்கு கட்டினால்தா[illegible] தன்னால் அந்த பாரத்தை ஏற்க முடியும் என்று வா[illegible] வென்றாள்.

இரண்டு ஆண்டுகள் சென்று மறுபடி சென்னைக்கு வ[illegible] போது தன் மகள் அண்ணன் வீட்டு வேலைக்காரி[illegible] உழன்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மனம் வெகு[illegible] அப்போதுதான் சுகந்தியை டைப்ரைட்டிங் கற்றுக்கொ[illegible] பயிற்சிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தார்.

பேத்தியைக் கான்வென்டில் படிக்க சேர்த்தார். அ[illegible] செலவைக் தாமே ஏற்றுக் கொண்டார்.

சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் மறுபடி அவர் சென்னை[illegible] வந்தபோது மகளுக்கு அந்த விளம்பர ஏஜென்சி அலுவல[illegible]தில் வேலை வாங்கித் தந்து விட்டிருந்தார்.

சுகந்தி வேலைக்குக் கிளம்பியபோது அண்ணன் வீட்டி[illegible] ஏற்பட்ட குழப்பம்? மாலினி எப்படி சண்டை போட்டா[illegible] அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்தாள். ஆனால் கிழவர் அசைந்[illegible] கொடுக்கவில்லை.

“எனக்குப் பின் சுகந்தி எந்த ஆதாரத்தை நம்பி வா[illegible]வாள்? என் மகள் வேலைக்குப் போவதைத் தடுக்க நீ யா[illegible] நான் சென்னைக்கு திரும்பி வரும்வரை, அவளை உங்களோ[illegible]

[illegible] காப்பாத்தத்தான் ஒரு கணிசமான தொகை கொடுத்[illegible]?'' மருமகளின் வாய்க்கு பூட்டு போட்டு[illegible]ார்.

மாலினி தன் மாமனாரை விஷமாக வெறுத்தாள்—[illegible] அவரால் பெறப் போகும் பயன்களை மட்டும் வர[illegible]தாள். கிழவருக்கு தன் மருமகளைப் பற்றி நன்றாகவே [illegible]. அதனால்தான் அவர் தமது ஓய்வு காலத்தின் [illegible] மகளுடன் தனியே வாழ வீடு தேடி எடுத்துக் [illegible]டுவிட்டிருந்தார்.

''ஒரு சின்ன காய்ச்சல் அதுக்கு அலறிப் புடைச்சிக் [illegible]ண்டு வந்திட்டீங்க. அப்படி சுலபத்தில் நான் மண்டை [illegible] போட்டுவிட மாட்டேன்...'' ஆரம்பித்தார் கிழவர் [illegible].

[illegible]ன் தந்தையை எதிர்த்துப் பேச பயப்படுகிறவன்.

''நெருப்புன்னா வாய் வெந்துடாது. உங்களுக்கு [illegible] நேர்ந்தா மத்த காரியங்களை எடுத்துச் செய்ய [illegible] பொறுப்பு என்னுடையதில்லையா...அதனாலே'' [illegible]னான்.

''சுகந்தி சோறு சமைத்துப் போடலாம்—நெருப்பு [illegible]ால் என் உடல் வேகாதா. அந்த மூடு மந்திரங்களில் [illegible] நம்பிக்கையில்லை.''

''அதெப்படி சொல்ல முடியும். கல்லுபோல பிள்ளையும்— [illegible]ளும் இருக்கும்போது...''

''பிள்ளைக்கும் மருமகளுக்கும் கல்போல மனசுன்னு [illegible]தானே பிரிஞ்சு வந்திருக்கேன்!'' கிழவர் விஷமமாக [illegible]த்தார்.

[illegible]யான காப்பி டம்ளர்களை எடுக்க வந்தபோது [illegible]ளுக்கும் மாமனாருக்கும் இடையே வார்த்தைகள்

தடிக்க பழைய கதை அத்தனையையும் கிழவர் இழுத்து போட்டதை வெளியே நடையில் இருந்தபடி கேட்ட பவித்ரா அதிர்ந்து போனாள்.

இத்தனை காலமும் அவள் தன் தாத்தாவை ஏதோ கரடி...புலி—சிங்கம் போல நினைத்துக் கொண்டிருந்தது எத்தனை ஒரு தவறு. அவளது வருங்காலத்திற்காகவும் அம்மாவுக்கு துணை இருக்கவும் அல்லவா, அவர் மகனை விட்டு ஒதுங்கி வந்திருக்கிறார். மாமாவுக்கு சேரவேண்டிய சொத்தை பிரித்து கொடுத்துவிட்டும் வந்திருக்கிறாரே?

"என் மாமியாரின் இரண்டு கொத்து தங்க சங்கிலி வைரத்தோடு — மூக்குத்தி இதுகள் என்னைத்தானே சேரணும்?"—மாலினி உரத்த குரலில் கத்தியது கேட்டது.

"சேர வேண்டியதையெல்லாம் சுகந்தி அவலப்பட்டு திரும்பு முன்பே உனக்கு பங்கு போட்டு கொடுத்துட்டேன். மீதி நகைகளை என் வங்கிலாக்கரில் என் பேத்தி கல்யாணத்துக்கு வச்சிருக்கேன். அதை தரமுடியாது. கேட்க உனக்கு உரிமை கிடையாது" கிழவர் கண்டிப்பாகப் பேசினார்.

"இப்போ உங்களுக்குக் கிடைச்சிருக்கும் பிராவிடன்ட் பண்டு—இதுவரை சேத்து வச்சிருக்கும் பணம்—இதுகள் யாருக்கு சேரப்போகுது?" மாலினி கேட்டாள்.

"இதென்ன கேள்வி. நான் இப்பவே கட்டையை போட்டுவிட்டாப்பல பேசறே. பேத்தியைக் கட்டிக்கொடுக்க பணம் தேவை. அதுக்குப் பிறகு நான் எத்தனை காலம் வாழ்வேனோ—என் தேவைகளுக்கு எனக்குன்னு நாலு காசு வேண்டாமா? எனக்குப்பின் மீதி இருப்பதை சுகந்திக்கு விட்டுவிட்டுப் போக யோசனை. புருஷன் இல்லாமல் நாதியத்து நிக்கும் அவளை நான் நடுத்தெருவில் நிறுத்திவிட்டு போக முடியுமா? அண்ணன் வீட்டிலே அவள் எப்படி அவதிப்பட்டான்னுதான் நான் பார்த்திட்டேனே. சின்ன வயசிலேயே குழந்தைகளை பெத்து போட்டுட்டு என் மனைவி போயிட்டாள். வளர்த்து ஆளாக்கினேன். இரண்டு பேரையும்

பாவிச்சி படிக்கவச்சேன். மகனுக்கு செய்யவேண்டிய கடமைகளை செஞ்சுட்டேன். இனி என் கடமை மகளோட பாக்கியா நிக்குது. அதை முடிக்கணும்." படபடவென்று பேசினார் தாத்தா.

"ஜீவனாம்சம் கொடுக்கிறதாகச் சொன்னதை உங்க மகள்தானே வேண்டாம்னா. அதை வாங்கிக்கொண்டிருந்தா இப்போ பவித்ராவின் கல்யாணத்திற்கும் பணப்பிரச்சினை இருக்காதே. நரேந்திரன் எப்படி வாழ்ந்து வருகிறார் தெரியுமா?"

"அவனைப் பத்தின பேச்சை நான் கேட்க விரும்பலைன்னு உனக்குத் தெரியும். அவனுக்கும் நமக்கும் என்ன உறவு இருக்கு?" கிழவர் கத்தினார்.

"அப்பா, அமைதியா இருங்கோ. எதுக்கு இந்த கோபம்." இடைமறித்து சமாதானப்படுத்த முயன்றாள் சுகந்தி.

"இதோ பார் மாலினி, கடைசியாக சொல்லிவிட்டேன். என் பணத்தை எதிர்பார்த்து அடிக்கடி இந்த வீட்டுக்கு என்னைப் பார்க்க வந்தா நீ ஏமாந்துதான் போவே, எனக்கு மகன்தான் கொள்ளி போடணும் அப்படிங்கிற ஆவல், நம்பிக்கை ஏதும் கிடையாது. செத்தபின் யார் இதையெல் லாம் பார்த்துக்கிட்டு இருக்கப் போறாங்க. என்னைப் பார்க்கணும்கிற உண்மையான ஆசையிருந்தா அடிக்கடி வா. வந்து எங்களோட நீயும் உன் பிள்ளையும்—கணவனும் சிரிச்சு பேசி மகிழ்ந்துட்டு போங்கோ. நீங்க அப்படி வருவதை நான் தடுக்க மாட்டேன்." பேசி முடித்துவிட்டு பெருமூச்சுடன் சோபாவில் சாய்ந்து கொண்டார்.

அடுப்பை மூட்டி குக்கரை ஏற்றி வைத்த பவித்ராவின் கண்கள் ஈரமாகின.

இத்தனை நாள் அவள் நெருங்கிப் பழக சந்தர்ப்பம் இல்லாது—உண்மையை உணர வாய்ப்பு இல்லாது தாத்த

வைப்பற்றி தப்பு அபிப்ராயங்கள் கொண்டிருந்தாள். பாவம் தாத்தா. வெளிக்கு கடினமானவர் போல வேஷம் போடு கிறார். உண்மையில் அவர்களிருவரைப் பற்றி எத்தனை கவலை அவருக்கு? திடீரென்று இத்தனை நாளும் இல்லாத பரிவு உணர்வு அவள் மனதிலே பொங்கிக்கொண்டு வந்தது.

இனி அவள் தாத்தாவை இன்னும் மிக்க கருத்துடன் கவனிக்கப் போகிறாள். தனக்குள்ளேயே உறுதி செய்து கொண்டாள்.

மாமாவும்—மாமியும் சிறிது நேரம் தங்கிவிட்டு விடை பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டனர்.

அதற்குப்பின் தாத்தா அமைதியாக இருந்தார். அம்மாவும் மகளும் துரிதமாக வீட்டு வேலைகளை மௌன மாக கவனித்தனர்.

அப்படி அன்றைய பொழுது விரைந்தது.

அதற்குப்பின் பவித்ரா தாத்தாவிடம் மிகவும் நெருக்க மாக நேசமாகப் பழகத் தொடங்கினாள்.

சதா கடுமை தெரிந்த அவரது முகத்தில் இப்போது சிரிப்பின் ரேகை அதிகமாகப் பரவிக் கொண்டிருந்தது.

தாத்தாவும் பேத்தியும் சாப்பாட்டிற்குப் பின்னர் சதுரங்கம் விளையாடும் அளவு மிகவும் நெருங்கி விட்டிருந் தனர்.

அவர்களுக்குள் சிரிப்பும்—பேச்சும் வளர்ந்து கொண்டே போனது. பவித்ராவுக்கு இப்போது அந்த சின்ன வீடு பெரிய பங்களாவாக திடீரென்று உப்பி அகன்று கொண்டுவிட்டது போன்ற பிரமிப்பைக் கொடுத்தது. தலையை அழுத்திய இறுக்கம் மறைந்து அவள் சுதந்திரத்தை சுவாசித்துக்கொண்டு தாத்தாவின் பரிவில் கரைந்து நாட்களை மகிழ்ச்சியுடன் தள்ளிக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்று அவளுக்கு அந்த சந்தோஷமான செய்தி கிட்டி [illegible] அவள் பி.எஸ்சி. பரீட்சையில் தேர்ந்து விட்டிருந்தாள்.

தாத்தாவுக்கு சாப்பிட ஓவல் கலந்து எடுத்துக்கொண்டு [illegible] அறைக்கு ஓடினாள் பவித்ரா.

பத்திரிகையை கீழே வைத்துவிட்டு மூக்குக் கண்ணாடி [illegible] அவர் முறுவலித்தார்.

"தாத்தா...நான் பாஸாகிட்டேன்." மகிழ்ச்சி பிடி [illegible] அவரது காலடியருகே கம்பளத்தின் மேல் உட்கார்ந்து [illegible] கொண்டாள்.

தாத்தா தமது மெலிந்த கரத்தை நீட்டி அவளது நெற்றி [illegible] புரண்ட கூந்தலை ஒதுக்கிவிட்டார். தமது பாசத்தை [illegible] நேசத்தையும் அவர் செயலில் காட்டுவது அதுதான் முதல் [illegible].

நெஞ்சுருகிப் போய் விட்டாள் பவித்ரா. தாத்தா.... [illegible] அன்புடன் அவரது கரங்கள்ளைப் பற்றி கன்னத்தில் [illegible] கொண்டாள்.

"தாத்தா! நீங்க இல்லாட்டி நானும் அம்மாவும் என்ன [illegible]இருப்போமோ தெரியாது. உங்க உதவியாலே..." பேச [illegible] உணர்ச்சிவசத்தில் திணறினாள்.

முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தார் தாத்தா. தமது சட்டைப் [illegible] வைத்திருந்த மணிபர்சை எடுத்தார்.

[illegible] நூறு ரூபாய் நோட்டுக்களை இழுத்தெடுத்தார். [illegible] முந்தாநேத்து நீ உடுத்திக்கிட்டிருந்த அதே மாதிரி [illegible] சில்க் ஒண்ணு வாங்கிக்கோ. பம்பாயில் உங்கம் [illegible] நான் இருநூறு ரூபாய்க்கு அதை எடுத்து வந்தேன். [illegible] கொஞ்சம் விலை அதிகமாக இருக்கும். அம்மா [illegible] புடவையை எடுத்து கட்டிகிட்டு நீ கோவிலுக்குக் [illegible]பபோ...நான் பின் பக்கம் பார்த்தபோது சுகந்தின்னு [illegible]துட்டேன். அதே உயரம்—அதே பருமன். பெண்

வளர்த்தியோ பீர்க்கங்காய் வளர்த்தியோம்பாங்க, [illegible] கிடுன்னு வளர்ந்துட்டே. அதனாலே இப்போ [illegible] வேலையா கடைக்குப் போய் அதே பச்சை வண்ணத்திலே [illegible] சில்க் வாங்கிக்கோ. பிறகு மெள்ள மெள்ள—[illegible] வட்டிப் பணம் இதுகள் வரும்போது ஒண்ணு [illegible] வாங்கித் தரேன். "நாளைக்கு உன்னை பார்க்க [illegible] வந்தா, சிங்காரிச்சுக் கொண்டு போய் நிக்க உனக்குன்னு [illegible] பட்டுப் புடவைகள் தேவையாச்சே…" கிழவர் சிரித்தார்.

"தாங்க்யூ தாத்தா." அவரது கைகளை [illegible] பிடித்து அழுத்தி விட்டு மகிழ்ச்சியும்—உணர்ச்சி பரவசமு[illegible] வெளியே வந்தாள்.

தாத்தாவே உத்தரவு தந்துவிட்டார். கடைக்குப் [illegible] தடையென்ன? தாத்தாவை வீட்டைப் பார்த்துக் [illegible] சொல்லிவிட்டு அம்மா வர நேரமாகுமென்பதால் [illegible] கடைத்தெருவுக்கு கிளம்பிவிட்டாள்.

நெடுஞ்சாலையில் புதிதாக ஆரம்பித்திருந்த [illegible] கடையை போகும் போதும் வரும் போதும் ஆசை[illegible] பார்ப்பது வழக்கம். இன்று அதில் ஒரு புடவை [illegible] அவளிடம் காசு இருந்ததைப் பற்றி மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

உள்ளே சென்றாள். கூட்டம் அதிகமிருக்கவில்[illegible] பச்சை வர்ணம் என்று பலமுறை தனக்குள் நினைத்து [illegible] பச்சை வண்ண சில்க் சேலைகளைக் காட்டச் சொ[illegible] நீண்ட நேரம் அவள் புடவைகளைப் புரட்டிக் [illegible] நிற்கத் தேவையிருக்கவில்லை. சித்திர மாங்காய்[illegible] யானைகளும் தலைப்பை அலங்கரிக்க, உள்ளே நீலவ[illegible] திலேபூக்களும் கொடியுமாக பளிச்சிட்ட புடவையைத்[illegible] பிரித்து சரி பார்த்து திருப்தியுடன் அதே வண்ணத்[illegible] ரவிக்கை துண்டையும் வாங்கிக் கொண்டாள்.

தாத்தா கொடுத்த பணத்தில்—அவைகளுக்கு [illegible] தொகை போக—மீதம் ஆறு ரூபாயை கடைக்[illegible]

[illegible] தந்தபோது அவளுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக [illegible]

[illegible] பாஸானால் நெடுஞ்சாலையில் சந்து தூரத்தில் [illegible] அந்த பிரபல்மான சக்தி விநாயகருக்கு சதுர் தேங் [illegible] உடைப்பதாக பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தாளே, [illegible] உடனடியாக செய்ய வேண்டாமா! புடவைப் பார்ச [illegible] அவள் மேலே நடந்தாள்.

[illegible] வெள்ளிக்கிழமை. விநாயகர் வெள்ளிக்கவசம் [illegible] கொண்டு ரோஜா, மல்லி மாலைகளின் அலங்காரத் [illegible] அழகாகக் காட்சியருளிக் கொண்டிருந்தார். சிறிய [illegible] என்றாலும் கூட்டம் எப்பொழுதும் அதிகமே. [illegible] உடைத்து விட்டு கற்பூர ஜோதியை வணங்கி [illegible] தட்டில் ஐம்பது காசை தாராளமாகப் போட்டு [illegible] ஒரு ரூபாயை போட்டுவிட்டு—தன் பிரார்த் [illegible] முடித்துக் கொண்ட மகிழ்ச்சியில் கோவிலைச் சுற்றி [illegible] தொடங்கினாள். மூன்றாவது முறை அவள் வலம் [illegible] வெளிப்பிரகாரத்தில் சுவர் ஓரமாக வளர்ந்திருந்த [illegible] மரத்தின் கீழ் கல் ஒன்றின் மீது ஒரு வயதான அம்மாள் [illegible] திருப்பதைக் கண்டாள்.

[illegible] தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த அந்த [illegible] சட்டென்று, அப்படியே மரத்தின் மீது சாய்வதைக் [illegible] பதறிப் போய் ஓடி அவளைத் தாங்கிப் பிடித்தாள். [illegible] கல்லின் மீதிருந்து அவளை இறக்கி, தரையில் உட்கார [illegible] விட்டு, பக்தர்களுக்காக ஒரு மூலையில் இருந்த [illegible] லிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீரை அங்கிருந்த தகர [illegible] யில் பிடித்து வந்து கிழவியின் முகத்தில் தெளித்தாள்.

"ஆயிரத்தோரு தடவை சுத்தறதாக கடுமையா [illegible] டிக்கிட்டேன். வயசும் தெம்பும் இடம் கொடுக்கலை. [illegible] வந்துட்டது. ஐநூறு கூட முடியலை" முணுமுணுத் [illegible] கிழவி.

“பரவாயில்லை அம்மா. கடவுள் உங்க நிலைமையை [illegible] புரிஞ்சுக்குவார். நீங்க எழுந்திருங்க. மெள்ள கையைப் [illegible] ஒரு ரிக்ஷாவிலே ஏத்தி, உங்க வீட்டிலே கொண்டு [illegible] போறேன்.”

யார் இந்த பெண்... அவங்க குலதெய்வம் பகவதி [illegible] போல,—கிழவி மெள்ள அவள் கையைப் பற்றிக் [illegible] எழுந்தாள்.

“ரிக்ஷா ஒரு ரூபாய்க்கு மேலே கேட்பாங்களே [illegible] குழந்தை”—கிழவி மறுப்புத் தெரிவித்ததை [illegible] அவளை ஒரு ரிக்ஷாவில் ஏற்றி தானும் உட்கார்ந்து [illegible]டாள்.

“எங்கே போகணும் சொல்லுங்க?”

“கிட்டக்கத்தான். மருதீஸ்வரன் கோயில் [illegible] பதினைஞ்சம் நம்பர்.”

ரெண்டு ரூபாய் தரணும், இரண்டு பேர். [illegible] கண்டிப்பாக சொல்லி விட்டார்.

“பரவாயில்லை. தரேன் சீக்கிரம் போகணும்” [illegible] உத்தரவிட்டாள் பவித்ரா.

அந்த பகுதிக்கே உரித்தான குண்டு குழிகள் [illegible] குறுகலான தெரு அது. கிழவி சொன்ன பதினைந்தாம் [illegible] தெருவுக்குள் நுழைந்த உடனேயே சில வீடுகள் [illegible] வந்து விட்டது.

ஓட்டுக் கூரை வேய்ந்த பழைய காலத்து வீடு. [illegible] காப்புக்காக பலத்த இரும்பு கேட்டு போட்டு பூட்டப்[illegible]ருந்ததைத் திறந்து சிறிய வராந்தாவைத் தாண்டி [illegible] அழைத்துச் சென்றாள் கிழவி அவளை.

சிவப்பு சிமெண்ட் பூசிய தரை. ஒரு சிறிய [illegible] போன்ற பகுதி. அதற்குப் பின் கூடம்—பழங்கா[illegible]

[illegible] தாழ்வாரம் சமையலறை என்ற பாணியில் அமைந்த [illegible] தனிவீடு.

[illegible] போடறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டே [illegible] விளக்கைப் பொருத்தினாள். பளிச்சென்று [illegible] எல்லாம் வெளிச்சத்தில் மூழ்கியது.

[illegible] வேண்டுதலையை முடிக்கணும்னு பிடிவாதத் [illegible] காலையிலிருந்து பச்சைத் தண்ணி கூட [illegible] பசி மயக்கம் வேறே—வயசு தள்ளாமை வேறே— [illegible] என்னைத் தூக்கி எடுத்து கனிக்காதிருந்தா [illegible] சுத்தி ஒரு கூட்டம் கூடியிருக்கும். கௌதம் [illegible] ரொம்பக் கோவிச்சுப்பான். தள்ளாத [illegible] வெளி வாசலிலே எதுக்கு போறீங்கன்னு அதட்டு [illegible] நேர்ந்து கொண்டதை விட முடியுமா? [illegible] வேண்டிக்கிட்டேன். அந்த ஆபீசிலே [illegible] உத்தியோகம் உயரப் போரதுன்னு சொன்னாங்க. [illegible] பிள்ளையாரை ஆயிரத்தோரு சுத்து சுத்தறன்னு [illegible]க்கிட்டேன். வேலை உசந்துட்டது. அடுத்த மாசத்தி [illegible] வேறே இடம் பார்க்கணும். கம்பெனி எல்லாம் [illegible] என் பேரன் ரொம்ப கெட்டிக்காரன். நல்ல [illegible] அடடா! உட்காரம்மா. காலையிலே வீட்டிலே [illegible] ஜவ்வரிசி பாயசம் வச்சு வீட்டிலே இருக்கிற [illegible] படத்துக்கு பூசை செய்துட்டு கோயிலுக்கு [illegible] வேண்டுதலையை முடிச்சுட்டு சாப்பிடலாம்னு இருந் [illegible] கொஞ்சம் பாயசத்தை சூடாக்கித் தரேன் சாப்பிட்டுப் [illegible]”

“அம்மா! நீங்களும் சாப்பிடறதாக இருந்தா சாப்பிட [illegible]”—சிரித்தாள் பவித்ரா.

‘ஏதாவது கொஞ்சம் வயித்திலே போட்டாதான் உசிரு [illegible] போல இருக்கு’—சொல்லிக் கொண்டே கிழவி உள்ளே [illegible] மிக விரைவில் இரண்டு டம்ளரில் பாயசத்தை நிரப்பி [illegible] சூடாக எடுத்து வந்தாள்.

பரவாயில்லையே! தலை நரைத்து: உடல் தளர்ந்து விட்டிருந்த போதிலும் அந்தம்மா நல்லாவே ருசியாக ஏலக்காய் குங்குமப்பூ மணக்க முந்திரிப் பருப்புகளை நிறைய போட்டு பாயசத்தை ஜமாய்த்திருக்காங்களே! விரும்பி ருசித்து சாப்பிட்டாள்.

"ரொம்ப நல்லா இருக்கு அம்மா"—டம்ளரைக் கீழே வைத்தாள். "அம்மா என்ன அம்மா, பாட்டின்னு கூப்பிடு. ஆமாம் பேர் என்ன சொன்னே?"—கிழவி காலை நீட்டிக் கொண்டு தரையில் அமர்ந்தபடி டம்ளரைக் காலி செய்தாள்.

"பவித்ரா...."

"நல்ல பேர். கேட்க இனிமையா இருக்கு. ஆமா வேலை செய்கிறியா குழந்தை."

"இல்லை. வீட்டோட இருக்கேன். பரீட்சையில் பாஸ் பண்ணினதுக்கு தேங்காய் உடைக்க கோயிலுக்கு வந்தேன்."

"நல்லதாப் போச்சு. ரெண்டு பேரும் வேண்டுதல் விஷயமாத்தான் கோயிலுக்கு வந்தோம். சந்திச்சுக் கொண்டது நல்லதா போச்சு."

"முதல் சந்திப்பே இனிமையா இருக்க நீங்க பாயசம் ஊத்தி குடுத்திட்டீங்களே."

பாட்டி கலீர் என்று சிரித்தாள். "ரொம்ப வேடிக்கையா பேசறே."

"ஆமாம். இந்த வீட்டில் உங்களைத் தவிர இன்னும் யார் யார் இருக்காங்க" விசாரித்தாள் பவித்ரா.

"என்னவோ...எங்க குலதெய்வம் பகவதி அம்மன் போல வந்து உதவினே. உன்கிட்டே சொல்ல நான் ஏன் தயங்கணும். நானும் என் பேரனும் இருக்கோம். அவ்வளவு தான். என் மக கூட உன்னைப் போல சிவப்பா ஒல்லியா அழகாதான் இருப்பா—ஆனால் அதிர்ஷ்டம் இல்லே. நல்ல பையன்னு நெனச்சு இருந்ததையெல்லாம் வித்து—கட்டி

[illegible] ஒருத்தன் கையிலே பிடிச்சுக் கொடுத்தேன். [illegible] பிறந்தான். அவன் மூணு வயசு குழந்தையா [illegible]போது வேறே ஒரு பெண்ணை சேர்த்துகிட்டு என் [illegible] பிறந்த வீட்டுக்கு கையோட துரத்திட்டான்..."

தூக்கிவாரிப் போட்டது பவித்ராவுக்கு.

இதென்ன வேடிக்கை. கௌதம் என்பவரின் சரித்திரமும் [illegible] அவளது வாழ்க்கைபோல. ஒரே வித்தியாசம் [illegible] பாட்டி. அவர்கள் வாழ்வில் கைகொடுக்க ஒரு [illegible]. வியப்பினை விரிந்த விழிகளால் அவள் கிழவியை [illegible] பார்த்தாள்.

[illegible]க்கு ஏறக்குறைய தாத்தா ஜெகதீசன் வயதிருக்கும். [illegible] சமயம் கூடுதலாகவே இருக்கலாம். நீட்டிக்கொண் [illegible] கால்களில் வெடிப்புகள் நிறைய இருந்தன. வெறுங் [illegible] வீட்டைச் சுற்றி வளைய வந்துகொண்டிருப்பாள் [illegible]...

[illegible]க்கு அறுபத்தஞ்சு வயசாகுது. ஆனால் எழுபது [illegible] உடம்பு அடங்கிப்போச்சு. படிப்பு அறிவு இல்லாத [illegible] உடல் உழைப்பால் நான் என் பெண்ணையும் பேரனை [illegible] வேண்டி வந்துட்டது. புருஷனைப்பிரிஞ்ச துயரமே [illegible] மகளுக்கு பெரிய வியாதியாகிப் போச்சு. இளைச்சு— [illegible] போனாள். கௌதமுக்கு அஞ்சு வயசு நிரம்பர [illegible] அவளுக்கு காமாலைக் காய்ச்சல் வந்தது போயிட்டா [illegible] காசும் அதிகம் இல்லே—நானே சின்ன வயசிலே [illegible] போனவ—ஊரில் இருந்த நிலத்தையும் [illegible]யும் வித்து மகளைக் கொடுத்ததுதான் மிச்சம்—என் [illegible] ஒரு குழந்தையைக் கட்டிட்டு அவள் போனதும் [illegible] கிராமத்தைவிட்டு பட்டணம் வந்து சேர்ந்தேன். [illegible] என்போல ஆளுகளுக்கு என்ன வேலை கிடைக்கும். [illegible] கஷ்டத்திலும் எனக்கு கொஞ்சம் அதிர்ஷ்டம் [illegible]. ஒரு பெரிய மனிதர் வீட்லே சமையல் ஆளா [illegible]ந்தேன். அந்தம்மாளே கொஞ்சம் பண உதவி செய்து

கௌதமை படிக்கவச்சாங்க. பிறகு அவன் உபகாரச் [illegible] வாங்கி சிறப்பா படிச்சு வந்துட்டான். அவன் வேலை [illegible] கொண்ட மறுநாளே நான் சமைக்கிற வேலை [illegible] விட்டுட்டேன். ஒரு ஆபீசர்னு அவனுக்கு பதவி [illegible] சிருக்கு--நான் சமையல் வேலை செய்கிறேங்கிறது அவ [illegible] பிடிக்காட்டான்னு பயந்துட்டு விட்டுட்டேன்--[illegible] உடம்பும் அசந்து போயிடுச்சு...''

தாத்தா ஜெகதீசன் ஆண்பிள்ளை, படித்தவர்-[illegible] உத்யோகத்திலிருந்தவர், அவரால் மகளையும் பேத்தி [illegible] நன்றாக பாதுகாக்க முடிந்தது.

ஆனால் பாவம் அந்த அம்மாள் ஒரு படிப்பு [illegible] இல்லாத கிராமத்து பெண். அப்படியிருந்தும் எதிர் [illegible] போட்டு தன் பேரனை இவ்வளவு உயரக் கொண்டு வந் [illegible] காங்களே?

பவித்ரா மனம் நெகிழ்ந்துபோய் அந்த அம்மாளின் கரத்தைப் பற்றினாள் வேலை செய்து கரடுமுரடா [illegible] டிருந்த அந்த கரங்களை தன் கன்னத்தோடு பிடித் [illegible] கொண்டாள்.

"பாட்டி! நீங்க ரொம்ப உயர்ந்தவங்க. உங்களுக் [illegible] ஒரு சின்ன உதவி செய்ததுபற்றி மகிழ்ச்சி. வணக்கம் சொ [illegible] றேன்--பின்னொரு சமயம் வந்து பாக்கறேன். நா [illegible] காமேசன் காலனியில் இருக்கோம். அத்தனை தூரம் நீ [illegible] நடந்துவந்து எங்களை பார்க்க இயலாது. ஒரு நாள் நா [illegible] வந்து கூட்டிக்கிட்டுப் போறேன். வரட்டுமா...."

"ஆமாம். உங்க பேரைச் சொல்லலையே பாட்டி [illegible] அதை நான் தெரிஞ்சுக்க ஆசைப்படறேன்"—சிரித் [illegible] எழுந்தாள்.

"அலமேலு அம்மான்னா இந்த தெருவிலிருக் [illegible] அத்தனை பேருக்கும் தெரியும். ஏன்னா ஒரு நல்லது பொ [illegible] ல்ாததுக்கு நான் அந்தஸ்தைப் பார்க்காம அவங்க [illegible]

[illegible] கூடமாட இருந்து அனுசரிச்சுக் கொடுத்து [illegible] வருவேன்—சும்மா இனமாத்தான் செய்வேன். [illegible] வீட்டுக்காரங்க வருஷா வருஷம் மாரியாத்தாவுக்கு [illegible] த்திரதை களேபரமா செய்வாங்க. நான் போய் [illegible] வழக்கம். இருக்கிறவரை பிறருக்கு உதவியா [illegible] என்கிறது என் கொள்கை"—கிழவியும் மெல்ல [illegible] ஊன்றிக்கொண்டு எழுந்தாள்.

"அந்த மாடத்திலே குங்குமச்சிமிழ் இருக்கு—வெள்ளிக் [illegible] வீட்டுக்குள்ளே வந்திருக்கே--எடுத்து ஒரு பொட்டு [illegible] போம்மா" கிழவி உபசரித்தாள். கூடத்திலே [illegible] அருகே இருந்த மாடத்தில் கண்களுக்குத் தெரியும் [illegible] சிறு குங்குமச்சிமிழ்—சென்னை பட்டணத்து சிங்கார [illegible] செய்த மரச்சிமிழ் இருந்தது.

"[illegible] ருக்கு போனபோது கௌதம் அதை வாங்கிட்டு [illegible] அழகா இருந்தது வாங்கினேன்னரீன். உனக்கு [illegible] றவளுக்குக் கொடுன்னு நான் கேலி செய்தேன். [illegible] லே கிடைக்கிற குங்கும பிரசாதத்தை போட்டு [illegible] றேன்—எல்லா தெய்வங்களின் ஆசியிலே உனக்கு [illegible] நல்ல இடமா கிடைக்கட்டும்" கிழவி சிரித்தாள்.

குங்குமச்சிமிழை திறந்து விரலால் தொட்டு நெற்றியில் [illegible] க்கொண்டு நிமிர்ந்தவள் வியப்பில் அதிர்ந்து [illegible] னாள்.

"அது யாருடைய படம்" திகைப்புடன் கேட்டாள்.

"அதா...அதுதான் என் பேரன் கௌதமோட படம். [illegible] சிநேகிதன் எடுத்தானாம். நல்லா இருக்கே. முகம் [illegible] யா—சிரிச்சுகிட்டு இருக்கும்படி, நல்லா எடுத்திருக் [illegible] பெரிசு பண்ணி வச்சுக்கோன்னேன். முந்தாநாள்தான் [illegible] பெரிசுபண்ணி கண்ணாடி போட்டு எடுத்து வந்தான். கூடத் [illegible] லே அழகா மாட்டி வைப்பா. வேலை செய்துட்டு களைச்சுப்

போறச்சே உன் முகத்தை பார்க்கறாப்பல படத்தை பார்த்து தெம்பை திரட்டிப்பேன்னேன்...

"கௌதம் நல்ல பிள்ளை. என் பேரன்னு சொல்றதா நினைக்காதே. பெண்கள் கிட்டே ரொம்ப மரியாதையா பழகுவான். சிகரெட் அது இதுன்னு ஒரு கெட்ட பழக்கம் கிடையாது. அவ அம்மாவைப்போல கொஞ்சம் சிவப்பா நல்லாவே இருப்பான்—இருபத்தேழு வயதுதான் ஆகுது அதுக்குள்ளே கல்யாணத்து என்ன அவசரம்னு அவன் போட்டுக்கிட்டே வரான். உம் யாருக்கு குடுப்பினையோ" — சொல்லியபடி கிழவி அருகில் வந்து தன் பேரனை பெருமை யுடன் படத்தில் பார்த்துக் கொண்டாள்.

பவித்ராவின் நெஞ்சு படபடத்தது. இனம் விளங்காத ஒரு பரவச உணர்வு நெஞ்சைக் கவ்வுவதை உணர்ந்தாள். அந்த காலத்து அரசிளங்குமரிகள் முன், பல தேச இளவரசர் களின் படங்களைக் காண்பிப்பார்களாமே—அதில் ஒன்றை பார்த்துவிட்டு ராஜகுமாரியின் உள்ளத்தில் புயலாகக் காதல் எழும்பிவிடுமாமே— அதைப்போல என்ன அவளுக்கு இப்போது ஏற்பட்டுவிட்டது.

அன்று சூப்பர் மார்க்கெட்டில் தன்மேல் இடித்து சாமான்களைத் தள்ளிவிட்டதாக கோபத்தில் கொதித்த அந்த மனதில் இன்று....காதல்...புயல்போல...பழங்காலத்து ராஜகுமாரிகள் படத்தைப் பார்த்ததும் கொள்கிற ஆவேச மான ஆசைபோல...என்ன இப்படி வேகம் அவள் மனதை ஆட்டிப் படைக்கிறதே.

படத்திலிருந்து கௌதம் அவளைப் பார்த்து மோகன மாக சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். வரேன் பாட்டி. வணக்கம் விடைபெற்றுக்கொண்டு புடவை பார்சலை தோல் பைக்குள் நுழைத்து பையை தோளில் மாட்டிக்கொண்டு காலில் பாதணிகளை திணித்தபடி அவள் வெளியே வந்தாள்.

பளிச்சென்று தெருவில் எரிந்த விளக்குகள் அன்று மிகவும் பிரகாசமாகத் தெரிந்தன. எங்கிருந்தோ சில்லென்ற

[illegible] முனைக் கடையிலிருந்த மல்லிகைப்பூ பந்திலிருந்து [illegible] வாசனையையும் அள்ளிக்கொண்டு வந்து அவள் [illegible] மோதியது.

[illegible]வானத்தில் ஊர்ந்த மேகப் படலத்தினின்று வெளிப் [illegible] அந்த தனி நட்சத்திரம் அவளைப் பார்த்து கண்சிமிட்டி [illegible]போல மனதில் உற்சாகம் கடலாகப் பொங்கிக் [illegible]ருந்தது. தன்னையுமறியாது மெல்ல ஒரு சினிமாப் [illegible] முணுமுணுத்த வண்ணம் அவள் வேகமாக நடந் [illegible]

5

[illegible]த்தில் பல தடவைகள் அவள் சாமான்கள் வாங்க [illegible]த்தெருவுக்குப் போக நேர்ந்தது. சூப்பர் மார்க்கெட் [illegible] நுழைந்தபோதெல்லாம் அவளையுமறியாது அவள் [illegible] ஆவலுடன் அவனைத் தேடின. அதற்குப் பின் அவள் [illegible] கடைத்தெருவில் எங்குமே சந்திக்கவில்லை.

இதென்ன பைத்தியக்காரத்தனம்? அவள் அந்த [illegible]க்குள் வரும்போது அவனும் சாமான்கள் வாங்க [illegible]வேண்டும் என்று ஏதேனும் நிபந்தனையா என்ன? [illegible]னாலும் அவனை மீண்டும் சந்திக்க வேண்டும்போல [illegible] இயலாத ஒரு அவா மனதை விழுங்குவதை உணர்ந் [illegible]

[illegible] வேலையிலிருந்து வந்ததும் அவளுக்கு காப்பி [illegible] கொடுத்துவிட்டு, வெள்ளி செவ்வாய் கிழமைகளில் [illegible]டம் உத்திரவு வாங்கிக்கொண்டு அந்த பிள்ளை [illegible] தரிசிக்க அவள் போய் வந்து கொண்டிருந்தாள். மிச்ச [illegible] ஐநூறு சுற்றுகளை முடிக்க அந்த அலமேலு [illegible]ளும் அங்கே வரவில்லை. அவளுக்கு மிகவும் ஏமாற்ற [illegible]த்தானிருந்தது. அடக்கமாட்டாத ஆவலில் ஒரு நாள்

அவள் பிள்ளையாரை தரிசித்த பின்னர் கொஞ்சம் [illegible] வாங்கி கூடையில் போட்டு நிரப்பிக்கொண்டு வேகமாக [illegible] நடையாகவே மருதீஸ்வரன் கோயில் தெருவை [illegible] நடந்தாள்.

வாயில் முன்பக்கத்து விளக்கை போட்டுவிட்டு [illegible] கால வேளை சம்பிரதாயத்தை ஒட்டி சிறிது நேரம் [illegible] திறந்து வைக்க முற்பட்ட அலமேலு திகைத்துப் போனாள்.

அந்த பெண் பவித்ரா, கையில் காய்கறி கூடை [illegible] வாயிலில் நிற்பதைக் கண்டாள்.

"வாம்மா உள்ளே...உன்னை பத்தி ரொம்ப [illegible] நினைச்சுகிட்டுதான் இருந்தேன். நீ செய்த உதவி [illegible] கௌதமிடம் சொன்னேன். முகவரிகூட சரியாக [illegible] வச்சுக்கலையே. நேரே போய் நன்றி தெரிவிக்க [illegible] விட்டாலும் ஒரு இரண்டு வரி கடிதத்தில் எழுதி தெரி[illegible] சுருப்பேனேன்னு வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான். நீ வந்த[illegible] நல்லதா போச்சு. உள்ளே வந்து உட்காரு. ஆமாம்...[illegible] தெருவுக்குப் போயிருந்தியா? வாழைப்பூ வாங்கியாந்[illegible] கியே? நான்கூட போகணும்னு நினைச்சேன். இந்த [illegible] நோவு வெகுதூரம் நடக்க முடியறதில்லை...வாழைப்பூ [illegible] கறின்னா கௌதமுக்கு ரொம்ப பிரியம்..."

திகைப்பு கலந்த மகிழ்ச்சி அவளுக்கு. அலமேலு சொன்[illegible] அந்த உணவு தயாரிப்பு அவளுக்கு மிகவும் பிடித்த[illegible] தாச்சே?

"கொஞ்சம் மலிவா கிடைச்சதுன்னு ரெண்டு பூ வாங்கி கிட்டேன். ஒண்ணு உங்களுக்கு எடுத்துக்கோங்க."

"விலையை வாங்கிக்கறதா இருந்தா எடுத்துக்கிறேன் இல்லாட்டா..." அலமேலு தயங்கினாள்.

"ஒண்ணு செய்யுங்கோ. ஏதாச்சும் உங்க பேரனுக்கு பலகாரம் செய்து வைத்திருந்தா அதை சாப்பிடக் கொடுக்க

[illegible] நான் ஒரு பூ வைத்திட்டுப் போறேன்" சிரித்தாள் [illegible].

[illegible] குறும்புக்காரப் பொண்ணு நீ-உட்காரம்மா" [illegible] அவள் கொடுத்த வாழைப்பூவை மகிழ்ச்சியுடன் [illegible] உள்ளே சென்றவள் தட்டில் இரண்டு [illegible] வடையுடன் வந்தாள். "காப்பியும்—வடையும் தயார் [illegible] வச்சிருக்கேன். பிளாஸ்கிலே ஊத்தி வச்சிருந்ததாலே [illegible] சூடா காப்பி இருக்கு சாப்பிடும்மா"—உபசரித்த [illegible] மீது தம்ளரையும் தட்டையும் வைத்தாள்.

[illegible] உள்ளே ஏதோ காரியமாக போனதும் ஒரு [illegible] கையில் எடுத்து கடித்தபடி எழுந்து நின்று அந்த [illegible] விளக்கொளியில் உற்றுப் பார்த்தாள் பவித்ரா. [illegible] போட்டோவை எடுத்த நண்பன் நன்றாகவே [illegible]ருந்தான்.

[illegible] கண்களில் மிதந்த கனிவையும்—உதட்டில் [illegible] புன்னகையையும் ரசித்தபடி நின்றவள், ஓசைப் [illegible] உள்ளே வந்தவனை கவனிக்கவில்லை. "நம்ப [illegible] விருந்தாளி வந்திருக்காப்பல இருக்கே, யாரு?" [illegible] முற்றத்தில் இறங்கி காலைக் கழுவ செம்பு நீரைக் [illegible] எடுத்தவன் குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திரும்பி [illegible]

[illegible] ஒரு கணம் அதிர்ந்து போனான்.

"[illegible]...நீங்க..." என்று தடுமாற்றத்துடன் முடிக்கு முன் [illegible] அலமேலு உள்ளேயிருந்து வந்து விட்டாள்.

"[illegible] சொன்னேனே நான் கோவில்லே மயக்கமா [illegible] உதவின ஒரு பொண்ணுன்னு. அவதான். இவள் [illegible]..."

"அப்படியா?" என்றவன் காலைக் கழுவிக்கொண்டு [illegible] தொங்கிய துண்டில் கையைத் துடைத்தபடி [illegible]க்கு வந்தான்.

"ரொம்ப நன்றி. நேரிலேயே சொல்ல [illegible] கிடைச்சது பற்றி மகிழ்ச்சி" முறுவலித்தான்.

"உட்காருப்பா. உனக்கு டிபன் கொண்டு [illegible] பாட்டி உள்ளே மறுபடியும் ஓடினாள்.

காது மடல்கள் சூடாகி, நெஞ்சு படபடப்பதை [illegible] தாள் பவித்ரா. "மன்னிச்சுக்கோங்கோ—அன்னிக்கு [illegible] மார்க்கெட்டில்..." அவள் முடிக்குமுன் அவன் குறுக்[illegible]

"பார்த்து நடக்காதது என் குற்றம். அதை நான் [illegible] மறந்துட்டேன். உட்காருங்க. நிக்கிறீங்களே. என் [illegible] உங்களை ரொம்பவும் புகழ்ந்தாங்க. நேரில் வந்து [illegible] சொல்லத்தான் ஆசைப்பட்டேன்—தினசரி என் [illegible] முடிஞ்சு வீட்டுக்குவர இந்நேரம் பிடிச்சுடுது. அதுவும் [illegible] ஸ்கூட்டர் வேறே ரிப்பேர். பஸ்ஸில்தான் வந்தேன். [illegible] கதவு அகலமா திறந்து கிடந்தது. ரொம்ப நேரம் [illegible] மாலை வேளையில் திறந்து போட்டு வச்சிருக்க மா[illegible] களே—பயப்படுவாங்களேன்னு மெள்ள வந்தேன். [illegible] திரும்பிக் கொண்டு நின்னுக்கிட்டிருந்ததிலே அடை[illegible] தெரியலை. மறுபடியும் நாம் சந்திப்போம்னு [illegible] நினைக்கலே. எங்க வீட்டுக்கு நீங்க வந்திருப்பதைப் [illegible] சந்தோஷம்" மெலிதாக அவன் முறுவலித்தபோது [illegible] ஏதும் பேசத் தோணாது மௌனமாக நின்றாள் பவித்ரா.

"வடையை பாட்டி காரமா சுட்டிருப்பாங்க. மிள[illegible] கடிச்சிட்டிங்களா. தண்ணீர் கொண்டு வந்து தரேன்" [illegible] கொண்டே மூலையிலிருந்த மண் கூஜாவிலிருந்து [illegible] டம்ளரில் நீரை வார்த்து அவள் முன் முக்கா[illegible] வைத்தான்.

"அத்தனை காரமா இல்லை. உப்பும் உரப்புமா [illegible] செய்திருக்காங்க. எனக்குப் பிடிக்கிறது."

"எனக்கும் உப்பும் உரப்புமாக இருந்தாதான் பிடிக்[illegible] என்றபோது அவனது கண்கள் அவளைக் கனிவா[illegible] வார்த்தன.

[illegible] அவர்களிடையே அநேக பொருத்தங்கள் [illegible] போலிருக்கே? பாட்டி டிபனுடன் அங்கே வந்து [illegible] கொண்டதும் அவர்களிடையே நிலவிய தயக்கம் [illegible] போனது. கலகலப்பாக வெகு நாளைய நண்பர்கள் [illegible] இருவரும் பேசத் தொடங்கினார்கள்.

[illegible] நேரந்தான் பேசினார்கள்—அதற்குள் அவள் [illegible] கண்டுபிடிப்புகள் செய்து விட்டாள்.

[illegible] கர்நாடக சங்கீதத்தில் பிடிப்பு. பாரதி [illegible] ஈடுபாடு.

[illegible] அவனுக்குப் பிடித்த வண்ணம். எத்தனை [illegible] நேரம் அதிகமாகி விட்டதை உணர்ந்து [illegible] எழுந்தாள். செம்பில் மீதமிருந்த நீரில் கை கழுவி [illegible] துடைத்துக் கொண்டு விடை பெற்றுக் கொண்டு [illegible]

"[illegible] நானும் கூட துணையா உங்க தெரு வரை [illegible]" என்று கூறிய கௌதம் எழுந்து அவசரமாகக் கை [illegible] துடைத்துக் கொண்டான்.

"[illegible] அப்பா, காலம் கெட்டு கிடக்கு, இருட்டி [illegible] எனக்கே கவலையாத்தான் இருந்தது. நீ கூடப் [illegible] அவங்க வீட்டுவரை கொண்டு விட்டு விட்டு வா" [illegible] பரிந்துரைத்தாள்.

[illegible] காய்கறி கூடையைத் தான் தூக்கிக் கொண்டு [illegible] அவளுடன் கூட ஜோடியாக அவன் நடந்தான். [illegible] கடைக்கண்ணால் அவனை மெல்ல திரும்பிப் [illegible] கொண்டே மெல்ல நடந்தாள் பவித்ரா. நெற்றி [illegible] புரண்டு விழுந்த சுருண்ட முடியும்—தீர்க்கமான [illegible] செதுக்கினது போன்ற உதடுகளும் அரும்பு மீசையு [illegible] அவன் அழகாகவேதான் இருந்தான்.

[illegible] முறை சந்திக்கும்போது இன்னும் சில விவரங்கள் [illegible] தேவைப்பட்டன.

எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவன்—என்ன ஜாதி—என்ன [illegible] செய்கிறான். படிப்பு என்ன இத்தியாதிகளை [illegible] கொள்வது நல்லது.

தாத்தா அவளிடம் மிகவும் பாசத்துடன் [illegible] தொடங்கி விட்டாலும் காரியத்திலே கண்ணாக இரு[illegible]

அவருக்கு படிப்பு— உத்தியோகம்— சம்பளம்... [illegible] இத்தியாதி என்பன முக்கியமாச்சே!... தனக்குள்ளே [illegible] குடியிருப்பு முனையிலேயே கூடையை அவனி[illegible] வாங்கிக் கொண்டாள்.

"மிக்க நன்றி" விடை பெற்றுக் கொண்டாள்.

"ஒழிந்தபோது வீட்டுப் பக்கம் வந்து [illegible] பாட்டிக்கு உங்களை ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. நீங்க [illegible] ரொம்ப விரும்புவாங்க" என்றான் மெல்லிய [illegible] கௌதம்.

'உங்களுக்கு...' என்று மௌனமான [illegible] கேட்டபடி அவள் விடை பெற்றுக் கொண்டு [illegible] மேலே நடக்கத் தொடங்கினாள். நெஞ்சு பரவ[illegible] படபடத்தது. மேனி முழுவதும் ஒரு இன்ப சிலிர்ப்பு.

"இத்தனை நாழியாச்சேன்னு கவலைப்பட்டு[illegible] —சுகந்தி மகளின் சிவந்த முகத்தைக் கவலை[illegible] பார்த்தாள்.

பவித்ரா ஏதும் சொல்லவில்லை. என்ன சொல்[illegible] இருக்கிறது. முதல் முதலாக ஏற்பட்ட சிறு அறி[illegible] அதற்குள் என்ன சொல்லி விட முடியும்?

அவளுக்கு அவனை ரொம்பவும் பிடித்து [illegible] ஆனால் அவன் மனநிலை?

பெண்களிடம் மிகவும் மரியாதையாக பழகுவான் [illegible] அவன் பாட்டி சொல்லியிருக்கிறாளே—ஒரு [illegible] மரியாதையை உத்தேசித்து தான் அவன் மென்மை[illegible]

[illegible] அவளிடம் பேசிப் பழக முயன்றானோ? அவனைப் [illegible] பலவித சிந்தனைகளில் மூழ்கிப் போனாள்.

[illegible] ஞாயிற்றுக் கிழமை. அம்மாவும் வீட்டில் இருந் [illegible] காலை காப்பி பலகாரத்துடன் ஒரு இனிப்பையும் [illegible] வேண்டுமென்று அம்மா உத்தரவிட்டபோது [illegible] வியப்பு.

"[illegible] செய்யத் தெரியாட்டி சாமான்களை எடுத்து [illegible] குளிச்சிட்டு வந்து நானே கொஞ்சம் சொஜ்ஜி [illegible]றேன்."

"[illegible], காலை வேளையில் இனிப்பு...?"

"தாத்தா உன்னைப் பத்தி ஏற்கனவே கல்யாண தரக [illegible] சொல்லி வச்சிருந்தார். நேத்து கடை தெருவுக்குப் [illegible]தப்போ...அந்த தரகர் தேடிகிட்டு வந்தாராம். [illegible] பார்க்க இன்னிக்கு காலையிலே ஒரு வரன் [illegible]வங்களை அழைச்சிட்டு வராராம்."

"[illegible]கிட்டே இதை ஏன் சொல்லலை..."

"அசட்டுப் பெண்ணே. கல்யாணத்துக்கு நிக்கிற [illegible] நாலு வரன் வீட்டவங்க வந்து பார்க்கிறதுதானே [illegible] பார்த்தவங்களுக்கு பிடிக்கணும்—நமக்கு வரதட் [illegible] இதெல்லாம் கட்டுபடியாகணும்—பிறகுதானே [illegible]ணம். உன் ஜாதகத்தை ஏற்கனவே தரகர் சில காப்பி [illegible] வச்சிருந்தார். பிள்ளையோட ஜாதகத்துக்கு ரொம்ப [illegible]துதாம்."

"ஜாதகம் பொருந்திட்டா போதுமா அம்மா—மனது [illegible] வேண்டாமா? நான் இப்ப கல்யாணம் வேணும்னா [illegible]னேன்?"

"ஒரு பெண்ணை வீட்லே எத்தனை நாள் அம்மா வச்சு [illegible]த்த முடியும்?"

"காலாகாலத்திலே கட்டிக் கொடுத்த உங்க [illegible] என்னாச்சு—எனக்கு கல்யாணம் வேணாம்மா — [illegible] என்னை வந்து பார்க்கத் தேவையில்லை. நான் என்ன [illegible] பொம்மையா? இல்லே சந்தையிலே கொண்டு வந்து [illegible] வச்சிருக்கிற பசு மாடா?"

"இது மாதிரியெல்லாம் நீ பேசக்கூடாது—[illegible] டோம்னு திமிரா எதிர்த்து பேசினா [illegible] பிடிக்காது."

"தாத்தா உனக்கு படிப்பு கொடுத்தார். இப்போ [illegible] நல்ல இடத்திலே வாழ்க்கை அமைச்சுக் கொடுக்க [illegible] அவருக்கு மட்டும் வயசும் தள்ளாமையும் [illegible] தாமே பல இடங்களுக்குச் சென்று தேடி ஒரு நல்ல [illegible] முடிச்சுடுவார்."

அவளுக்கு கோபமும் சிரிப்பும் சேர்ந்து வந்தன. [illegible]ளுக்கு தேடி முடிச்ச நல்ல இடம் என்னாச்சு? என்று [illegible] கேட்க வேண்டுமென்ற ஆவேசம்...

அழுகையும் துக்கமும் மனதில் புரள, அவளால் [illegible] முடியவில்லை. நான் ஒருத்தரை விரும்பறேன், [illegible] துணிவில்லை. அவன் யார்—ஜாதி இத்யாதி ஒன்றுமே [illegible]யாது என்றால் தாத்தா கோபத்தில் குதிப்பார். [illegible] கௌதம் அவளை விரும்புகிறான் என்பதும் [illegible] ஐயோ?... ஓவென்று அலறி அழவேண்டுமென்ற [illegible] அவள் குளியலறைக்கு ஓடி கதவைத் தாளிட்டுக் [illegible] குழாயிலிருந்து அண்டாவில் கொட்டிய தண்ணீரை[illegible] அவளது கண்கள் நீரை தாரையாக ஓடவிட்டன. [illegible] தாத்தா... எனக்குக் கல்யாணம் வேண்டாம்... [illegible] வேண்டாம் விசும்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

பத்து மணி அளவில் வாயிலில் வந்து நின்ற [illegible] ஒரு கும்பல் வந்து இறங்கியது. அந்த கட்டை [illegible] மனிதர்தான் தரகரா?... அவளுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது.

[illegible] தினங்களுக்கு முன்னர் வாங்கிய அந்த பச்சை சில்க் [illegible] உடுத்திக்கொண்டு மிதமான ஒப்பனையில் [illegible] அம்மா எடுத்துத் தந்த தட்டுகளில் காராபூந்தியும் [illegible] எடுத்துவந்து மேசைமீது வைத்தாள். காப்பி [illegible] கொண்டுவந்து வைத்தவளை விழுங்குகிறவன் [illegible] பார்த்தான் ஒரு தொங்குமீசை இளைஞன்—அவன் [illegible]பிள்ளையாக வர முயலும் வரனா...?

[illegible] உட்கார்ந்திருந்த சில்க் ஜிப்பாக்காரர் [illegible] போலிருக்கு—அதற்கடுத்த அந்த உயரக்கொண்டை [illegible]... காஞ்சிபுர பட்டில் வியர்த்து வழிந்துகொண் [illegible] காலணா அகல குங்குமக்காரி தாயார் போலிருக் [illegible] இன்னும் இரண்டு ஆட்கள்... பையனுக்கு [illegible]... மச்சானாகவோ இருக்கவேணும்—பெண் [illegible] படலம் ஒரு தமாஷான விழாவாயிற்றே—அங்கங்கே [illegible] இனிப்பும் காரமும்—நல்ல காப்பியும் போட்டுக் [illegible] வந்து நிற்கும் பெண்ணை ஏற இறங்க மதிப்பீடு [illegible] வந்திருக்கும் வெற்றுப் பட்டாளங்கள்... வெறுப்புடன் [illegible] வணங்கி விட்டு உள்ளே சென்று விட்டாள்.

[illegible] மிகவும் சிறியதாகையால் முன்னறையில் அவர்கள் [illegible] அவள் காதுகளில் நன்றாக கேட்டது.

"[illegible] சமைப்பா.... பி. எஸ். சி. யில் பாஸ் பண்ணி [illegible] பாட்டு சொல்லி வைக்க ஆசைப்பட்டோம். [illegible] சரியா அமையலை..."

"[illegible] என்ன செய்கிறார்?"

[illegible] தொண்டையை செறுமுகிறது கேட்டது. [illegible] நெஞ்சு படபடவென்று துடித்தது. காதைக் [illegible] கொண்டாள்.

"[illegible] மகளை... அவள் கணவர் டைவர்ஸ் செய்துவிட்ட [illegible]..." தாத்தா வார்த்தைகளை விழுங்கிக் கொண்டிருந் [illegible]

திடீரென்று ஒரு அமைதி முன்னறையில். மயானத்தின் பெரும் அமைதி. கண்ணாடியைப் பார்த்து லேசாகத் தனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டாள் பவித்ரா.

அப்பாவின் விவாகரத்து ஒரு வெடி குண்டாக அவர்களிடையே விழுந்து விட்டிருக்கிறது போலும்!

சிறிது பொழுதில் கும்பல் புறப்பட்டு போய்விட்டது.

தாத்தா ஒன்றும் பேசாது மௌனமாக இருந்தார். அம்மா பேயறைந்தவள்போல... முகம் பொலிவிழந்து ஈரமாகிவிட்ட கண்களை தாழ்த்திக்கொண்டு வீட்டுவேலைகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இரண்டு தினங்களில் தபாலில் ஒரு கார்டு வந்தது. நெய்யில் செய்த இனிப்பைத் தின்றுவிட்டு போனதற்கு நன்றிக் கடானக... அந்த வரனின் தந்தை ஒரு கவரில் விஷயத்தை எழுதியிருக்கலாம். கையில் எடுத்தவர்கள் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த அவலத்தை எண்ணி ஆத்திரப்படுகிறவன்போல ஒரு கார்டில் எழுதியிருந்தான் கடன்காரன்.

“நாங்கள் வரதட்சிணை—சீர் இதுகளைவிட குடும்ப கௌரவத்தை மிகவும் போற்றுகிறவர்கள். விவாகரத்து ஆன ஒரு பெண்... எங்களுக்கு சம்பந்தியாக அமைவதை குடும்பம் விரும்பவில்லை. மன்னிக்கவும்.”

முகத்தில் அடித்ததுபோல...சீ! இந்த பெண் வேண்டாம் என்று அவளை அந்த சில்க் ஜிப்பா ஒதுக்கிவிட்டதே. கோபத்துடன் பற்களை அழுத்தமாகக் கடித்துக்கொண்டு கார்டை தாத்தாவின் பார்வைக்குப் பட மேஜையின் மேல் வைத்தாள்.

வேண்டும். இப்படி நாலு பேர் வந்து மொத்தினால் தான் கிழவருக்குப் புத்திவரும். தாத்தாவுக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை ரசித்துத் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள்.

தொடர்ந்து அதுமாதிரியான சம்பவங்கள் சில ஏற்பட்ட அந்த அவமானம் தாத்தாவை மட்டும் பாதிக்கவில்லை வாழ்க்கையையும் பாதிக்கிறது என்று புரிந்தது. தன் வாழ்வும் உறுத்துகிறது என்று புரிந்தது.

கடைசிப்படியாக தாத்தா பத்திரிகை விளம்பரம் ஒன்றுக்கு எழுதிப்போட்டிருந்தார். வந்த பதிலை அவர் உரக்கப் படித்துவிட்டு முன்னறையில் கிழச் சிங்கமாக முன்னும் பின்னும் உலாவியபடி கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தது அது.

இந்தப் பாவிப்பயல் தன் சொந்த சுகத்துக்கு என் மகள் வாழ்க்கையைப் பலி கொடுத்துவிட்டு போனது போதாது பேத்தியின் வருங்காலத்தையே மண்ணாக்கிவிட்டான். எதுக்காக உங்கள் மகளை அவள் கணவர் விவாகரத்து செய்தார்னு கேட்கிறான் இந்த தடியன்.

ஊர் முழுவதும் நான் காரணம் என்னான்னு தமுக்கடிச்சுப் படுத்தணுமோ” கத்தினார். அம்மா முகம் உற்சாகம் குன்றி துவண்டுபோனாள்.

இன்னொரு வரன் தாத்தாவின் வெகுதூர உறவினர் மூலம் வந்தது. ஜாதகப் பரிமாறல் வேகமாக நடந்தது. பின்னர் வேறு இடத்தில் பையனுக்கு நிச்சயமாகிவிட்டதாக தகவல் கிடைத்தது.

தாத்தாவுக்கு அன்றும் ஒரு பெரும் ஆவேசமே வந்தது.

பிள்ளை வீட்டிலே என்ன தப்பு தண்டா நடந்திருந்தா ஊர் தான் பொறுத்துக்கணும். ஏன்னா அவன் ஆண்பிள்ளை! பெண் வீட்டுப் பக்கம் தவறிப் போய் ஒரு தகராறு நடந்துட்டா...அந்த பழியை ஒரு பாவமில்லாத பொண்ணு சுமக்கணும்? இதென்ன அக்கிரமம்? இவன் தங்கச்சி சொல்லாம கொள்ளாம வீட்டை விட்டு எதிர் வீட்டு பையனோட ஓடி காதல் கல்யாணம் செய்ததாக ஊரே

தெரிஞ்ச விஷயம். அது தப்பில்லையா? என் மகளை [illegible] கணவன் விவாகரத்து செய்தது என் மகள் தப்பு போல [illegible] அந்த தப்பை என் பேத்தி அவள் பரம்பரை எல்லாம் [illegible] பவிக்கணும்போல அல்லவா செய்தி சொல்லி அனுப்பி [illegible] கான்'' கூக்குரலிட்டார்.

அப்பொழுதுதான் பவித்ரா பத்திரகாளி [illegible] போனாள். அமமாவிடம் ஓடி வந்தாள். கைவேலை [illegible] போட்டு விட்டு கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு நின் [illegible] ளிடம் கோபமாகக் கேட்டாள்.

"ஒரு நாள் வரும் சொல்றேன்னு வாக்குக் கொடுத்த [illegible] களே அதை இப்ப சொல்லுங்க. என் தகப்பன் அந்த [illegible] அந்த பிரபல தொழிலதிபர் நரேந்திரன் உங்களை [illegible] தள்ளிவச்சார். சொல்லுங்க'' அதட்டலாகக் கேட்டாள்.

"என்னாலே சொல்ல முடியாது. அதை மட்டும் [illegible] காதே'' அம்மா விம்மி விம்மியழுது தொலைத்தாள். [illegible] விடம் கேட்க துணிவிருக்கவில்லை. மாமாவிடம் கேட்க [illegible] வேண்டாம். மாமி இல்லாததையும் சேர்த்து [illegible] அளந்துவிடுவாள்.

அவளுக்கு உண்மை தெரிந்தாக வேண்டும். இது அவள் [illegible] வருங்காலப் புரச்சினை. யாரிடம் கேட்பது?

யாரிட்ம்...? என்ன யோசனை. அந்த நிகழ்ச்சிக்கு [illegible] காரணமான அவளது தந்தையிடமே போய் கேட்டால்?

எதிர் வீட்டு டெலிபோன் டைரக்டரியில் [illegible] முகவரியை பார்த்துக் குறித்துக் கொண்டாள்.

அன்று அம்மாவின் அலுவலகத்து விடுமுறை [illegible] வீட்டு வேலைகளை அம்மாவிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு [illegible] நிர்மலாவை பார்க்கப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டு [illegible] விடமும் அம்மாவிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டாள்.

எங்கேயாவது போய்வரட்டும். நீ வீணாக கட்டுப் [illegible] தாதே. ஏற்கனவே குழந்தை மனம் அதிர்ந்து போய் [illegible]

[illegible] தாத்தா சொல்லி விட்டதால் அம்மா மறுப்பு தெரி [illegible] துணிவுடன் அடையாறு பஸ்ஸைப் பிடித்து [illegible] டாள்.

[illegible]...எத்தனை பெரிய பங்களா...வாசலில் நின்ற [illegible] இந்தியில் பேசினாள். ஷைலா அம்மாவின் [illegible] பார்க்க வந்திருப்பதாகச் சொல்லி மெள்ள [illegible] உள் அச்சத்துடன் நுழைந்தாள்.

[illegible] குட்டிகள் போல வெள்ளையுடம்பில் கருப்பு [illegible] காட்டும் நாய்கள் இரண்டு பாய்ந்தோடிவர பதறிப் [illegible]

[illegible] ஆண்டனி...'' என்று அவைகளை அதட்டிக் [illegible] வந்த ஆள் அவளை வெறித்துப் பார்த்தார்.

[illegible] நீ? டொனேஷனுக்கா? வேலை சிபாரிசுக்கா. [illegible] பார்த்து வந்திருக்கே. இந்த கூர்க்காவுக்கு [illegible] யாது... எப்படி கேட்காம உள்ளே விட்டான்.''

[illegible]...நான் வந்து அவசரமாக திரு. நரேந்திரனைப் [illegible]''

[illegible] கொண்டு குதித்த நாய்களின் கழுத்துப் [illegible] இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு நின்ற அந்த [illegible] எரிச்சலோடு பதில் அளித்தார். "அவரைப் பார்க்க [illegible] அவர் இங்கே இல்லை. அப்பாயிண்ட்மெண்ட் [illegible] மடமடன்னு நுழைய இது தர்மச்சத்திரம் இல்லே'' [illegible] பின்னர் கூர்க்காவிடம் திரும்பி அவளுக்கு இந்தி [illegible] என்ற நினைப்பில் இரைந்தார்.

[illegible] த்தனமா ஏன் இவங்களை உள்ளே விட்டே [illegible] வுக்கு உடம்புக்கு அதிகமாகி ஆஸ்பத்திரியிலே கிடக். [illegible] ஐயா கோமளா நர்சிங்ஹோமுக்கு சித்த முன்னாடி [illegible] போனார். வீடே அமர்க்களப்படுது இப்பப் [illegible] இந்த பொண்ணை எதுக்கு உள்ளே அனுப்பினே— [illegible] உள்ளே விடாதே தெரியுமா.''

தூக்கிவாரிப்போட்டது அவளுக்கு. அவள் [illegible] என்கிற அந்த பீப்பாய்க்கு உடம்புக்கு [illegible] ரொம்ப அதிகம்னு சொல்றாரே? அவங்க உடம்பு [illegible] வந்து சேர்ந்துட்டாங்கன்னு யாரிடம் கேட்டுத் [illegible] கோள்வது? எப்பொழுது அவள் தன் [illegible] பார்ப்பது?

மனம் சோர்ந்து வீடு திரும்பினாள்.

அவள் உள்ளத்தைக் குடைந்த அந்த [illegible] விடை அடுத்த நாள் பத்திரிகையிலேயே [illegible] விட்டது.

வாசலில்—மிதியடியருகே பத்திரிகை பையன் [illegible] விட்டுப்போன காலை நாளேட்டை கையில் [illegible] மேலெழுந்தவாரியாக பக்கங்களை புரட்டிக் [illegible] உள்ளே பார்த்தவள் அதிர்ந்துபோய் நடையிலே [illegible] விட்டாள்.

''பிரபல தொழிலதிபர் திரு. நரேந்திரன் [illegible] மனைவி திருமதி சுபத்ரா நேற்று மாலை ஒரு [illegible] மருத்துவமனையில் காலமாகிவிட்டார்.''

துக்க செய்தியாக படத்துடன் ஒரு சில வரிகள் [illegible] பட்டன. பரபரப்புடன் பத்திரிகையை முன்போல [illegible] கொண்டு முன்னறை மேஜைமேல் வைத்தாள்.

அவள் தாத்தாவுக்கு ஒரு வக்கிரகுணம். காலை [illegible] ரிகையை அவர்தான் முதல்லே பிரித்து படிக்க [illegible] இல்லாவிட்டால் அதில் உள்ளே செய்திகளின் சூடு [illegible] விட்டதுபோல.. முணுமுணுப்பார்.

அவள் அப்பாதான் பிரபல தொழிலதிபர் நரேந்[illegible] என்பது அவளுக்குத் தெரியாததுபோல தாத்தா [illegible] காப்பி பலகாரம் சாப்பிடும்போது தமது மகளிடம் [illegible] கொண்டிருந்தார்.

[illegible] அவன் என்ன பண்ணப்போறான். மூணாந் [illegible]ப்பானா? பணம் பணம்னு பேயா அலைஞ்சான். [illegible]க்கையில் சுகத்தை கொடுத்ததா.'' ஜாடையாக [illegible] சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

[illegible] சொன்ன பதில் அவளுக்குக் கேட்கவில்லை. [illegible] முடிந்தது. அந்த பத்தாம் பசலி என்ன [illegible]ப்பாள்...

[illegible] முடிஞ்சுபோச்சு...போயிட்டா. அதைப் பத்தி [illegible]திப்பதிலே பயன் என்ன?'' என்று தத்துவம் பேசி [illegible].

[illegible] மறைப்பதுபோல அந்த பீப்பாய் உடம்புக்காரியின் [illegible] இனி இல்லை. இதுதான் நல்ல சமயம். ஒரு சில [illegible]றுத்து அப்பாவைப் போய் நேரில் கண்டு விவாக [illegible] காரணத்தை அவர் வாய்மூலமே கேட்டு [illegible]ண்டாக வேண்டும். என்ன சொல்கிறார் [illegible].

[illegible]திருந்தாள். பதினைந்து தினங்களுக்குப்பின் மறுபடி [illegible] அடையாறு பஸ் நிலையத்திலிருந்து அந்த பங்களா [illegible] வந்து நின்றாள்.

[illegible]யில் பேசியும் கூர்க்கா இந்த முறை அவளை [illegible] மறுத்துவிட்டான். அந்த இரு டால்மேஷியன் [illegible] பலத்த குரைப்புடன் மூடியிருந்த கேட்டின்மீது வந்து [illegible] விழுந்து பயமுறுத்தின.

[illegible] மல் ஜிப்பா வனிதர் வீட்டுக்குள்ளிருந்து இன்னொரு [illegible] ஆங்காரமாக வெளிப்பட்டார்.

[illegible]ம்மா, உனக்கு புத்தி இருக்கா. அப்பாயிண்மென்ட் [illegible] அவரை பார்க்க முடியாதுன்னு சொன்னேன். [illegible] வந்திருக்க. இப்போ சொல்றேன். இன்னும் மூணு [illegible]க்கு அவரை நீ பார்க்கவே முடியாது. அவர் நேத்து [illegible] பிளேனில் அமெரிக்காவுக்கு ஓய்வா இருக்க கிளம்பி

விட்டார். அம்மாவோட போக திட்டமிட்ட சுற்றுப்[illegible] —தம் மனவருத்தத்தை மறக்க போயிருக்கார். [illegible] யார் அம்மா? உன்னை எங்கேயோ பார்த்தாப்பல இ[illegible] கேட்டார் ஆச்சர்யத்துடன்.

''என்னை நீங்க வேறே எங்கேயும் பார்த்திருக்க[illegible] யாது'' சொல்லிவிட்டு வேகமாகத் திரும்பினாள்.

அந்த மல் ஜிப்பா ஏன் அப்படிக் கேட்டார் [illegible] ரகசியம் அவளுக்குத் தெரியும்.

அவள் அம்மா ஒரு தடவை சொல்லியிருக்கிறாள் [illegible] முகவாயும் உதடுகளும் அப்படியே உங்கப்பாவை [illegible] வச்சுகிட்டு...எங்கே போயிடும் ஜாடை....என்று ஒரு [illegible] அவள் சொல்லிவிட்டிருக்கிறாள்.

மல்ஜிப்பா கண்களில் அந்த ஜாடை தென்பட்[illegible] டிருக்கிறது. தினமும் அந்த முகத்தை பார்த்து பழ[illegible] அவர். அதனால் எங்கே பார்த்தோம் இந்த முகத்தை [illegible] திணறுகிறார். பஸ் நிலையத்தை நோக்கி நட[illegible] திடீரென்று சிரித்தாள். அதைத் தொடர்ந்து துக்கம் [illegible] நெஞ்சை அழுத்துவதை அறிந்தாள்.

மகளுக்கு தமது முகஜாடையில் சிறிதை [illegible] விட்டு—அவள் வாழ்விலே ஒரு தீராத களங்கத்தையும் [illegible] கொடுத்து விட்டிருக்கிறாரே இந்த அப்பா!....

விவாகரத்து செய்யப்பட்ட சுகந்தியின் மகள் என்[illegible] எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்.

பிரபல தொழிலதிபர் நரேந்திரன் மகள் [illegible] அந்தஸ்தா அவளுக்கு இருக்கு. அவள் அவரது [illegible] மகளாச்சே.

கண்களில் பொங்கிய கண்ணீரை அடக்கிக் கொ[illegible] டாள். யாரிடமாவது தன் மனதை அழுத்தும் அ[illegible] துயரத்தை சொல்லி ஆறுதல் பெறவேண்டும். யாரி[illegible] சொல்வது.

[illegible]க்கு என்று உற்ற தோழிகள் யார் இருக்கா? [illegible] யார்?

[illegible] காரணத்தினாலோ அவளுக்கு அன்று கௌதமை [illegible]னும் போலும், அவனிடம் பேசி உற்சாகமாக [illegible] சிரிக்க வேண்டும் போன்ற ஆவல் கழுத்தைப் [illegible]ளும் ஒரு பலத்த உந்தல் ஏற்பட்டது.

[illegible] ஒரு விடுமுறை நாள் ஆனதினால் கௌதம் [illegible] வீட்டிலிருப்பான் என்ற ஊகத்தில் பஸ்சைவிட்டு [illegible] மருதீஸ்வரன் கோயில் தெருவை நோக்கி [illegible].

[illegible] முடித்தபின் லுங்கியும் பனியனுமாக பாட்டிக்கு [illegible] உதவ கட்டமனைமீது முட்டைக்கோசை [illegible]பொடியாக நறுக்கிக்கொண்டு நின்றான் கௌதம்.

[illegible] வாயில் வழியே ஓசைப்படாது வந்து நின்ற [illegible] திரும்பிப் பார்த்து முகம் சிவந்து போனான்.

"[illegible]கோ எதிர்பார்க்கவேயில்லை. பாட்டிக்கு வயசாச் [illegible], அதனாலே ஓய்வு நாளில் கூட உதவற பழக்கம்'' [illegible]த்துடன் சொன்னான்.

"[illegible]மா வா. சொன்னாகூட கேக்கறதில்லை இந்த [illegible]. கூடக்கூட சமையலறையில் வந்து கூத்தடிப்பான்.''

"அதில் தப்பு என்ன பாட்டி. சாப்பிட மட்டும் வந்து [illegible]லாம். கொஞ்சம் அதுக்கு உதவிசெஞ்சா ஆம்பிள்ளை [illegible] கௌரவம் தேஞ்சாபோயிடும். எங்கம்மா வேலைக்குப் [illegible] ஆண்பிள்ளைபோல, அவங்க சம்பாதிக்க வேண்டி [illegible].''

"பெண்கள் ஆண்களைப்போல சரிசமமா இருக்க ஆசைப் [illegible] படிச்சு வேலைக்கு கிளம்பிட்டாங்க. ஆண்கள் கூட [illegible]ளுங்கு வீட்டு வேலைகளில் ஒத்துழைக்கிறதிலே [illegible]?''

"நல்லா சொல்லுங்க. இந்த பாட்டிக்கு [illegible] பிள்ளைன்னா ஏதோ கடவுள்னு நினைப்பு. அவங்க [illegible] போய் கூட ஒரு தம்பளரைத் தூக்கக்கூடா [illegible] கொள்கை."

"பாட்டி பார்த்துக்கோங்க. காலம் மாறி [illegible] ஆணும் பெண்ணும் உத்யோகம் வீட்டு வேலை [illegible] பகிர்ந்து செய்வதில் தப்பில்லைன்னு இந்த கால [illegible] எல்லாரும் நினைக்கறாங்க தெரிஞ்சுக்கோங்கோ."

"நான் என்னப்பா கண்டேன். நான் பழங்கால [illegible] கட்டை" சிரித்தபடியே "உட்காரம்மா, கொஞ்சம் [illegible] துட்டுப்போயேன். நான் சமைக்கிறதை நீ சாப் [illegible] பார்த்துப் போகலாம். ஒரு நாளைக்கு உன்னை அழை [illegible] கையாலே சாப்பாடு போடணும்னு நினைச்சேன். [illegible] வந்துட்டே" என்றாள் கிழவி மகிழ்ச்சியுடன்.

"இருந்து எங்களோட சாப்பிடுங்கோ" வற்புறு [illegible] கெஞ்சலாக அன்பாகக் கேட்டுக் கொண்டான் கௌதம்.

'காலமுழுவதும் இருக்க எனக்கு சம்மதந்தான். [illegible] ஒரு ஆசை புயலாக என் மனதை ஆட்டிப்படை [illegible] தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டவள் மோகனமாக [illegible] வலித்தாள்.

"ஒரு நிபந்தனை—நானும் பாட்டியும் சமைப்போம். [illegible] குறுக்கே புகுந்து குளராம ஏதாவது படிச்சிக்கிட் [illegible] தீங்கன்னா.. "

"அப்படியே செய்கிறேன்" கௌதம் சிரித்தான்.

"பாத்தியா ஒரு இளம் பெண் சொன்னதும் சரி [illegible] ஒத்துக்கிட்டான். இந்தக் கிழவி பேச்சை கேட்கிறதே இல் [illegible] கேட்பானா?" கிழவி குறும்புத்தனமாக சிரிக்க கூட [illegible] அவர்கள் சிரிக்க அந்த வீடு மகிழ்ச்சியில் கலகலத்தது.

இதுவரை அறியாத ஒரு நெருக்கமான நேச உணர் [illegible] பவித்ரா பலநாள் பழகியவள்போல அவர்களுடன் மன [illegible] இணைந்து கொண்டாள்.

6

[illegible] பின்னர் பல சந்திப்புகள் தொடர்ந்தன. [illegible] நாட்களின்போது அம்மாவிடம் வீட்டுப் [illegible] ஒப்படைத்துவிட்டு அவள் தோழிகளைப் [illegible] போவதாகச் சொல்லிவிட்டு மருதீஸ்வரன் [illegible] போய் வந்தாள்.

[illegible] பேரனும் அவளை ஒவ்வொரு முறையும் [illegible] வரவேற்றனர்.

[illegible] உதவியாக வேலைகளில் சிறிது நேரம் [illegible]. அலமேலு அம்மாளுக்கு அவளை மிகவும் [illegible]. படித்துவிட்ட கர்வம் துளிகூட இல்லாம [illegible] மில்லாம பழகுகிறாள். நல்ல பெண். சான்றிதழ் [illegible] விட்டாள்.

[illegible] துதான் ஒரு நாள் அலமேலுவே கேட்டு [illegible]. "ஆமாம் நீங்க என்ன வகுப்பைச் சேர்ந்தவங்க. [illegible] பழக்கமெல்லாம் எங்க பக்கத்தைப் போல இருக்கு."

"[illegible] காலத்திலே அம்மாவின் குடும்பம் திருச்சிபக்கத்து [illegible] லே இருந்தது. அங்கிருந்து என் தாத்தா. பட்டணம் [illegible] பல வருஷமாச்சு."

[illegible] வின் நெஞ்சு மகிழ்ச்சியில் துள்ளியது. அவர்களும் [illegible] ஜாதியை சேர்ந்தவர்கள். ஊர்கூட திருச்சி [illegible]. ஆனால் இன்னமும் கௌதம் தன் மனதை திறந்து [illegible] உணர்வுகளைப் பற்றி சொல்லலையே?

[illegible] காலை அவர்களிருவரையும் கூடத்திலே காப்பி [illegible] டன் உட்கார வைத்து விட்டு பாட்டி அலமேலு [illegible] துவைக்க பின்பக்கமிருந்த கிணத்தடிக்குப் [illegible] ட்டாள்.

ஒரு அரை மணி நேரம் தனிமையில் இருக்க தெரி[illegible] சமயந்தான் கௌதம் துணிவுடன் பேசத் துவங்கினான்.

“நான் வேலை பார்க்கிற விசாலாட்சி என்ஜினீய[illegible] கம்பெனியின் மானேஜர் உதவியாலே நான். என் எம். [illegible] ஏயை படித்து முடித்தேன். அதே கம்பெனியின் தொழி[illegible] சாலையில் நான் வேலை பார்க்கிறேன். போன மாதத்[illegible] உத்யோக உயர்வு, சம்பள உயர்வு எல்லாம் கிடைச்[illegible] அத்தோட உங்கள் சிநேகிதமும் கிடைச்சது.”

முகம் சிவந்து போனாள் பவித்ரா. இட்லி துண்[illegible] விழுங்க முடியாது மகிழ்ச்சி தொண்டையை அடைத்தது.

“ஏன் டிபன் பிடிக்கலையா?” மெல்லிய [illegible] கேட்டான்.

“இல்லை. காலையிலேயே வீட்டில் சாப்பிட்டுவி[illegible] புறப்பட்டேன். இது இரண்டாவது டோஸ். [illegible] சொன்னதைக் கேட்க சந்தோஷமா இருந்தது. உழைப்[illegible] நீங்க உயர்ந்தவர்னு கேட்க பெருமையா இருக்கு.” [illegible] முடியாம வாயில் இட்லி துண்டுகளை வச்சுகிட்டு திண்[illegible] கிட்டிருந்தேன். அவ்வளவுதான்” மெலிதாக சிரித்தாள்.

“ஜாதி, ஊர் முதலிய விவகாரம் நம்மிடையே பு[illegible] குழப்பாது. இன்னும் மேலே சில பரீட்சைகள் எழுதி [illegible] அந்தஸ்தை உயர்த்திக்க ஆசைப்படறேன். கம்பெனி[illegible] எனக்கு வீடு—கார், போன்ற சலுகைகள் தரப்போறா[illegible] அநேகமா அதுவும் இன்னும் கொஞ்ச நாளில் கிடைச்[illegible] கம்பெனிக்கே சொந்தமா ஒரு குடியிருப்பு பகுதி நுங்[illegible] பாக்கம் அருகே இருக்கு. அதிலே எனக்கு ஒரு வீடு [illegible] வசதியோட தரதாக போர்டு மீட்டிங்கிலே ஏற்பா[illegible] இருக்கு. எல்லாம் கைகூடின பிறகு பேசணும்னு இருந்தேன்.”

பவித்ராவின் நெஞ்சு தீவிரமாக துடித்தது.

“என்ன பேசணும்னு காத்துக்கிட்டிருந்தீங்களா[illegible] புரியாது போல குழந்தைத்தனமான முகபாவனையில் [illegible]

“[illegible]அன்னிக்கு உங்களோட கூட துணை வந்து [illegible] கவனிச்சேன். நீங்க வசிக்கிற பகுதி கொஞ்சம் [illegible] வாசிகள் வசிக்கிற குடியிருப்பு பகுதின்னு புரிஞ்சது. [illegible] உங்க அந்தஸ்து எப்படியோ தெரியாது. என் பாட்டி [illegible] சாதாரணமாக சமையல் வேலை செய்துதான் [illegible] முன்னுக்கு கொண்டு வந்தாங்க. ஒரு சமையல்கார [illegible] பேரனை நீங்க கல்யாணம் செய்துக்க...” பேச [illegible] உணர்ச்சி வசத்தில் தடுமாறினான்.

“[illegible]தம் நீங்க என்ன நீங்க? எத்தனை நெருக்கமா [illegible] பழகறோம். நீன்னு ஒருமையிலே இதைச் [illegible] எனக்கு எத்தனை சந்தோஷமா இருக்கும். [illegible] என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிப்பியான்னு கேட்கி[illegible] நிங்க பிடிக்குமான்னு கேட்கிறதைப் போல [illegible] நான் ரொம்பவே விரும்பறேன். உங்களோடேயே [illegible] முழுதும் துணைவியா இருக்கனும்ணு என் மனதும் [illegible] துடிக்கிறது.” சொல்லிக் கொண்டே அவனது கையில் [illegible] கொண்டிருந்த இட்லித் துண்டத்தை கைநீட்டி [illegible] கொண்டாள். “உங்களோட வாழ்க்கையிலே [illegible]தையும் சமமா பகிர்ந்துக்க நான் தயார்னு சொல்ல [illegible] சாப்பிட்ட மிச்சமான இதை நான் சாப்பிடறேன், [illegible]” சிரித்தபடி அந்த வாயில் போட்டு சுவைத்து [illegible]...

“[illegible] ரொம்ப கொடுத்து வச்சவன். பாட்டி கேட்டா [illegible] ஆனந்தப்படுவாங்க. ஏற்கனவே அவங்க ஜாடை [illegible] உன்னை நான் கட்டிக்கனும்ணு சொல்லாம பல [illegible] சொல்லிவிட்டாங்க.”

“[illegible] ஒண்ணு என்னைப் பத்தி நீங்க தெரிஞ்சுக் [illegible] இதைக் கேட்ட பிறகு உங்க மனது கலக்கம் அடையு[illegible] கவலையா இருக்கு. ஆனால் என்னைப் பொறுத்த [illegible] ஒரே தீர்மானம். கட்டிக்கிட்டா உங்களைத்தான் [illegible] போறேன். இல்லாட்டி இப்படியே இருந்துகிட்டு [illegible] ஒரு வேலை தேடிகிட்டு...” தழதழத்தாள்.

"ப்ளீஸ் பவித்ரா. உன் கண்களில் நீர் புரண்டால் [illegible] மனதில் நெருப்பு விழுந்துவிட்டது போல வலிக்கிறது. [illegible] தடவை நான் வாக்கு கொடுத்தால் கொடுத்ததுதான். [illegible] சங்கதி அது. இதற்கு முன் நீ யாரையாவது..."

"சே! அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை. முதல் முதலாக [illegible] பார்த்து ஆசைப்பட்டது கௌதம் என்கிறவரைத்[illegible] அதுவே தான் என் கடைசி ஆசையாகவும் இருக்கும். [illegible] சொல்ல வருகிறது உங்களுக்கு அதிர்ச்சியாக இருக்கும். [illegible] தாயாரை என் தந்தை விவாகரத்து செய்து ஒதுக்கிவிட்[illegible] அப்படிப்பட்ட குடும்பத்தோட இணைய உங்களுக்[illegible] ஆட்சேபணை ஏதாச்சும் இருக்குமா?"

"பவித்ரா என்னைப் பத்தியும் சொல்லிவிடுகிறேன். [illegible] வாழ்க்கையிலும் இதே கதைதான்."

"தெரியும் உங்க பாட்டி எற்கனவே சொன்னாங்க."

"அப்படிப்பட்ட பின்னணி எனக்கு இருக்கும்போது [illegible] உன் தாயின் அவல வாழ்க்கையைப் பற்றி குற்றம் [illegible] எனக்கு என்ன தகுதி? ஆணுக்கு ஒரு நீதி பெண்ணுக்கு [illegible] நீதியா, உன் தந்தை, உன் தாயை ஏதோ காரணம் [illegible] விலக்கி விட்டார். என் தந்தை விவாகரத்து செய்[illegible] பிறந்த வீட்டிலே தள்ளிவிட்டு வேறு ஒருத்தியுடன் [illegible] மாகவே வாழ்ந்தார். அதை தட்டிக் கேட்க பாட்டிக்[illegible] துணிவில்லை. செல்வாக்கில்லை."

"என் தாத்தாவுக்கு செல்வாக்கு, வசதி எல்லாமிருந்த[illegible] ஆனாலும் என் தாயை விவாகரத்து செய்து விட்டார் [illegible] தந்தை—அதன் காரணம் என்ன என்று நான் மூளை[illegible] குழப்பிக் கொண்டு படும் துயரம்..."

"இது அனாவசியமான சங்கடம். கடந்துபோன சங்கதி[illegible] அதுசமயம் நாம் உ தில் சம்பந்தப்படவில்லை. அதைப்[illegible] நினைச்சு, கவலைப்பட்டு—துக்கப்படுவதில் லாபமில்[illegible] நான் என் தந்தை செய்த தவறை எனக்கு இழைத்த [illegible] கத்தை மறந்து விட்டேன்."

[illegible] ஆச்சரியப்படுவாய். வறுமையிலேயும்—தனிமையி[illegible] வாடும் அவருக்கு நான் உதவிகள் கூட செய்[illegible]"

"[illegible]க்களுக்கு ரொம்ப தாராளமான மனம். என்னை [illegible]யதில் புறக்கணித்து விட்டுப்போன அப்பாவை நான் [illegible]றேன்."

"[illegible]தோஷமா நாம் பேசப்போகும் இந்த சமயத்தில் [illegible]பான நினைவுகள் தேவையா..? மறுபடியும் கேட்[illegible] பவித்ரா என்னைத் திருமணம் செஞ்சுக்குவியா. [illegible] என் கண் போல வச்சு வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு [illegible] இல்லாம காப்பாத்துவேன்—சத்யம். என் அம்மா [illegible] பட்ட துயரத்தின் அழுத்தம் பூராவையும் [illegible]வன்—என்னை கட்டிக்கிறவள் கண்ணில் ஒரு [illegible] கண்ணீருக்கு கூட நான் காரணமாக இருக்கக் [illegible] ஒரே தீர்மானமாக இருக்கிறவன்—அதனால் [illegible] பெண்களை ரொம்ப மதிச்சு மரியாதையாக [illegible] பழகிகிட்டிருக்கேன்."

"[illegible]தம் ஐ லவ் யு கௌதம்" சொல்லிக் கொண்டே [illegible] கையைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொண்டாள்.

"[illegible]ட்டு விட்டீங்களா?" குரல் கொடுத்துக் கொண்டு [illegible] உள்ளே வந்ததும் இருவரும் திடுக்கிட்டு கரங்களை [illegible]த்துக் கொண்டனர்.

"பாட்டி உங்களுக்கு ஒரு சந்தோஷ சேதி" என்றபடி [illegible] முற்றத்தில் இறங்கி தன் எச்சில் கையைக் கழுவிக் [illegible]டான்.

[illegible]ளும் கையைக் கழுவிக்கொண்டு கூடத்திற்கு வந்தாள். [illegible] பலமுறை பன்னிப் பன்னி சொன்னதை செய்யப் [illegible]. இந்த பவித்ரா என்னைக் கட்டிக்க ஒப்புக் [illegible]ட்டா. உங்களுக்குப் பிடிக்கிறதா இவளை" கேட்ட [illegible]ரித்தான்.

"போக்கிரிப் பயலே நீயே பேசி முடிச்சிட்டு [illegible] அபிப்பிராயமா கேட்கிற" பாட்டி செல்லமாகப் [illegible] முதுகைத் தட்டினாள்.

"வணங்குகிறோம் வாழ்த்துங்கோ" கூறியபடி [illegible] வுடன் பாட்டியின் காலில் விழுந்து கும்பிட்டான் [illegible]

"நூறாண்டு காலம் இரண்டு பேரும் சீரும் [illegible] இருங்கோ" மகிழ்ச்சியுடன் மனம் நிறைந்து வாழ்[illegible] அலமேலு.

அன்று அவர்கள் வீட்டிலே பவித்ராவுக்கு [illegible] பாயசத்தின் இனிப்பாக நல்ல விருந்து படைத்தாள் [illegible]

"இனிமேலே மசமசன்னு இருக்க வேண்டாம். [illegible] நல்ல சேதியை அவர் காதிலேயும் போட்டுட்டு [illegible] ஒரு நாள் நாம பவித்ரா வீட்டுக்குப் போய் [illegible] என்றாள்.

அவர் என்று பாட்டி யாரைக் குறிப்பிட்டாள்? [illegible] வுக்கு ஆவல் மண்டையைக் குடைந்தது.

"என் அப்பாக்கிட்டேயும் ஒரு வார்த்தை [illegible] ணும்னு பாட்டி" குறிப்பாக விளக்கம் கொடுத்தாள்.

பகீர் என்ற ஒரு உணர்வு நெஞ்சைக் கவ்வுவதை [illegible] உணர்ந்தாள்.

"என் தந்தையும் உயிரோடத்தான் இருக்கார்—[illegible] ஊரில்தான் இருக்கார். ஆனால் நான் இதைப்பத்தி [illegible] கிட்டே சொல்லப் போவதில்லை. என்னைப் [illegible] வரை எனக்கு அவர் இல்லை என்பது போல[illegible] உங்களுக்கு அதுபத்தி மறுப்பு ஏதாச்சும் உண்டா" [illegible] யோடு கேட்டாள்.

கௌதம் சிரித்தான்: "அது உன் இஷ்டம். அதில் [illegible] தலையிடமாட்டேன். என் தந்தை என் தாயை [illegible] வீட்டில் தள்ளிவிட்டு வேறு ஒரு பெண்ணோடு [illegible]

[illegible]ருந்தார்—அவங்க இறந்து போனதும் இப்போ [illegible]காலத்திலே தனியா ஒரு அறையில் தானே சமைச்சிக் [illegible] திண்டாடிக்கிட்டிருக்கார். தாம் தவறு செய்து [illegible] என்ற குற்ற உணர்வு அவருக்கு. அதனாலே [illegible] கூப்பிட்டும் வந்து என்னோட தங்கி வாழ [illegible]ட்டார்.

"ஆனால் பிள்ளை என்ற கடமை எனக்கு இருக்கிறதே. [illegible] அவர் செலவுக்கு பணம் தந்து வருகிறேன். துணிமணி [illegible] முதலிய தேவைப்பட்டதை வாங்கி உதவுகிறேன். [illegible] இடைச்சப்போ போய் பார்த்துட்டு வரேன். காலம் [illegible] போனா கடைசியா நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியங் [illegible] செய்து முடிச்சுடுவேன். ஏன்னா இந்த உடம்பை [illegible]தவர் அவர். இதில் ஓடும் ரத்தத்தில் அவருக்கும் பங்கு [illegible]" உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசினான்.

[illegible]ராவுக்கு பிரமிப்பாக இருந்தது. கௌதம் தன் [illegible] மீது இன்னமும் காட்டும் அந்த மனிதாபிமானம், [illegible] இவைகள் அவளுக்கு அவள் தந்தைமேல் ஏன் ஏற்பட [illegible]?

[illegible]முன்—அவள் தாயை மனைவியில்லையென்று [illegible] கொண்டு போனதாலோ...ஆமாம் அதற்குக் [illegible]?

"[illegible]படியும் சொல்றேன். உங்களுக்கு ரொம்ப தாராள [illegible] மனம்."

"பவித்ரா, எனக்கு ஒரு உதவி செய்யணும்—ஒரு நாள் [illegible] வரும்போது முதலில் என் தந்தை வசிக்குமிடத்துக்கு [illegible] கூட்டிப்போய் அவர்கிட்ட ஆசி வாங்கிக்க [illegible]றேன் — சம்மதிப்பியா" தடைப்பட்ட குரலால் [illegible]டான்.

"சம்மதிக்கிறேன். என் தந்தை வீட்டுக்கு உங்களை [illegible]த்துப்போய் அறிமுகம் செய்ய விரும்பமாட்டேன். [illegible] நீங்க சம்மதிப்பீங்களா."

"ஓ. கே. சம்மதிக்கிறேன்" என்றான்.

"பகல் சாப்பாட்டுக்குக்கூட வராமல் எங்கே [illegible]
நேரம். தோழி வீடுன்னாகூட ஒரு நேரங்காலம் [illegible]
யாதா" அம்மா சுகந்தி அதட்டியபோது—பவித்ரா[illegible]
திடீரென்று கோபம் வந்துவிட்டது.

"அம்மா, நானும் பல நாள் கேட்டு கேட்டு [illegible]
போய்விட்டேன். நீங்களா சொல்லாத ஒரு [illegible]
நானா தேடித் திரிஞ்சு கண்டுக்க அலையறேன். எனக்கு [illegible]
பெண்களைப் போல கல்யாண ஆசை வந்துட்டது [illegible]
வருங்காலத்து மகிழ்ச்சியை உத்தேசிச்சு நீங்க உண்[illegible]
என்கிட்ட சொல்லணும். அப்பா உங்களை விவா[illegible]
செய்து ஒதுக்கி வைக்கக் காரணம்?"

"அதைச் சொல்ல பிடிக்கலை. என்னை [illegible]
அம்மா திடீரென்று துயரத்திலே அலறிவிட்டாள்.

பின்னால் மெல்ல காலடி ஓசையின்றி வந்து [illegible]
தாத்தா தன் பேத்தியை வெறித்துப் பார்த்தார்.

"சொல்லணும்னு வற்புறுத்தினா சொல்ல[illegible]
கேட்டுக்கோ. உங்கப்பா சுகந்தியின் நடத்தையில் [illegible]
கண்டு அடல்ட்ரி என்பதின் கீழே அவளை விவா[illegible]
செய்துவிட்டார். அவள் ஒரு நடத்தை கெட்டவள் [illegible]
தீர்ப்பில் ஏற்பட்ட துண்டிப்பு இது போதுமா" அதட்[illegible]
தாத்தா கேட்டுவிட்டு உள்ளே திரும்பினார். அம்மா [illegible]
விசும்பி அழுதாள். பவித்ரா சிலைபோல் அதிர்ச்[illegible]
அப்படியே உறைந்து போய் நின்றாள்.

7

சுகந்தி நாள் முழுவதும் அழுது கண்கள் சிவந்து [illegible]
வீங்கி பரிதாபமாகக் காணப்பட்டாள்.

அவளுக்கு நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து—பவித்[illegible]
தன் தாய் உரத்து சிரிப்பதைக் கூட கேட்டதில்லை—பு[illegible]

[illegible] இழுத்து போர்த்திக் கொண்டு அண்ணன் வீட்டி
[illegible]லுவலகத்திலும் தான் உண்டு தன் வேலையுண்டு
[illegible] அமைதியாக வளையவரும் அம்மாவா நடத்தை
[illegible]?

[illegible]த்தைக் கழுவி குங்குமப் பொட்டு ஒன்றை நெற்றியில்
[illegible] கொண்டதைத் தவிர பவுடர் செண்ட் என்று எந்த
[illegible] பொருளையும் கையில் தொடாது, தலையில்
[illegible] வைக்காது கழுத்தில் தாலிச்சரடும் கையில்
[illegible]ளாஸ்டிக் வளையலும் காதில் சிவப்புக் கல் தோடும்
[illegible] அலங்காரத்தில் திரிவாள். அலுவலகத்திற்கு
[illegible]விடக் கூடாது, பார்க்கச் சுத்தமாக இருக்க
[illegible] என்று நைலக்ஸ் புடவையும் ஏதாவது அபூர்வ
[illegible] சமயங்களில் ஒரு சில்க் புடவையும் உடுத்தும்
[illegible] ஒரு துறவி போலத்தான் அவளுக்கு எப்பொழுதும்
[illegible]தாள்.

[illegible]த்தை பிசகானவளாக இருந்தால் ஒழுக்கம் கெட்டவ
[illegible] இருந்தால் கணவனை விட்டு பிரிந்த பின்னர் தனி
[illegible] பின் அவள் அதைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்
[illegible]லாமே? எந்த ஒருத்தனோடு அவள் கள்ளத்தொடர்பு
[illegible]டிருந்தாளோ அவனுடன் பகிரங்கமாக வாழ
[illegible]திருக்கலாமே. ஊரார் ஒருநாள் பேசுவார்கள்,
[illegible] நாள் ஏசுவார்கள். பின்னர் அடங்கிப் போய்விடு
[illegible].

[illegible] அவள் ஒரு கொத்தடிமையாக அண்ணன்
[illegible] தன் பெண்மையையும் கௌரவத்தையும் இதுநாள்
[illegible] காப்பாற்றி வந்திருக்கிறாளே. இல்லை....இல்லை
[illegible] தாய் நடத்தை கெட்டவள் அல்ல. இந்தப் பழி அவள்
[illegible]அபாண்டமாக சுமத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஐயோ...
[illegible]! இதைக் கேட்டு நீங்கள் எப்படி அலறித்துடித்தீங்
[illegible]... ஒரு கரப்பான் பூச்சியைக் கண்டுகூட மிரண்டு ஓடும்
[illegible] நீங்களா கணவனுக்குத் துரோகம் செய்திருப்பீங்க.

நான் நம்ப மாட்டேன். நம்பவே மாட்டேன். குளியல[illegible] புகுந்து கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டு பவித்ரா[illegible] நேரம் அழுதாள். கள்ளங்கபடற்ற தன் தாய் [illegible] பெரிய மனவேதனையைச் சுமந்து கொண்டு [illegible] வாயைத் திறக்காது இதுவரை வாழ்க்கை நடத்தி [illegible] கிறாள் என்று நினைத்த போது அவள் தாம் [illegible] அத்தனை துயரமும் அவள் மனதை நொறுக்குவ[illegible] வேதனையில் விம்மி விம்மி அழுதாள்.

இரவு படுக்கப் போகுமுன் தாத்தாவுக்கு சூடா[illegible] கலக்கி எடுத்துக்கொண்டு அவரது அறையில் [illegible] வைத்துவிட்டு "குட்நைட் தாத்தா" என்று சுருக்கமா[illegible] விட்டு வெளியே வந்தாள்.

அன்று முழுவதும் அவர்கள் மூவரும் ஒருவரோடு [illegible] பேசவேயில்லை. சாதாரண நாளாக இருந்தால் தாத்[illegible] அறையில் அவருடன் சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து ரேடி[illegible] ஏதாவது நாடகம்—பாடல்கள் கேட்டு ரசித்துவிட்டு [illegible] உறங்கச் செல்வாள்.

தாத்தா ஓவலை எடுத்து \ வேகமாக பருகி [illegible] வைத்துவிட்டு படுத்துவிட்டார்.

அவர் பதிலுக்கு குட்நைட் என்றுகூட சொல்ல[illegible] கடந்துபோன கசப்பான சம்பவங்களை நினைத்து [illegible] மனம் கலங்கிப் போயிருக்க வேண்டும்.

சமையலறையை சுத்தப்படுத்தி ஒழுங்கு செய்து[illegible] ஹார்லிக்சை கலக்கி எடுத்துக்கொண்டு தங்களது ப[illegible] அறைக்குள் வந்தாள். விடிவிளக்கு கூட இல்லாது [illegible] இருட்டில் படுத்திருந்தாள். விளக்கைப் பொருத்தி[illegible] தம்ளரை மேசைமேல் வைத்துவிட்டு படுக்கை [illegible] உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவள் தாய் தன் மு[illegible] சுவற்றுப் பக்கம் திரும்பியபடி படுத்திருந்தாள். [illegible] விசும்பலில் அவளது முதுகு குலுங்குவதைப் பார்த்து [illegible]

[illegible] போனாள். மெல்ல அவள் முகத்தை தன் பக்கம் [illegible]னாள்.

[illegible]பொழுதோ ஆரம்பித்த அழுகை அம்மா இன்னமும் [illegible] நினைத்து அழுது மருகி தன்னையே துன்புறுத்திக் [illegible]டிருக்கிறாளே?

[illegible] கைமீது கிடந்த துவாலையை எடுத்து அம்மா [illegible]ணீரை மெல்ல துடைத்தாள் மகள்.

"[illegible]ந்திருங்கோ அம்மா, நீங்க பகல்கூட சாப்பிடலை. [illegible] சாப்பிடலை. இப்படி பட்டினி கிடந்தா உடம்பு [illegible]த்துக்காகும். நாளைக்கு வேலைக்கு போகணும் [illegible] இந்த ஹார்லிக்சை குடியுங்கோ. நான் உங்களுக்காக [illegible] கொண்டு வந்தேன். எனக்காக உங்க அருமை [illegible]த்தாவுக்காக குடியுங்கோ" மிகவும் குழைவாக கெஞ்சி[illegible]

[illegible]ண்டும் கண்ணீர் துளிகள் பொலபொலவென்று [illegible] கன்னங்களில் கொட்டின.

"இத்தனை பெரிய பெண்ணா வளர்ந்து நிக்கிற உன் [illegible] தான் தலைகுனிஞ்சு நிக்கவேண்டி வந்துட்டது" சுகந்தி [illegible]னாள்.

"[illegible]ன்னம்மா சொல்றீங்க?"

"[illegible]த்தை கெட்டவள்னு உன் அப்பா அந்த காரணத்தை [illegible] என்னை விவாகரத்து செய்தார் என்கிற உண்மை [illegible] தெரிஞ்சதும் அவமானத்திலே நான் குன்றிப் [illegible]ட்டேன் பவித்ரா" திக்கினாள் சுகந்தி.

[illegible]ண்டும் தாயின் கண்ணீரை மகள் துடைத்தாள். "ஒரு [illegible]க்குகூட தீங்கு இழைக்கத் தெரியாத நீங்க ஒருக்காலும் [illegible] கணவருக்கு துரோகம் செய்திருக்க முடியாது."

"அப்படி நீ நினைக்கிறியா அம்மா!" சுகந்தி தழதழத்[illegible]

"சத்தியமா இந்த எரிகிற விளக்கு முன்னாடி [illegible] றேன். நீங்க ஒரு குற்றமும் செய்யாத ஒரு அபலை. [illegible] ஏதோ ஒரு சூது இருக்கு. அதை நான் கண்டுபிடி[illegible] போறேன். நீங்க என்வரை என் அருமைத் தாய். [illegible] மனத்தாலும் நினைக்கமுடியாத ஒரு பரிசுத்தமான [illegible] ஒரு நல்ல மகள்—அடக்கமான, அன்பான சகோதரி, [illegible] மொத்தமா சொல்லப்போனா நீங்க ஒரு நல்ல பெண்[illegible] அதுக்கு மேலே எனக்கு ஒண்ணும் சொல்லத் தெரிய[illegible] அம்மா உங்களை நான் என் உயிர்போல நேசிக்கிறேன்."

"பவித்ரா" நெகிழ்ந்துபோன தாய் மகளைக் [illegible] கொண்டு விசும்பினாள்.

"இதுதான் வேண்டிக்கிறேன் — அழக்கூடாது[illegible] எதுக்கு அழணும். கடவுளுக்கு உண்மை தெரியும்[illegible] மனசாட்சிக்குத் தெரியும்—நானும் தாத்தாவும் [illegible] பூரணமா நம்புகிறோம் அம்மா. இந்தாங்க இதை சாப்பிடு[illegible] கம்மா" மகள் வற்புறுத்தினாள்.

சுகந்தி சிறிது ஆறுதலடைந்தவளாக ஹார்லிக்ஸை [illegible] வாகப் பருகி முடித்தாள். துண்டில் வாயை [illegible] துடைத்துக் கொண்டாள். "கதவை சாத்திட்டு இப்படி [illegible] கிட்ட வந்து உட்காரு. உனக்கு சொல்ரேன்னு [illegible] கொடுத்த அந்த விபரத்தை இன்னிக்கு சொல்லி முடிச்[illegible] றேன்." தாய் துயரத்தில் கரகரத்த குரலில் சொன்னாள்.

சன்னமாக எரிந்த விடிவிளக்கைப் போட்டுவி[illegible] மகள் கதவை அழுத்தி சாத்தினாள். தாயின் அருகே படுக்[illegible] மீது வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு தாய் முகத்[illegible] ஆவலுடன் பார்த்தாள்.

சுகந்தி தொண்டையை செருமிக் கொண்டாள். "நான் இப்போது சொல்றது அத்தனையும் உண்மை. உனக்[illegible] தெரிஞ்சு கொள்ளவேண்டிய வயசு வந்தாச்சு, ஏன் ஒளிச்[illegible] வைக்கணும்."

"சொல்லுங்க. நீங்க பொய்யே பேசமாட்டீங்க[illegible] எனக்குத் தெரியும்."

"உன் அப்பாவை நான் கல்யாணம் செய்து கொண் [illegible] எனக்கு வயசு பதினெட்டு. பார்க்க அவர் அழகா [illegible] படிச்சவர். நகரத்திலிருந்த பிரபலமான அம்பிகா [illegible] கணக்கு வழக்கு பகுதியிலே வேலை [illegible] கொண்டிருந்தார். சிந்தாதிரிபேட்டையிலே ஒரு [illegible] ஓட்டுவீடு சொந்தம். எங்கள் நிலைமைக்கு உன் அப்பா [illegible] இடம். என் தந்தையும் சளைக்காம சீர் வரதட் [illegible] எல்லாம் கொடுத்து கௌரவம் குறையாமத்தான் [illegible]கொடுத்தார். மாமியாரும் எனக்கு நல்லவர்களாகத் [illegible] வாச்சிருந்தாங்க. அவுங்க உயிரோட இருந்தா ஒரு [illegible] எனக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது.

"நீ ஒரு வயசு குழந்தையா இருக்கச்சே என் மாமியார் [illegible]ட்டாங்க. அதுக்குப் பிறகு உன் அப்பாவின் நடத்தை [illegible] ரொம்ப வித்தியாசம் தெரிஞ்சுச்சு—தினமும் நேரம் [illegible] வரத் துவங்கினார். கேட்டா கோவிச்சுக்கிட்டார்."

"காரணம் என்னவாம்..."

"அவர் வேலை செய்த கம்பெனி முதலாளியோட ஒரே [illegible] அப்பா மேல் ஆசை விழுந்துட்டது."

"கல்யாணமானவர்—ஒரு குழந்தைக்கு தந்தையினு [illegible] கூடவா..."

"அந்தப் பெண்ணை அவங்க அப்பா ரொம்ப இடங் [illegible] செல்லமா வளர்த்து படிக்க விட்டிருந்தார். அவள் [illegible] படிப்பு முடிக்கவில்லை. காதல் படிப்பில் இறங்கிட்டா. [illegible] அவங்க பங்களாவுக்கு முதலாளியைப் பார்க்க ஆபீஸ் [illegible]ளோடு போவது வழக்கம். எப்படியோ இரண்டு [illegible] பிடிச்சுப் போச்சு."

"அப்பாவுக்கு உங்க மேலே ஆசை குறைஞ்சு போச் [illegible] சொல்றீங்க."

"உன் அப்பாவுக்கு மனைவியை விட பணத்து மேலே [illegible] ரொம்ப ஏற்பட்டு விட்டது. பங்களா—கார் என்று

தடபுடல் வாழ்க்கையை எப்போ வாழ முடியும்னு ஒரு [illegible] முதலாளி மகளுக்கு இவர் அழகில் மயக்கம். உன் [illegible] அவள் பணத்திலே மோகம். கள்ளத்தனமாக [illegible] சந்திச்சு உறவாடுகிறது அவங்க வீட்டிலும் தெரிஞ்சு [illegible] எங்க வீட்டுக்கும் தெரிஞ்சு போச்சு. என் மகளை [illegible] கொண்டு அவளை மரியாதையா மனைவின்னு [illegible] வாழுன்னு பெண்ணை பெற்றவர் பயமுறுத்தினார்.

"என் பொண்ணு உசிரோட இருக்கச்சே நீ [illegible] இரண்டாவது கல்யாணம் செய்துக்க முடியும்னு என் [illegible] கூச்சல் போட்டார்."

"முடிவு விவாகரத்தா?"

"விவாகரத்து அப்படி ஒரு சுலபமான விஷயம் [illegible] அதற்கு தக்க காரணங்களை காட்டினால் ஒழிய நீதிமன்[illegible] சட்டென்று விவாகரத்து கொடுத்து விடாது. எனக்கு [illegible] நோய் ஏதுமில்லை. பைத்தியம் இல்லை. சாதாரண[illegible] விவாகரத்துக்கு தேவைப்பட்ட காரணங்கள் ஏதும் இல்[illegible] என்னிடமிருந்து விடுதலை கிடைக்காது அவள் [illegible] விடமாட்டேன் என்கிறான். அப்பா இருதலைக் [illegible] எறும்பாகிப் போனார். அவர் ஆத்திரத்தை என் [illegible] காட்டினார். அடியும் உதையும்... அப்பப்பா... ரொம்ப[illegible] கொடுமைப்படுத்தினார்."

"அம்மா! கேட்க ரொம்ப கஷ்டமா இருக்கு..." [illegible] உருகிப் போன மகள் தாயின் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்[illegible]

"இப்படி ஒரு போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்[illegible] போது ஒரு உறவுக்காரர் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்கு [illegible] போக வேண்டியிருந்தது. உன் அப்பா தான் அழைச்[illegible] போனார். சென்னையில் நடந்த கல்யாணந்தான். பந்தலி[illegible] நான் உன்னை மடியில் வச்சிக்கிட்டு உட்கார்ந்திருந்[illegible] முன் பின் தெரியாத ஒரு மீசைக்காரன் என்கிட்டே வந்[illegible] நாலு பேர் முன்னால் 'என்ன சுகந்தி சௌக்கியமா, மறந்[illegible] போயிட்டே, உன் புருஷன் கூட கல்யாணத்துக்கு வந்திரு[illegible]

[illegible] வீட்டு முகவரி என்ன! வரணும். அந்த நாளை [illegible] பேசணும்னு ஆசையா இருக்கு. முகூர்த்தம் [illegible] பார்க்கிறேன்.' என்று பரபரப்பாக உரத்த [illegible] சொல்லி விட்டு கூட்டத்தில் மறைந்து போனான்.

[illegible] தூக்கி வாரிப்போட்டது. யார் இவன் இப்படி [illegible] நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு சுற்றும் [illegible] பார்த்தேன். உன் அப்பா பந்தலில் ஒரு ஓரமாக [illegible] என்னையே முறைத்துக் கொண்டிருந்தார். நான் [illegible] போனேன். அருகில் உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் [illegible] ஒரு மாதிரிப் பார்த்தனர். வீட்டுக்கு திரும்பிய [illegible] அப்பா அடிச்சு நொறுக்கி விட்டார். யார் அவன்! [illegible] உனக்கும் என்ன உறவுன்னு தன் இடுப்பு [illegible]லே..." பேச முடியாது தடுமாறினாள்.

[illegible]தன்ன அக்கிரமம். அவர் ஊர் அறிய ஒரு பெண் [illegible]தொடர்பு வச்சுக் கொள்ளலாம். ஆனால் எவனோ [illegible] சந்தேகத்துக்காக உங்களை அடிச்சு நொறுக் [illegible] கெட்டால் பரவாயில்லை. மனைவி மாசற்ற [illegible] இருக்கணும். எத்தனை ஒரு வஞ்சக எண்ணம்."

[illegible] நாள் இரவு எட்டு மணி இருக்கும். நீ தூங்கி [illegible] கணவர் வருகைக்காக நான் காத்திருந்தேன். [illegible] தட்டவே சட்டென்று திறந்தேன். அந்தப் பாவி [illegible] கொண்டிருந்தான். உன்னைத் தேடிக் கொண்டு [illegible] உள்ளே யாருமில்லையே என்று கேட்டான்.

[illegible] வினாடி வெறிநாய்போல பாய்ந்து புடவையை [illegible] எனக்கு ஆவேசமே வந்து விட்டது. புலியாகி [illegible] நகத்தால் பிறாண்டினேன். 'போடா அயோக்கிய [illegible]' என்று அலறிக் கொண்டு அவனை வெளியே தள்ளி [illegible] சாத்தினேன்.

[illegible] நேரம் கதவின் மேலேயே சாய்ந்துகொண்டு [illegible]சப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் போதே உன் அப்பா [illegible] தட்டும் சத்தம் கேட்டது. திடுக்கிட்டு புடவையை

கூட சரி செய்துகொள்ளாது தலைவிரிகோலமாக [illegible] திறந்தேன்.

"உன் அப்பாவைக் கண்டதும் 'ஓ' என்று கதறி [illegible] அவர் மார்பில் முகம் புதைத்து ஆறுதல் தேட முயன் [illegible] ஆனால் அவரோ எரிமலையாக நின்றிருந்தார். அவர் [illegible] இரண்டு பேர் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவரது [illegible] நண்பர் அவர்கள்.

"யார் அவன்" உறுமினார் உன் அப்பா. "அவன் [illegible] முரடன்" என்று நான் திக்கித் திணறி பேசுவதற்கு [illegible] "பொய்யா சொல்றே. அன்னிச்கு உன்னை விசாரிச்ச [illegible] கள்ளக் காதலன் சற்றுமுன் நம் வீட்டிலிருந்து [illegible] படுவதை நான் கண்களால் பார்த்தேன். எனது [illegible] இரண்டு நண்பர்களும் பார்த்தார்கள். நீ அவனை [illegible] விட்டு கதவை சாத்தும் ஓசை கேட்டது. கேடு கெட்ட [illegible] அன்னிக்கு அவனை தெரியவே தெரியாதுன்னியே. இன் [illegible] பகிரங்கமா வந்துட்டு போறானே—மானங்கெட்ட [illegible] உன்னோட நான் வாழ மாட்டேன்—எனக்கு [illegible] செய்யறேன்னு கூச்சல் போட்டு அடி—அடியென்று..." [illegible] முடியாது நிறுத்தினாள்.

"இதென்ன அநியாயம். கேட்பார் யாரும் கிடை [illegible] அக்கிரமம்..." கோபத்துடன் பற்களை கடித்தாள் பவித்ரா.

"அதைவிட அக்கிரமம் உன் தந்தை நான் ஒழுக் [illegible] கெட்டவள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி விவாகரத் [illegible] கோரினார். நியாய மன்றத்தில் அந்த மீசைக்காரன் தன [illegible] எனக்கும் நீண்ட நாளாக தொடர்பு உண்டு என்று உறுதி [illegible] சாட்சி சொன்னான். அவரது நண்பர்களும் அன்று கண் [illegible] சாட்சியாக சொன்னார்கள்.

"ஒழுக்கம் கெட்ட மனைவியுடன் வசிக்க இய [illegible] காரணத்தினால் என் கணவருக்கு விவாகரத்து கிடைத் [illegible] எனக்கு விபச்சாரி என்ற பட்டம் கிடைத்தது.

"அவர் வழங்கிய ஜீவனாம்ச தொகையை நான் ஏற்க [illegible] விட்டேன்.

"[illegible] செய்த புண்ணியமோ, குழந்தையை வளர்க்கும் [illegible] பும் பாதுகாக்கும் கடமையும் எனக்கு அளிக்கப் [illegible] சட்டம் ஒரு கழுதை என்பார்கள்—அது என் [illegible] த்தில் ஒரு ராட்சத கழுதையாக என்னை சமூகத்தின் [illegible] உதைத்து தள்ளி அவலப்படுத்திவிட்டது. ஆனால் நான் [illegible] என் மனசுக்குத் தெரியும்—கடவுள் அறிவார்— [illegible] புரிந்து கொண்டார்."

"அம்மா! இதைக் கேட்ட பிறகு எனக்கு உங்க மேலே [illegible] அனுதாபம் ஏற்படறது. நீங்க வாழ்க்கையிலே [illegible] வும் கஷ்டப்பட்டு விட்டீங்க. இத்தனை துயரத்தின் [illegible] லும் என்னை சீராக சிரமம் தெரியாது வளர்த்து—

"படிப்பு கொடுத்து ஆளாக்கியிருக்கீங்க. ரொம்ப [illegible] மா. உங்களை முடிவுவரை சந்தோஷமாவச்சு [illegible] க்க வேண்டியது என் பொறுப்பும்மா. இனி நீங்க ஒரு [illegible] தும் துயரப்படவே கூடாது. கூடவே கூடாது..." குலுங்கி [illegible] படி தன் தாயை இறுக அணைத்துக் கொண்டாள் [illegible]

8

மறுநாள் வீட்டு சாமான்கள் வாங்க பவித்ரா அந்த [illegible] மார்க்கெட்டில் நுழைந்தபோது கை கனக்கும் பார்சல் [illegible] ன் மாமி மாலினி எதிர்பட்டாள்.

அன்று வீட்டுக்கு வந்து குழப்பம் செய்துவிட்டுபோன [illegible] அதற்குப்பின் இப்பொழுதுதான் பார்க்கிறாள்.

"தாத்தா நலமா" ஒப்புக்கு விசாரித்தாள் மாலினி.

பவித்ராவும் அதே அளவில் பட்டும் படாமலும் [illegible] களது குடும்ப நலத்தை விசாரித்தாள்.

"எங்கள் அண்டை வீட்டுக்கார அம்மா ஒரு நல்ல [illegible] சொன்னாங்க. தாத்தாவுக்கு வயசாச்சே. நாலு [illegible] களுக்குப் போய் தேடி அலைய முடியாதேன்னு உன் [illegible] அந்த வரன் வீட்டவர்களைத் தேடிக் கொண்டு போனா[illegible]

முகத்திலடித்தாற்போல ஏதோ சொல்லி அவள் [illegible] உடைக்க மாமி பார்க்கிறாள் என்று உள்ளுணர்வு எச்சரி[illegible] உதிர்பார்ப்பில் நெஞ்சு படபடவென்று அடித்துக் கொண்[illegible] சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். அருகில் அதிகமாக தெரிந்த[illegible] யாரையும் காணவில்லை.

"உங்கம்மா கதை அவங்களுக்கு தெரிஞ்சிருந்த[illegible] பிடிகொடுத்து பேசலை. மாமா ரொம்ப அவமானப்பட்[illegible] வந்துட்டாராம்."

அடிவயிற்றிலிருந்து கோபம் கொதித்துக் கொ[illegible] பவித்ராவின் நெஞ்சை அடைத்தது.

இந்த அரக்கி மாமி, அம்மாவை சொல்லாலும் செ[illegible] லும் எத்தனை துன்பப்படுத்தியிருப்பாள். தொட[illegible] மகளையும் துன்பப்படுத்த விரும்புகிறாள். ம்...! பற்[illegible] கடித்துக் கொண்டாள்.

"பெரியவங்க பார்த்து பேசி முடிக்கிற கல்யாணத்[illegible] நான் ஒத்துக்கமாட்டேன். முன்பின் தெரியாத ஒருத்[illegible] பிடிச்சிட்டு வந்து ஜாதகம் பொருந்திட்டதுன்னு [illegible] வைக்கிற சம்பிரதாயம் எனக்குப் பிடிக்கலை" பவி[illegible] ஏளனமாகச் சொன்னாள்.

"காதலிச்சுக் கல்யாணம் செய்துக்க ஆசைப்[illegible] யாக்கும்."

"அதில என்ன தப்பு மாமி? நீங்களும் என் மாமா[illegible] ஒருவரையொருவர் விரும்பி கல்யாணம் செய்துகிட்[illegible]

[illegible] நல்லபடியா வாழ முடியறது. வெறும் வரதட் [illegible] இதுகளுக்கு மயங்கி என்னை ஒருவன் கட்டிகிட்டு [illegible] கொடுமைப்படுத்த ஆரம்பிச்சா... போதும், [illegible] பட்ட கஷ்டம் ஒண்ணே நம்ம தலைமுறைக்கு ஒரு [illegible]"

"[illegible] வந்து...." மாலினி முடிக்குமுன் புலிக்குட்டி [illegible]விட்டாள்.

"[illegible] எனக்கெல்லாம் தெரியும். அம்மாவே சொல்லி [illegible] அதனாலேதான் கல்யாண விஷயத்தில் நான் [illegible] இருக்கிறதுன்னு தீர்மானிச்சுட்டேன்."

"[illegible] சமத்துன்னானாம். நீ பேசறதைப் பார்த்தா [illegible]?" மாலினி ஏளனமாக முறுவலித்தாள்.

"இன்னும் ஆரம்பிக்கலை. ஆரம்பிச்சா அது உங்களுக்கு [illegible] தெரிஞ்சுடும். வரட்டுமா?" காரமாக பதிலளித்து [illegible]க்குள் வேகமாகப் புகுந்துவிட்டாள்.

[illegible] நேரம் அவள் உடல் கோபத்தில் நடுங்கியது.

இந்த உலகம் மிகவும் சிறியதென்பார்கள். அதனால் [illegible] வில் வாழ்கிற நண்பர்கள் கூட அந்த கடையிலே [illegible] வாய்ப்புண்டு. அப்படியிருக்கும் போது மிக அருகில் [illegible] ஸ்வரன் தெருவுக்கு அவள் அடிக்கடி போவதும் [illegible] விட்டால் துணையாக அவளுடன்கூட அவர்கள் வீடு [illegible] கௌதம் துணை வருவதும் யார் கண்ணிலாவது [illegible] போகாது. முக்கியமாக மாமி மாலினி பார்த்து [illegible] போதும்...

"தாயைப் போல பெண் என்பது சரியா போச்சு. [illegible]வும் ஆரம்பிச்சுட்டா. எவனோ ஒருவனுடன் ஊர் [illegible]" என்று அதை அசிங்கப்படுத்தி தாத்தா காதில் விழ [illegible]விடுவாள்.

அவளுக்கும் கௌதமிற்கும் இடையே தோன்றியுள்ள [illegible] அழகான உணர்வை அசிங்கமான பெயர் கொடுத்து

தூற்றுவாள். அதற்கு முன்னர் அவளே தாத்தா[illegible] சொல்லிவிட வேண்டும். என்ன பயம்? கௌதமை [illegible] மாலை வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் தாத்தா[illegible] அறிமுகம் செய்து வைத்தால் ...!

அன்று மாலை அவள் பிள்ளையாரை வழிபட்டு[illegible] நேரே மருதீஸ்வரன் தெருவுக்கு ஒரு முடிவு[illegible] போனாள். அந்த வார இறுதியில் கௌதம் தங்கள் வீ[illegible] வரவேண்டும். முதலில் தாத்தாவைக் கண்டு பேச [illegible] பிறகு சம்பிரதாயத்துக்கு பாட்டி யாராவது சுமங்கலி[illegible] ணுடன் வந்து பெண் கேட்கும் படலத்தை [illegible] வேண்டும் என்று சொல்லத்தான் போயிருந்தாள்.

அன்று வழக்கத்திற்கு மாறாக கௌதம் வேலை[illegible] முன்னதாகவே வீட்டிற்கு வந்துவிட்டிருந்தான். [illegible] புறப்பட தயாரானவன்போல் உடுத்திக் கொண்டிருந்தா[illegible]

"வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்துக்கிட்டிரு[illegible] இன்னிக்கு லீவு போட்டுட்டு வந்தேன். முதலில் தா[illegible] ஏதாவது சாப்பிடு. பிறகு நான் வாங்கி வச்சிருக்கிற [illegible] பொட்டலத்தோட அப்பாவைப் பார்க்கப் போ[illegible] அடுத்த புதன்கிழமை முகூர்த்த நாளாம். அன்னிக்கு[illegible] சம்பிரதாயமாக உங்க வீட்டுக்கு கோடிவீட்டுப் பெண்[illegible] வரப் போறாங்களாம். அவங்களுக்குப்பின் அடியேன்[illegible] தாத்தாவை சந்தித்து என் சரித்திரத்தை அவிழ்த்[illegible] போகிறேன். காதலுக்கு உன் தாத்தா மறுப்பு [illegible] மாட்டார். வரதட்சிணை சீர் என்று எதுவும் வேண்[illegible] இந்த அழகான பொண்ணை கட்டிக் கொடுக்க ச[illegible] தந்தா போதும்ணு கிழவர் காலில் விழுந்தா மாட்டே[illegible] சொல்வார்" சிரித்தான்.

"இப்படி லட்டுபோல ஒருவனைத் தானே தேடி[illegible] டாலே பவித்ரா, கெட்டிக்காரப் பொண்ணுன்னு எ[illegible] மெச்சுக்குவார்" சிரித்தாள்.

[illegible] கொண்டுவந்து வைத்த காப்பியை பருகிவிட்டு [illegible] தெரிவிக்காது கிளம்பினாள்.

[illegible]டோ ஒன்றில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். திருவல் [illegible] மிகவும் நெருக்கமாக இருந்ததொரு தெரு [illegible] பழைய கால வீட்டின்முன் ஆட்டோவை நிறுத்தச் [illegible] கட்டணத்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு அவளுடன் [illegible] வாயிற்கதவைத் தட்டினான்.

[illegible] வியர்வையில் கலைந்து நெற்றி பூராவும் பரவி [illegible] கோலத்தில் பருமனான ஒரு நடுத்தர வயதுக்காரி [illegible] திறந்தாள்.

[illegible] கண்டு அடையாளம் கண்டு கொண்டுவிட் [illegible] "அப்பாவைப் பார்க்க வந்திருக்கியா? நல்லதாப் [illegible] அவருக்கு இரண்டு நாளா காய்ச்சல். நான்தான் [illegible] கொடுத்தேன். டாக்டர் பில்..." என்று முடிக்காது [illegible]னாள். பவித்ராவை மேலும் கீழும் பார்த்தாள்.

[illegible]த்தையும் கவனிச்சுக்க நான் வந்திருக்கேன். [illegible]டாதீங்க" என்று கூறிவிட்டு பவித்ராவுடன் [illegible] புகுந்தான். அப்பா அந்த வீட்டின் முன் பகுதியில் [illegible] ஒண்டு குடித்தனக்காரர் தன்னந்தனியே வசிக் [illegible] என்று கூறியபடி காலணிகளை நடையில் கழற்றி [illegible]த்தான். அவளும் அவ்வாறே செருப்புகளை நடையில் [illegible] விட்டு அவனைப் பின் தொடர்ந்தாள். மங்கியபடி [illegible] விளக்கொளியில் அறையில் சுவற்றை ஒட்டிக் கிடந்த [illegible] கட்டிலில் படுத்திருந்த உருவம் போர்வையை தள்ளி [illegible] இருமியபடி எழுந்து உட்கார்ந்தது.

[illegible] பார்த்தாள் பவித்ரா. நடுத்தர வயதைத் [illegible]விட்ட மனிதன். அவள் தாயைப் போன்ற வயதி [illegible] ஆனால் எலும்பும் தோலுமாக எப்படி உருக்குலைந்து [illegible] மழிக்கப்படாத தாடி மீசையில் தெரிந்த அவரா [illegible] அப்பா.

“வீட்டுக்கார அம்மா நல்லவங்க கவனிச்சுக்கி[illegible] காய்ச்சல் தேவலை. உட்கார். ஆமாம் அது...” [illegible] பளிச்சென்று விளக்கொளியில் மின்ன பவித்ரா[illegible] ஆவலுடன் பார்த்தார்.

“மருந்துகளையெல்லாம் கவனமா சாப்பி[illegible] டாக்டர் பில்லுக்கும் உங்க செலவுக்குமா பணம் [illegible] போரேன்” கூறிக் கொண்டே தனது சட்டைப் பை[illegible] மணிபர்சிலிருந்து சில பத்து ரூபாய் நோட்டுகளை [illegible] மேஜை மீது வைத்து மருந்து பாட்டிலை அதன்மேல் [illegible] மாக வைத்தான்.

“விசிறியைப் போட்டுக்கிறதுதானே, புழுக்கத்தி[illegible] கஷ்டப்படனும்” என்றபடி மேஜை மின்விசிறியை [illegible] விட்டான்—அத்துடன் கூட அறையிலிருந்த தூசியும் [illegible] அவன் அப்பா பலமாக இருமத் தொடங்கினார். ச[illegible] விசிறியை அடக்கி விட்டு பவித்ரா மூலையில் சாத்தி[illegible] துடப்பத்தை எடுத்து அறையை துப்புறவாக சுத்தம் [illegible] தூசி குப்பைகளை ஒரு காகிதத்தில் வாரி பின்னால் [illegible] கொட்டிவிட்டு வந்தாள்.

“குமரேசன்னு பேர். கௌதமின் அப்பா. [illegible] சொன்னான். ரொம்ப சந்தோஷம். கௌதம் நல்ல [illegible] அவனுக்கேத்த பெண் நீன்னு புரிஞ்சுக்கிட்டேன். [illegible] பின்னே தெரியாத என்னைப் பார்த்ததும் ஐயோ [illegible] குப்பை தூசியிலே மனிதன் நடமாடறான்னு [illegible] உடனே பொறுப்பா சுத்தம் பண்ணினே—இது [illegible] சொல்லாமலே புரிஞ்சுகிட்டு அவன் காரியங்களுக்கு [illegible] கொடுத்து வாழத்தெரிகிற ஒரு பெண்ணைத்தான் [illegible] மனைவின்னு சொல்லுவாங்க.

“கௌதம் கொடுத்து வச்சவன்—அவனுக்கு நீ ஒரு [illegible] மனைவியாக அமையப்போறே. என் பாராட்டுதல்[illegible] ஆசிகள்...” சொல்லிக்கொண்டே குமரேசன் தமது [illegible] யணையடியில் எதையோ தேடினார்.

“[illegible]த்தாம்மா...இது உனக்கு நான் கொடுக்கிற சிறு [illegible] உங்க கல்யாணத்தின்போது நான் உசிரோட [illegible] கௌதம் கூப்பிட்டால் கட்டாயம் வந்து பந்தலில் [illegible] மௌனமாக உட்கார்ந்து ஆசி வழங்கிட்டுப் [illegible] கௌதம் அம்மா இருந்தா ரொம்பவே சந்தோஷப் [illegible] பாவம் உத்தமி. போயிட்டா. அவளைப் [illegible] கோலத்துக்கு நான் அனுபவிச்சுக்கிட்டிருக்கேன்” [illegible]த்தார்.

[illegible] கையில் அவர் வைத்த அந்த சிவப்புக் கல் தங்க [illegible]த்தை அவள் வியப்புடன் பார்த்தாள்.

“[illegible]” என்றாள் கண்கள் பனிக்க.

“இது கௌதமின் அம்மாவுடையது. அவ நகைகள் [illegible]த்தையும் பிடுங்கி வித்தேன். என்னவோ இதை விக்க [illegible] வச்சிக்கிட்டிருந்தேன்—இப்போ புரியுது. என் [illegible] கௌதமுக்கு வரப் போறவளுக்குத் தரவேண்டிய [illegible] அது. அதனாலேதான் அது அப்படியே என் கிட்டே [illegible] கஷ்டத்திற்குமிடையே நிலச்சு நின்னுட்டது. [illegible]ளுக்கு உரியவ வந்துட்டே. கொடுத்துட்டேன்” [illegible] சிரிக்க முயன்றார்.

“அத்தையுடையதுன்னு கேட்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கு. [illegible] பத்திரமா வச்சுக்கிறேன்” என்றாள் நெஞ்சு நெகிழ் [illegible].

[illegible] தவறுகளுக்காக பச்சாதாபத்தில் மனம் உருகிப் [illegible] குமரேசனை அவளுக்குப் பிடித்துவிட்டது.

பாவம்—வயது காலத்தில் தனியே, வறுமையுடன் [illegible]ப்படுகிறாரே—நெஞ்சு நெகிழ்ந்து போனாள்.

கௌதம் வாங்கி வந்த பிஸ்கட் பொட்டலத்தைப் பிரித் [illegible]. இரண்டு பிஸ்கட்டுகளை எடுத்து தட்டொன்றை தேடி [illegible] வைத்து அவர் அருகே முக்காலி மீது வைத்தாள்.

“உன்னை என் அப்பாவுக்கு அறிமுகம் செய்து [illegible] ஆசிகளை வாங்கிக்கொண்டதில் எனக்கு ரொம்ப [illegible] இனி அடுத்தபடியாக உன் தாத்தாவை சந்திக்க[illegible] ஆட்டோ பயணத்தின்போது கௌதம் இணைந்து [illegible] கொண்டு வந்தது அவள் காதுகளில் விழவேயில்லை.

அவள் தன் தந்தை நரேந்திரனைப் பற்றி [illegible] சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

குமரேசன் தன் மனைவிக்கு இழைத்துவிட்ட [illegible] மையை நினைத்து குமைந்து பச்சாதாபத்தில் உருகு[illegible] மறைந்து போன தன் மனைவி மகா உத்தமி என்று [illegible] கிறார். அவளை மதிக்கும் அளவில் தன் வருங்கால [illegible] ளுக்கு அந்த மகராசி அணிந்திருந்த மோதிரத்தைப் [illegible] தந்து கௌரவிக்கிறார். ஒரு ஏழை மனிதன் குற்ற[illegible] உணர்ந்து திருந்திவிட்ட ஒரு நல்ல பிறவி.

அவரது கடந்த கால வாழ்க்கைக்காக அவள் [illegible] வெறுக்கவில்லை. மனம் திறந்து பேசும் துணிச்சலுக்[illegible] தம்மை மாற்றிக் கொண்டு நல்லவராக வாழ முயலும் [illegible] சிறப்புக்காக தன் வருங்கால மாமனாராக அவரை மதிப்[illegible] அவள் மனம் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது.

ஆனால் அவள் தந்தை நரேந்திரனை...

நீதிக்கு முன் அவள் தாயை விபசாரியாக்கி அவலப்படுத்[illegible] விட்ட அரக்கனை அவள் எப்படி மன்னிப்பாள்...[illegible] கௌதமுக்கு அறிமுகப்படுத்துவாள்.

கௌதம் அவரைப் பற்றி அறியாமல் இருப்பதே மேல்...

“என்ன, வீடு அருகில் வந்து விட்டேன். இருட்[illegible] தொடங்கி விட்டது. கூட துணைக்கு வரட்டுமா” கௌத[illegible] கேட்டபோது திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டாள்.

“வேண்டாம். இன்னும் சில நாட்கள் என் வீட்[illegible] களுக்கு தெரிய வேண்டாம். உரிய காலத்தில் [illegible]

[illegible] வந்து தெரிவிக்கட்டும். நான் வரேன்” விடை [illegible] கொண்டு சாலை ஓரத்திலேயே ஆட்டோவிலிருந்து [illegible] விட்டாள்.

[illegible] இவ்வளவு நாழி என்று தாத்தா அதட்டினால்... [illegible] பரப்புடன் படிக்க விரும்பும் அந்த மாலை நாளேட்டுக் [illegible] த் தெருவில் சிறிது நேரம் தாமதமாகியது என்று [illegible] விடலாம். அந்த நாளேடு ஒன்றை வாங்கி எடுத்துக் [illegible] வேகமாக நடை பாதையில் விரைந்தாள். [illegible] பகுதிடைய அவள் அணுகியபோது தெரு குழல் [illegible] பளிச்சென்று எரியத் தொடங்கியது. கையிலிருந்த [illegible] யை மேலெழுந்தவாரியாக ஒரு கணம் புரட்டிக் [illegible] நின்றாள். தாத்தாவுக்கு முன் பத்திரிகையில் வரும் [illegible] படித்துவிட ஆவல். மூன்றாவது பக்கத்தில் [illegible] த்துடன் வந்திருந்த செய்தி முகத்தில் மோதியது.

[illegible] தொழிலதிபர் திரு. நரேந்திரன் கவலைக்கிட [illegible] நிலையில் கோமளா நர்ஸிங்ஹோமில் அனுமதிக்கப் [illegible] றார். அதிகமான ரத்த இழப்பே இதற்குக் [illegible] உடனடியாக உடல்நிலை சிறிதளவு தேறியதும் [illegible] சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். அதற்கு அவருக்கு [illegible] பாசிட்டிவ் வகை ரத்தம் அதிகப்படியாக தேவைப் [illegible]—விளம்பரப்படுத்தி அதை சேகரிக்கும் முயற்சியில் [illegible] ஹோம் வைத்திய குழாம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக் [illegible] என்று தெரிய வருகிறது.

இன்னும் தொடர்ந்து ரத்த இழப்பு ஏற்பட்டால் [illegible] மோசமாகி விடலாம் என்று நர்ஸிங்ஹோம் [illegible] கவலை தெரிவித்துள்ளார். தொழிலதிபர் நரேந் [illegible] அவர்களின் சமூக சேவைகளும் அவர் வழங்கியுள்ள [illegible] கொடைகள் பற்றியும் யாவரும் அறிந்ததே.

மனம் பக்பக்கென்று அடித்துக் கொள்ள உடம்பு முழு [illegible] வியர்வை ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓட பவித்ரா கால் [illegible] ன்றி விட்டது போல பாதையோரத்தில் நின்று [illegible] டாள்.

முன்பு ஒரு தடவை ஒரு சுற்றுலா காட்சியில் [illegible] பகுதியில் அவளும் அவள் தோழியும் வேடிக்கையாக [illegible] நின்று தங்களது ரத்தத்தை வகை பிரித்துக் [illegible] முயன்றது நினைவுக்கு வந்தது. ரத்த பரிசோத[illegible] பின் அந்த சோதனை சாலை அதிபர் எழுதிக் [illegible] ஒரு சிறு சீட்டை அவள் கொண்டு வந்து தாயின் [illegible] பிளாஸ்டிக் டப்பாவில் வைத்த நினைவும் [illegible] எழுந்தது.

வீட்டிற்கு வந்த போது தாத்தா பொறுமை [illegible] தாமே ஒரு பத்திரிகையை வாங்கி படித்து விட்டிரு[illegible] என்பதை மேஜை மேல் மடித்துக் கிடந்த நா[illegible] பார்த்துப் புரிந்து கொண்டாள்.

தாத்தாவுக்கு அவளை அதட்டிக் கேட்க நேரம் [illegible] வில்லை. அவர் அந்த விஷயத்தை படித்து விட்டு, [illegible] குழப்பமடைந்தவராக முன்னறையில் உலாவிக் [illegible] ருந்தார்.

அம்மாவும் ஏன் இத்தனை நேரம் என்று [illegible] வில்லை. அவளும் படி.த்து விட்டிருக்கிறாள். அழு[illegible] யாளம் கண்களும் மூக்கும் சிவப்பாக இருந்தன. [illegible] கண்ணாடியில் தன் நெற்றியில் பெரிதாக குங்கும[illegible] வைத்துக் கொண்டு தன் தாலிச்சரட்டை கண்களில் [illegible] கொள்வதைக் கண்டாள்.

அவள் எதுவும் பேச விரும்பவில்லை. அவளுள் [illegible] கடமை உணர்வு கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. [illegible] சமையலறைக்குள் வேலையாக இருந்த பொழு[illegible] சட்டென்று பீரோவைத் திறந்து பிளாஸ்டிக் டப்பாவி[illegible] அந்த சீட்டை எடுத்தாள்.

மிஸ். என். பவித்ரா. வயது இருபது. பெண், [illegible] பாசிட்டிவ் வகை.

வாய்க்குள் இருதயம் வந்து விடும் போன்ற[illegible] அதிர்ச்சி. பல வகை குழப்பம். சட்டென்று அந்த சீட்[illegible] தன் கைப்பைக்குள் மறைத்து வைத்தாள்.

[illegible] இரவு யாரும் நன்றாகவே சாப்பிடவில்லை— [illegible] பேசவில்லை. அந்த வீட்டில் உணர்வுகளை ஒருவ[illegible] [illegible] ஒருவர் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத ஒரு இறுக்கம்— [illegible] அமைதி.

[illegible] முழுதும் பவித்ரா சரியாகவே உறங்கவில்லை. [illegible] பாசிட்டிவ் ரத்தம் தேவைப்படுகிறது என்று [illegible] வீட்டு டி.வி. யில் வந்த செய்தி தலையில் அடித்தாற் [illegible] கேட்டது. அதை திரும்பத் திரும்ப மூளைக்குள் [illegible] சொல்லுகிற பிரமையில் குழம்பிய உணர்வுகளுடன் [illegible] முடியாத ஒரு துயரம் நெஞ்சை அமுக்க பவித்ரா [illegible] போனாள். படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத் [illegible] அவள் தாய் சுகந்தி கூரை முகட்டை பார்த்தபடி [illegible] மூடிக் கொண்டிருந்தாலும் உறங்கவில்லை என்று [illegible]

[illegible] என்ற உரிமை இல்லாவிட்டாலும் போதும்— [illegible] பொட்டிற்கு ஏதேனும் ஆபத்து வந்து விடுமோ என்ற [illegible] அவளுக்கு.

[illegible] காலை சுகந்தி அடுத்த வீட்டு டெலிபோனில் [illegible] அழைத்து—தனக்கு உடம்புக்கு முடியவில்லை [illegible] விடுப்பு வாங்கிக் கொண்டாள்.

[illegible] முன்னறை அலமாரியிலிருந்து ஒரு தடிமனான [illegible] புத்தகத்துடன் உட்கார்ந்து விட்டார்

[illegible] நளினியைப் பார்த்துவிட்டு வர ஆசைப்படுவதாக [illegible] தாத்தாவிடம் உத்திரவு கேட்டபோது அவர் நினைவு [illegible] இருந்தது. சரி என்று தலையை அசைத்து [illegible]

[illegible] செல்ல வேகமாக தயாரித்துக் கொண்டு [illegible] ஒப்புக்காக முணுமுணுத்து விட்டு, தோள் [illegible] மாட்டிக் கொண்டு வேகமாக வெளியேறினாள்

அவள் தந்தை நரேந்திரனது உயிருக்கு ஆபத்து [illegible] கூடாது. ஒரு தேரை இழுக்க—எல்லோரும் வடம் [illegible] வேண்டும் என்பது போல அந்த அறுவை சிகிச்சைக்கு [illegible] கூட தன் ரத்தத்தை தானம் செய்யப் போகிறாள். [illegible] பிழைத்து எழுந்த பின் அவரைக் கட்டாயம் சந்தித்து [illegible] உண்மையைக் கேட்டாக வேண்டும். அதற்காக அவள் [illegible] அந்த கவலைக்கிடமான நிலையிலிருந்து மீள வேண்டும்.

ஆஸ்பத்திரி சோதனைச்சாலை முன்— தங்கள் ரத்தத்[illegible] நோயாளிகளுக்கு கொடுக்க—பலர் பெஞ்சி மீது உட்[illegible] திருந்தனர்.

அவர்கள் கொடுக்கப் போகும் ரத்தத்திற்கு காசும் [illegible] பாலும் தின்ன ரொட்டியும் கொடுக்கப்படும் என்று [illegible] அறிவித்தாள்.

அது தனியார் மருத்துவமனை. எனவே ரத்தத்[illegible] பணம் கொடுத்தேதான் வாங்கிக் கொண்டனர்.

பவித்ராவின் முறை வந்தது. ரத்த எடுப்புக்குப்[illegible] அவள் சிறிதுநேரம் ஓய்வாக இருக்க அனுமதிக்கப்பட்[illegible] நர்ஸ் கொண்டு வந்த பாலைப் பருகிவிட்டு வெளியே [illegible] போது கணக்கர் அவளை அழைத்தார். பேர் என்ன? [illegible] என். பவித்ரா. குரூப் 'ஓ.' பாசிட்டிவ், இந்தாங்க [illegible] என்று ஒரு கடித உறையை அவளிடம் நீட்டினார்.

பெத்தவனுக்கு—ரத்த தானம் செய்ய வந்தேன் [illegible] எங்கம்மாவின் குங்குமம் நிலைக்கவும் என் கேள்விக்கு ப[illegible] சொல்ல அவர் உயிர் இருக்கவும் இந்த தானம். இது[illegible] பணமா? கேட்க வேண்டும் போல அவளுக்குள் ஒரு துடிப்பு.

"வேண்டாம் ஐயா! திரு. நரேந்திரன் அவர்கள் [illegible] நன்கொடை வழங்கியிருக்கிறார்—அவருக்கு ஒரு பாட்[illegible] ரத்தம் தானமாகத் தந்ததால் குறைந்துவிட மாட்டேன் [illegible] பணம் வாங்கினாத்தான் ரொம்ப குறைந்து விடுவேன்" [illegible] சொல்லிவிட்டு மடமடவென்று நடந்துவிட்டாள்.

[illegible]க்கர், மிஸ். என். பவித்ரா திரு. நரேந்திரனுக்காக [illegible]மாக ரத்தம் வழங்கினார் என்று குறிப்பு வைத்துக் [illegible]டார்.

[illegible] நேரந்தான் சிறிது களைப்பாக தெரிந்து— [illegible]க்கு வந்ததும் ரத்தம் கொடுத்த சோர்வோ—அயர்ச் [illegible] ஏதும் இல்லை.

[illegible]ட்கள் பல சென்றன. அவ்வப்பொழுது அந்த [illegible]ட்டில் திரு. நரேந்திரனைப் பற்றி பல செய்திகள் [illegible] துணுக்குமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. [illegible] சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நடந்தேறி உடல் தேறி [illegible]திரன் வீட்டிற்கு சென்று விட்டார் என்று செய்தி ஒரு [illegible]யில் ஒரு நாள் தென்பட்டது. அடுத்த நாள் வந்த காலை [illegible]த்திரிக்கையில் நரேந்திரன் தமக்கு ரத்தம் வழங்கி அந்த [illegible] சிகிச்சைக்கு உதவிய நண்பர்கள் எல்லோருக்கும் [illegible]மொத்தமாக தமது நன்றியைத் தெரிவித்து ஒரு சிறு [illegible]பரம் கொடுத்திருந்தார். அப்போதுதான் அவளுள் [illegible] எண்ணம் ஏற்பட்டது.

[illegible] நாட்களாக தன் வீட்டு நிலைமை திருப்தியான [illegible]யில் இல்லை என்று கௌதம் தன் பாட்டியுடன் வந்து [illegible] கேட்கும் சம்பிரதாயத்தை ஒத்திப் போட்டு விட்டிருந் [illegible] அம்மா முகத்தில் இப்போது பழைய களை வந்து [illegible]டிருந்தது. இனியும் தாமதிக்கக்கூடாது என்ற முடிவுடன் [illegible] முதலில் தன் தந்தையை சந்திக்க விரும்பினாள்.

அன்று காலை அவள் அடையாறிலிருந்த நரேந்திரன் [illegible]களாவுக்கு முன் வந்து நின்றாள்.

[illegible]ர்க்காவிடம் அவள் இந்தியில் பேசுவதைக் கேட்டு— [illegible]மாகக் குரைத்த டால்மேஷியன் நாய்கள் இரண்டையும் [illegible]லியால் இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு எரிச்சல் நிரம்பிய [illegible]த்துடன் மல் ஜிப்பாக்காரர் வாசலுக்கு வந்தார்.

இதென்ன பெரிய தொணதொணப்பு—[illegible] இந்தப் பெண்...ஆத்திரம் மூண்டது. நாய்களை [illegible] வராந்தா தூண்களில் கட்டிவிட்டு அவர் விடுவி[illegible] வந்தார்.

“நீ எப்பவும் சமயம் பார்த்துத்தான் வரே. அவர் [illegible] பிழைச்சு ரெஸ்ட் எடுத்துக்க ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து [illegible] படுத்து கிடக்கார். பார்க்க மாட்டார்” அதட்டினார்.

“அவருக்கு அறுவை சிகிச்சைக்கு தேவைப்பட்[illegible] ரத்தம் கொடுத்த ஒரு சின்ன பெண் அவரை ஒ[illegible] நிமிஷம் பார்க்க விரும்புதுன்னு சொல்லுங்க. தனக்கு [illegible] இனாமாகக் கொடுத்தவங்களை நேரில் பார்த்து [illegible] சொல்ல விரும்பியதாக அந்த ஆஸ்பத்திரி [illegible] சொன்னதின் பேரில்தான் வந்தேன்” படபடவென்றாள்.

நரேந்திரனின் அந்தரங்கக் காரியதரிசியான [illegible]வுக்கு பயம் வந்துவிட்டது. ஒரு சமயம் அது உண்மை[illegible] இருந்தால் ஏன் அந்தப் பெண்ணை உள்ளே விட[illegible] என்று பின்னால் மனிதன் குதிப்பான்—பாம்பு என்று [illegible] முடியலை—பழுது என்று மிதிக்க முடியாது. [illegible] ஆபரேஷனுக்குப் பிறகு ரொம்ப குணம் கெட்டு [illegible]கிறான். நமக்கென்ன சொல்லிப் பார்ப்போம் என்று [illegible]படி இங்கேயே நில்—வரேன் என்று விரைப்பாக [illegible] சென்றான்.

சிறிது பொழுதில் அந்த பலத்த இரும்பு [illegible] வாயிலை அடைத்த பெருங் கதவுகளும் அவளுக்காக [illegible]மாகத் திறக்கப்பட்டன.

படுக்கை மீது சாய்ந்த வாக்கில் படுத்திருந்தார் [illegible]திரன். கால் புதைந்த கம்பளத்தில் நடந்து ஏ.சி[illegible] குளிர்ச்சியை அனுபவித்த வண்ணம் அருகே நாற்காலி[illegible] அமர்ந்தாள் அவள். நெஞ்சு வேகமாக துடித்தது. மூச்சு நின்[illegible] விடும்போல மார்பில் ஒரு இறுக்கம். ஏ.சி குளிர்ச்சியில் [illegible] உடலில் வியர்வை குளிப்பாட்டுவதை உணர்ந்தாள்.

[illegible]னும் கர்ப்பியும் கொண்டு வரச் சொல்லும். நீங்கள் [illegible] பிறகு வரலாம்.” மல்ஜிப்பாவை நெட்டி வெளியே [illegible] வார்த்தைகளால் நரேந்திரன்.

“[illegible]ம்மா, கூச்சப்படாதே. இத்தனை சின்ன வயதில் [illegible] இப்படி ஒரு மனிதாபிமான உணர்வு இருப்பதை [illegible] நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்” என்றார்.

“மனிதாபிமான உணர்வு இல்லை ஸார். என் கடமை [illegible] செலுத்தத்தான் நான் ரத்தத்தை இனாமாக வழங் [illegible].”

“கடமையா?”

“ஆமாம். நீங்க கொடுத்த ரத்தத்தை ஓரளவு திருப்பித் [illegible] திரும்பினேன். அவ்வளவுதான்.”

“நீ என்னம்மா சொல்றே, புரியலைம்மா!

“என் வாழ்வில் நடந்திருக்கும் ஒரு துயரமான விந்தை [illegible] பற்றி நான் என்ன சொல்ல. பெற்ற தகப்பனுக்குத் [illegible] மகளைத் தெரியவில்லையென்றால் ஊர் சிரிக்கும்.”

[illegible]டு நிமிர்ந்தார் நரேந்திரன். வெளிராகிவிட்டி[illegible] முகம் சிவந்து போனது. கண்களில் ஒரு பளபளப்பு.

“என்ன சொல்றேம்மா.... நீ...நீ...” பதட்டத்திலே பேச [illegible] குழறினார்.

“நான் உங்களது முதல் மனைவி—விவாகரத்தால் [illegible]ப்பட்ட சுகந்தியின் மகள். உங்களது மாஜி மகள். [illegible]த்தானே உறவு.”

சாட்டையால் அடிபட்டது போன்ற துன்பத்தில் [illegible] போனார் நரேந்திரன்.

“பவித்ரா! இந்த அழகான பெயரை நான்தான் உனக்கு [illegible] குழந்தை. இன்னும் கொஞ்சம் அருகில் வந்து [illegible]ம்மா. உன்னை நன்றாகப் பார்க்கணும்னு துடிக் [illegible].”

“இத்தனை காலம் இந்த துடிப்பு எங்கே போயிருந் [illegible]?”

“சின்ன குழந்தை. ஈட்டியால குத்தராப்பல நீ ... தான் கேட்கணும்னு விதி. பண மோகம் என்னை ... யில் தள்ளிவிட்டது. என் இரண்டாவது மனைவி பொல்லாதவள், என்னை விட்டு ஒரு கணமும் ... காவல் காத்துக்கொண்டு என்னைச் சுற்றி பணத்தால் ... செல்வாக்காலும் வேலி போட்டு என்னை ஒரு ... தன்னோட வைச்சிருந்தாள். அவள் ஒரு பயங்கர ... உமன்.”

“நீங்க பணத்தின் மேல் மோகம் கொண்டது பற்றி ... ஏதும் சொல்ல விரும்பலை. ஆனால் அதுக்காக ... அந்த பணம் என் சின்னம்மாவைக் கட்டிக்கிட்டா ... கிடைக்குங்கிறதுக்காக—என் தாய்க்கு நீதியின் முன் ... பட்டம் கொடுத்தீங்களே - இது மகா கொடுமையில்லையா ... ஏன் அப்படி செய்தீங்கன்னு தெரிஞ்சுக்கத்தான் ... வந்திருக்கேன். என் மனசாட்சிக்கு தெரியும் என் ... களங்கமில்லாதவன்னுட்டு. என்னைக் கட்டிக்கப்போ ... கிட்டே அப்படிச் சொல்ல எனக்கு ஒரு ஆதாரம் தே... அதுக்குத்தான் வந்தேன்.”

கண்கலங்கிப் போனார் நரேந்திரன். உணர்ச்சிவசத்தி... அவர் உடல் முழுவதும் நடுங்கியது.

“அம்மா குழந்தை. நான் மகாபாவி. அதுக்குத் ... தண்டனையை அனுபவிச்சேன். அனுபவிக்கிறேன். ... பணம்னு அலைஞ்சேன். பங்களா, கார் சுகபோகமெல்லா... வேணும்னு துடிச்சேன். அப்போ எனக்கு உன் தாயின் ... பணிவு எல்லாம் துச்சமா தெரிஞ்சுது. பணத்துக்காக அவ... கொடுமைப்படுத்தினேன். அடிச்சேன். மிருகத்திலும் ... மாக நடந்து கொண்டேன். ஆனால் அந்த பணம் வந்த ... ஒரு நாள்கூட நான் சுகமாகவே வாழலை. ஒரே வயிற்றுவ... ஒரு பிடி சோற்றை திங்க முடியாத தீராத நோய். ... மாதம் வயிற்றுப் புண்ணிலிருந்த ரத்தக்குழல் வெடித்து ... வாந்தியெடுத்து சாகப் பிழைக்க ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்தே... போயிருந்தாலும் குற்றமில்லை. ஆனால் உனக்கு ...

...மையைச் சொல்ல விரும்பறேன். சுபத்ரா இறந்ததும் ... வயிற்றுவலிக்கு அறுவை சிகிச்சை செஞ்சுக்க அமெரிக்கா ...ன். ஆனால் மனதில் நிம்மதியில்லை. நம் நாட்டில் ... வைத்தியமான்னு திரும்பி வந்துட்டேன். நீங்கள் ... சென்னையில் இருப்பது எனக்குத் தெரியும். ...யைக்கூட சேகரித்து வச்சிருந்தேன். வந்து பார்த்து ... உன் தாயிடம் சொல்லி மன்னிப்பு வாங்கணும்னு ...ச்சப்போ ரத்த வாந்தியெடுத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு போக ...து.”

“நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில்” பவித்ரா வறட்சியாக ...ளித்தாள்.

“...நாட்களுக்கு முன் சுபத்ரா சாகக் கிடக்கும் ... ஆஸ்பத்திரியில் அவளைக் கடைசியாக உயிருடன் ... பார்க்க நேரிட்ட சமயம்தான் சொன்னாள்.

“சுகந்தியை விவாகரத்து செய்து ஒதுக்கவேண்டு...ல் அவள்மீது ஒழுக்கக் குறைவு என்ற ஒரு குற்றத்தை ...டுத்த வேண்டும் என்று புரிந்துகொண்டு அவள் தந்தை ... சதி. காசு கொடுத்து ஒரு கயவனை ஏவிவிட்டு கள்ளக் ...ன்போல நடிக்கச் சொல்லி கோர்ட்டில் வாக்குமூலம் ... செய்து என் மனதிலும் ஆத்திரத்தையும் சந்தேகத்தை ... உண்டாக்கி சுகந்தியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு தன் ... கல்யாணம் செய்துகொள்ள வழிவகுத்தாராம். இந்த ... சுபத்ராவுக்குத் தெரியுமாம். ஒரு நல்ல பெண்ணின் ... பழி சுமத்தி அவளது வாழ்க்கையைக் கவிழ்த்து அவள் ...ர்மேல் தன் வாழ்வை அமைச்சுக் கொண்டதால்தான் ... மக்கள் பேறு இல்லாது பல நோய்கள் வந்து ...வும் சிரமப்பட்டு அணு அணுவாக சாவு அவளை ...த்ததாம்.

“இதைக் கேட்டதும் நான் இடிவிழுந்தாற் போலானேன் ... அருமை மனைவி சுகந்தியை நினைத்து நான் செய்த

கொடுமையை எண்ணி நான் படும் வேதனையை [illegible] யால் சொல்ல முடியாது. அம்மா பவித்ரா, உன் [illegible] உத்தமி. துரோகம் செய்து வீண் பழி போட்டவன் உன் [illegible] அன்னையின் தகப்பன். அவர்கள் எல்லாரும் தாங்கள் [illegible] வினைப்பயனை பெற்றுவிட்டார்கள்.''

''மிக்க நன்றி. இப்போ என் மனம் ரொம்பவும் [illegible] விட்டது. என் வருங்கால கணவரிடம் இதையெல்லாம் [illegible] விட்டு நான் சொல்லுவேன். எங்களுக்குள் எந்த [illegible] இருக்கக்கூடாது என்பது என் கொள்கை'' [illegible] எழுந்தாள்.

''அம்மா பவித்ரா! இரு போகாதே. உன் [illegible] கணவர்னு சொன்னியே. அப்படின்னா....'' [illegible] கேட்டார் நரேந்திரன்.

''நான் கௌதம் என்கிற இளைஞரை விரும்பு[illegible] அவர் என்னை விரும்புகிறார். எனக்கு இதற்கு [illegible] வரன்கள் வந்தன. அம்மாவின் கதையைக் கேட்டு [illegible] பாராது ஓடிப் போனார்கள். உங்களது துரோகம் [illegible] மட்டும் பழி வாங்கலை. என்னையும் பழி [illegible] அவமானத்தால் நான் துடித்தேன். ஆனால், இந்த [illegible] எங்கள் வீட்டுக் கதை தெரிந்தும் என்னைக் [illegible] பண்ணிக்க விரும்பறார். அதனால் அவரை நான் [illegible] மதிக்கிறேன்.''

''பவித்ரா! சந்தோஷம். இந்தக் கல்யாணத்தை [illegible] நான் ஜாம் ஜாம்னு நடத்தறேன். பந்தலில் நான்தான் [illegible] அப்பான்னு வந்து முன்னாடி நின்னு உன் [illegible] காப்பாத்தறேன். உனக்கும் கௌதமுக்கும் [illegible] பங்களா எல்லாம் வாங்கித் தந்து உன் வாழ்க்[illegible] உயர்த்த என்னால் முடியும். இதெல்லாம் உன் [illegible] கொடுக்கப் போகும் சீர் வரிசைகள். அருகில் வாம்மா. [illegible] பட்டு கையை பிடிச்சு பார்க்கணும்னு ஆசையா இருக்கு.''

[illegible]ருப்பை கண்டவள்போல வெறுப்பும் திகைப்புமாக [illegible] அப்பால் நின்று கொண்டாள்.

''[illegible] நரேந்திரன்! அப்படித்தான் அழைக்கணும்னு [illegible] தோணறது. உங்கள் பணம் உங்கள் உறவு ஒண்ணும் [illegible] இனி தேவையில்லை.''

9

''[illegible]ன்ன குழந்தையா இருந்தப்போ அப்பா என்பவரின் [illegible] நான் ஏங்கித் தவிச்சேன் தெரியுமா ஸார்.

''[illegible]தருவில் உள்ள மத்த குழந்தைகள் தங்கள் அப்பாக் [illegible] கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கடற்கரைக்கு நடக் [illegible] பார்த்து மனம் குமுறி ரகசியமா எத்தனை தடவை [illegible] அழுதிருக்கேன்.

''அப்பான்னு வாய் நிறைய கூப்பிட எனக்கு ஒரு தந்தை [illegible]துபோன ரகசியம் என்ன? ஏன்? என்று மனதை [illegible] குடைந்து கொண்டு நான் பட்ட துயரம்...?

''ஒருமுறை நீங்கள் எங்கள் கல்லூரி ஆண்டு விழாபோது [illegible] வகித்து பரிசு வழங்கினீங்க. பெத்த மகள்னு [illegible] பரிசு வாங்கின என்னை பாராட்டினப்போ எனக்கு [illegible] மேலே ஏற்பட்ட வெறுப்பு....அதே சமயம் ஏற்பட்ட [illegible]...ஒவ்வொண்ணாக சொல்லிகிட்டே போகலாம். என் [illegible] பருவத்திலே தந்தை என்ற ஒரு ஸ்தானத்திலே [illegible] இருந்து எனக்கு வழி காட்ட—கல்வி கற்பிக்க...எனது [illegible] உரம் போட தவறிட்டீங்க.

''இனி மேலே எனக்கு தந்தை என்கிற ஒரு உறவு அவ [illegible]? நானும் கௌதமும் ஊரை கூட்டி தம்பட்டம் [illegible] மாட்டோம். எளிய முறையில் கல்யாணம் செய்துக் [illegible] உத்தேசம். எங்களது எளிய கல்யாணத்துக்கு—

பந்தலில் வந்து நீங்க என் தந்தைன்னு நின்னால் [illegible]
புவிசு குறைஞ்சு போயிடும். உங்க பணம்! யாருக்கு [illegible]
என் கௌதம் சம்பாதிக்கிறார். கம்பெனி, வீடு—கார் [illegible]
யெல்லாம் தரப் போகுது. நாங்க அந்த [illegible]
கணவனும் மனைவியுமா சுகமா வாழ்வோம்—[illegible]
எங்க அன்பு போதும்.

"எங்கம்மாவை மோசம் செய்யக் காரணமா [illegible]
அந்தப் 'பணம்' எனக்கெதுக்கு? வேண்டாம்...[illegible]
வேண்டாம் மிஸ்டர் நரேந்திரன். இத்தனை [illegible]
லும் நான் துன்பத்தில் கழித்த அந்தக் குழந்தைப் [illegible]
ஒரு நிமிஷத்தை நீங்க வாங்கித் திருப்பித்தர [illegible]
காலத்தை யாரும் வாங்க முடியாது..."

"பவித்ரா, என்னை வார்த்தையாலே [illegible]
பண்றியேம்மா. தவறு செய்திட்டேன். [illegible]
எனக்கு மன்னிப்பு கிடையாதா?"

"நான் யார் உங்களை மன்னிக்க—என் தாய் [illegible]
யானவள்—களங்கமில்லாதவள் என்ற உண்மை [illegible]
அதுவே எனக்கு பெரிய கல்யாணப் பரிசு. நன்றி [illegible]
வரேன்" வேகமாக எழுந்தாள்.

"பவித்ரா...என்...மகளே...! இங்கே [illegible]
தழதழத்த நரேந்திரன் கண்களில் பொங்கிய [illegible]
கன்னத்தில் தாரையிட கட்டிலினின்று இறங்கி [illegible]
தம் கையை நீட்டி அவளது கரத்தை பற்றுமுன் [illegible]
திறந்துகொண்டு வெளியேறி விட்டாள் பவித்ரா.

வேகமாக வரவேற்பறையை கடந்து பளிங்கு [illegible]
வராந்தாவைத் தாண்டி படிகளில் இறங்கி [illegible]
நடையுமாகத் தோட்டத்தைக் கடந்து கூர்க்காவுக்கு [illegible]
சொல்லிவிட்டு சாலையில் வந்து மூச்சுவிட்டாள்.

பஸ்நிலையத்தை நோக்கி மெல்ல நடந்தாள் [illegible]
அடக்கமாட்டாத ஒரு உணர்வு. என்னவென்று [illegible]

[illegible] ஒரு வேதனை கலந்த உணர்வு நெஞ்சை
[illegible]—அழுகை கண்ணீராக திரையிட—தன் சூழ்
[illegible] மறந்து....ஓங்கி வளர்ந்து படர்ந்திருந்த ஒரு பெரிய
[illegible] அடியில் நின்று சொண்டு தேம்பித்தேம்பி
[illegible].

[illegible] இரவு உணவுக்குப்பின்—தாத்தாவுடன் அம்மா
[illegible] அறையில் சிறிது நேரம் உட்கார்ந்திருந்தபோது—
[illegible] ஹார்லிக்சுடன் வந்தாள் பவித்ரா. சில நாட்க
[illegible] அந்த வீட்டில் கலகலப்பாக பேசும் பழக்கமே மறைந்து
[illegible]. ஒவ்வொருவரும் ஏதோ சிந்தனைக்குள்
[illegible] விட்டதுபோல மௌனமாக வளைய வந்து
[illegible]ருந்தனர்.

அந்த அமைதியைக் கலைத்து விஷயத்தை வெளிச்ச
[illegible] விரும்பினாள் அவள்.

"தாத்தா ஹார்லிக்ஸ் ஆறிடும் சாப்பிடுங்கோ— அம்மா,
[illegible]. என்ன யோசனை—சாப்பிடுங்கோ. சமைய
[illegible] காரியத்தை முடிச்சுட்டு உங்க ரெண்டு பேரோட நான்
[illegible] பேச விரும்பறேன்."

சிறிது பொழுதில் பவித்ரா—அவர்களுடன் அங்கு வந்து
[illegible] கொண்டாள்.

"என்னமோ சொல்லப் போரேன்னே. நானும் தாத்
[illegible] காத்துகிட்டிருக்கோம்" அம்மா சுகந்தி ஆரம்பித்
[illegible].

[illegible]ளத்தின் மீது விரல்களால் கோலம் போட்டாள்
[illegible]. அவளுக்குக் கொஞ்சம் அச்சமாக இருந்தது—
[illegible]மாகவும் இருந்தது.

"அம்மா நான் கல்யாணம் செய்துக்க விரும்பறேன்"
[illegible]ன்று சொல்லிவிட்டு தாத்தாவின் முகத்தை—சிறிது
[illegible]த்துடன் பார்த்தாள்.

"என்னமோ ஏதோன்னு பயந்துட்டோம். பூ [illegible] இந்த வயசிலே கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்—குடியும் [illegible] தனமா வாழணும்கிற ஆசை ஏற்படறது இயற்கை. [illegible] செய்த சில முயற்சிகள் பயனடையாமல் போயி[illegible] போகட்டும். இன்னும் கொஞ்சநாள் எங்களோட [illegible] ஊசியா போயிடுவே'' தாத்தா லேசாக சிரித்தார்.

"தாத்தா உங்ககிட்ட மனதைத் திறந்து பேச [illegible]றேன். பயமா இருக்கு."

"பயம் என்ன...வெளிப்படையா உன் விருப்பத்[illegible] சொல்லு. எங்களால் முடிஞ்சவரை உதவப் பார்க்குறோம்."

"நான் அடிக்கடி வெளியிலே சாயங்கால வேளை[illegible] போய்க்கொண்டிருந்தேன் இல்லையா."

"ஆமாம். கோவிலுக்கு—கடைக்குன்னு போவே. [illegible] சிறிய விஷயங்களில் கூட உன் சுதந்திரத்தை பறிக்கக்[illegible]துன்னு நான் கண்டும் காணாமலும் இருந்தேன்—அ[illegible] இப்போ என்ன."

"ஒரு நாள் கோயிலில் ஒரு வயசான அம்மா மயக்[illegible] விழுந்துட்டாங்க. அவங்களை தூக்கி தண்ணி கொடுத்[illegible] மயக்கம் தெளிவிக்க உதவினேன்."

"நல்ல காரியம் செய்திருக்கே—"

"அவங்களை வீட்லே கொண்டுபோய் விட்டேன்."

"மயக்கம் போட்டவங்களை அப்படியே தனியே விட்டு[illegible] வரது தம்பு—உனக்கு வயசானவங்க மேலே பரிவு இ[illegible]கறதைப் பத்தி மகிழ்ச்சி."

"அந்த வீட்டிலேதான் அந்தம்மாவின் பேரன் கௌ[illegible] என்கிறவரை சந்திச்சேன்."

கிழவர் தொண்டையைச் செருமினார். அம்மா குழப்[illegible]துடன் தன் தந்தையைப் பார்த்தாள்.

[illegible]றது. அந்த கௌதமை நீ விரும்பறே. கல்யாணம் [illegible]க்கணும்னு தீர்மானிச்சிட்டீங்க."

"தாத்தா உங்க உத்திரவோட—ஆசிகளோடத்தான் [illegible]க்கணும்னு திட்டமே தவிர..." பேசமுடியாது திணறி[illegible] பவித்ரா.

"மத்த விஷயங்கள் எல்லாம் விசாரிக்க வேண்டாமா" [illegible] மெல்லிய குரலில் கேட்டாள்.

"ஜாதி ஊர் இதுகளைப் பத்திக் கவலை வேண்டாம். [illegible] நம்ப இனம்தான். திருச்சியைச் சேர்ந்தவங்கதான். [illegible] படிச்சிருக்கார். எம். பி. ஏ. முடிச்சுட்டு ஒரு பெரிய [illegible]த்திலே நல்ல உயர்ந்த பதவியிலே இருக்கார்—நம்ப [illegible] பத்தின சங்கதியைச் சொன்னேன்—பாதகமில்லை [illegible] சொல்லிட்டார்."

"வரதட்சணை ..இத்யாதிகள்..." அம்மா கவலையுடன் [illegible]ப் பார்த்தாள்.

"ஒரு காசு தேவையில்லை—கட்டின புடவையோட [illegible]ச்சாலும் ஏத்துக்க தயார். கல்யாணத்தை மிக [illegible]யாக செய்தால் போதும்னு சொல்லிட்டார்."

"இத்தனையும் நீ சொன்னா?..." தாத்தா குறுக்கு [illegible] போட்டார்.

"நாளைக்கு அவர் வீட்டிலிருந்து அவர் பாட்டியும், சில [illegible]களும் வந்து, முறைப்படி பெண் கேட்பார்கள். மத்த [illegible]தங்களை நீங்க அவங்ககிட்ட கேட்டுக்கலாம்."

மௌனமாக தம் பேத்தியை சிறிது நேரம் உற்றுப் [illegible] தாத்தா ஜெகதீசன் குபீரென்று சிரித்தார்.

"எனக்கு காரியத்தை ரொம்ப சுளுவாக்கிட்ட. இதுக்கு [illegible] மறுப்பு சொல்ல முடியுமா? நாளைக்கு அவங்கள்ளாம் [illegible]டும். பையனை நானும் பார்க்கிறேன். கட்டிக்க போரவ [illegible]தான். இருந்தாலும் கொஞ்சம் பேசி பார்த்து அவன்

குணம்...'' மேலே பேசத் தோன்றாது தமது [illegible] முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு கிழவர் அடங்கிப் போனார்.

தன் மகளின் கன்னத்தைத் தடவி திருஷ்டி [illegible] சுகந்தி. ''எப்படியோ உனக்கு அந்த பையனை பிடிச்சி[illegible] சரி, கல்யாணம் என்கிறது பெண்களுக்கு ஒரு பெரும் [illegible] சினையாகிவிட்ட இந்த காலத்தில் இப்படி வலிய வரும் [illegible] வரனை உதறிவிட எங்களுக்கென்ன பைத்தியமா [illegible] மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்தாள் சுகந்தி.

''பரவாயில்லை. பவித்ரா சமையலில் மட்டும் [illegible] காரியில்லை. தானே ஒரு மாப்பிள்ளையைத் தேடிக் [illegible] வதிலும் கெட்டிக்காரியாகவே இருந்திருக்கா. பலே [illegible] என்று கிழவர் கைகொட்டி சிரிக்க அம்மாவும், மகளும் [illegible] சிரிக்க வீடு கலகலத்தது.

இதற்குப் பின் சம்பிரதாயப்படி அலமேலு அம்[illegible] பெண் கேட்க முறைப்படி வந்தாள்.

கௌதமை முதல் சந்திப்பிலேயே கிழவருக்குப் பிடி[illegible] விட்டது. மனம்விட்டு தன் குடும்பத்துக் கதையை அ[illegible] சொன்னதைக் கேட்டு இரக்க வசப்பட்டுப் போனா[illegible] பவித்ரா—கௌதம் இருவருமே குழந்தை பருவத்[illegible] மிகவும் சோதனைக்குள்ளானவர்கள். தந்தையின் துணை[illegible] இழந்தவர்கள். இந்த ஒரு பேரிழப்பே அவர்கள் [illegible] வரையும் இணைக்கும் சக்தியாக இருந்து விட்டிருக்கி[illegible] போகட்டும் இனியாகிலும் இருவரும் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி[illegible] நிறைவையும் காணட்டும். மனதால் பன்முறை வாழ்த்தி[illegible] அவர்களது திருமணத்துக்கு தமது பூரண ஒத்துழைப்[illegible] தந்துவிட்டார்.

அதற்குப்பின் காரியங்கள் வேகமாக நடைபெ[illegible] தொடங்கின. நிச்சயதார்த்தத்திற்கு ஒரு நல்ல நாள் பார்த்[illegible] குறிப்பிட்டு விட்டார். வீட்டோடு அடக்கமாகச் செ[illegible] நிகழ்ச்சி அது. மாமா குடும்பம் மட்டுமே கலந்து கொண்[illegible] தனர். மாமி மாலினி துணிவுடன் தன் மகனையும் கூ[illegible] வந்தாள். இனிமேல் அவள் பவித்ராவைப்பற்றி கவலைப்ப[illegible]

[illegible]வில்லையே. நிச்சயதார்த்தத்திற்குப் பின் திருமண [illegible] குறித்தாகி பத்திரிக்கை அச்சாகிவிட்டது.

[illegible]கௌதம் தன் அலுவலக தோழர்கள் சிலரை அழைக்க [illegible]னான். பவித்ரா தன் கல்லூரி தோழிகள் சிலரை [illegible]ழைக்க விரும்பினாள்.

[illegible]தாத்தா தமது உறவினர்கள் சிலரை மட்டுமே அழைக்க [illegible] தெரிவித்தார்.

அம்மா சுகந்திக்கு வெளிப்படையாக தன் ஆவலைத் [illegible] முடியவில்லை.

தாத்தாவும் பேத்தியும் அழைப்பிதழ்கள் மீது முகவரி [illegible]க்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தனர்.

[illegible]கந்தி மெல்ல அங்கே வந்து நின்றாள். ''எப்படியோ [illegible]த்ராவை வளர்த்து ஆளாக்கிட்டீங்க. படிப்பு கொடுத்தும் [illegible]ளீங்க. இப்போ கல்யாணம் செய்து கொடுக்கும் [illegible]றுப்பையும் ஏத்துக்கொண்டு விட்டீங்க, நாளைக்கு [illegible] சொல் தேவையில்லை. அதனால்...'' மென்று விழுங்கி [illegible]ள்.

[illegible]ழவர் எழுதுவதினின்று நிமிர்ந்தார்.

''அதனாலே என்னம்மா... நாம் தாத்தாவுக்கு ரொம்ப [illegible]ன்றியாக இருக்கிறோம். அவர் செய்கின்ற உதவியை [illegible]க்கப் போவதில்லை.''

''நான் சொல்ல வந்தது வேறே... எதுக்கும் அவ அப்பா [illegible]க்கும் ஒரு அழைப்பு இதழ் அனுப்பி வைச்சா...''

''அம்மா!'' என்று கூச்சலிட்டாள் மகள்.

''அப்பான்னு எனக்கு யாரும் கிடையாது. அதனாலே [illegible]ருக்கும அழைப்பிதழ் அனுப்பப் போவதில்லை. முடிவா [illegible]தரிஞ்சுக்கோங்கோ'' மகள் கோபத்துடன் கத்திவிட்டாள்.

கிழவர் மௌனமாக மகளைப் பார்த்தார். தோளுக்கு மிஞ்சி வளர்ந்த பெண். நான் ஏதும் சொல்வதற்கில்லை என்றது அவர் பார்வை. சுகந்தி முகம் சுண்டி உள்ளே சென்று படுத்துக்கொண்டு விட்டாள். கல்யாணத்திற்குத் தேவையான ஜவுளிகளை கௌதமும் பவித்ராவும் சென்று எடுத்து வந்தனர். தாத்தா மற்ற விவகாரங்களை கவனித்தார்.

திருமணத்திற்கு இன்னும் சில தினங்கள் தான் இருந்தன. அவள் புடவைகளுக்கேற்ற ரவிக்கைகளை கடைத் தெருவிலிருந்த ஒரு தையற்காரரிடம் கொடுத்து விட்டிருந்தாள். அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு வரப் போயிருந்தவள், [illegible] ரவிக்கை பார்சலுடன் வரப்போகும் திருமணத்தைப் பற்றி இனிய கனவுகளுடன் மெல்ல வீட்டை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள்.

மின் விசைக் கம்பியை மிதித்து விட்டவள் போல அதிர்ச்சியில் தெருவில் நின்று விட்டாள். அவர்கள் வீட்டு வாசலில் அந்த பென்ஸ் கார் நின்று கொண்டிருந்தது. நெஞ்சு பதைக்க பரபரப்புடன் அகலமாகத் திறந்து கிடந்த வாசல் கதவைத் தாண்டி உள்ளே வந்தாள். ஆமாம், இந்த தாத்தா எங்கே மாயமாகிவிட்டார். கீழ் உதட்டை கடித்துக்கொண்டு பளிச்சென்று குழல் விளக்கெரிந்த முன்னறைக்குள் நுழைந்தாள். மேஜை மீது புடவை பார்சலும் நகைப் பெட்டிகளும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு அதிர்ந்து போனாள். கையில் கொண்டு வந்ததை மேஜை மேல் ஒரு பக்கம் போட்டு விட்டு சமையலறை பக்கம் எட்டிப் பார்த்தாள்.

அம்மா அவசரமாக காப்பி கலந்து கொண்டு நின்றாள்.

''பரவாயில்லை. இங்கேயே நின்று சாப்பிடுகிறேன். பார்மலிட்டி வேண்டாம்'' என்று தாழ்ந்த குரலில் பேசியது அப்பாவா—கையும் காலும் பதற நெஞ்சம் நெருப்பாய் வெந்துவிடும் போன்றதொரு கோபத்திலே அவள் முன்னறையில் சென்று உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

''ஹலோ பவித்ரா!'' மிடுக்காக கூறியபடி அப்பா [illegible]ன் வந்து அருகில் சோபாவில் உட்கார்ந்தபோது [illegible]ன்று கூச்சலிட வேண்டும் போன்றதொரு ஆவேசம் [illegible]ட்டது அவளுக்கு.

அவர்களது முகவரியைத் தேடிக்கொண்டு வீட்டுக் [illegible]யே வந்து விட்டாரே வெட்கம் கெட்ட மனிதன்!

''அப்பா உனக்கு இதுகளையெல்லாம் கல்யாணப் பரிசாக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். ரிஸப்சனுக்கும் புக்ககம் [illegible] வைக்கவும் வாங்கியிருக்கிற புடவைகளை நீ [illegible] எடுத்துப் பார். ரொம்ப பிரமாதமா இருக்கு.

''உனக்கு தம் பரிசா ஒரு முத்து செட்டும் வைரத்தோடு [illegible] கூட வாங்கி வந்திருக்கார்.''

''இதெல்லாம் நான் உழைச்சுச் சம்பாதித்த பணத்தில் [illegible]னது. இத்தனை வருஷமும் சுபத்ரா பணத்தை தின்னு [illegible]ண்டு வெட்டியா நான் இருக்கலை. அவ அப்பா விட்டுப் [illegible] பிஸினசை நிர்வகிச்சுப் கொண்டு எனக்குன்னு கிடைச்ச [illegible]ணத்தை போட்டு ஒரு தனி உரக் கம்பெனி நடத்தி [illegible]ருக்கேன். அந்த பணம் என் உழைப்பால் வந்த பணம். [illegible] வாங்கிய பரிசு இவைகள். அதனால் நீ தாராளமா [illegible]த்துக்கலாம்.''

''உங்களிடமிருந்து எந்த பரிசும் தேவையில்லைன்னு [illegible]க்கே சொல்லிட்டேன். ஆமாம் இந்த தாத்தா எங்கே போய்த் தொலைஞ்சார்'' இரைந்து கத்தினாள் பவித்ரா கோபத்துடன்.

''அப்படியெல்லாம் வீடுதேடி வந்தவரிடம் மரியாதைக் குறைவா பேசக் கூடாது பவித்ரா. என்ன இருந்தாலும் அவர் உன் அப்பா...'' சுகந்திக்கு வார்த்தைகள் தடுமாறின. [illegible]கலங்கிப் போய் விட்டாள். மகளின் உக்கிரமான முகத்தைப் பார்த்து மனம் பதறியது.

"அழையாத வீட்டில் நுழையாத சம்பந்தியாக [illegible] எதுக்கு இங்கே வரணும்—கல்யாணத்துக்கு [illegible] அழைப்பு அனுப்பக் கூடாதுன்னு சொல்லியிருந்தேனே."

"பவித்ரா, அவர் உன் அப்பா மறக்காதே."

"நான் மறந்துட்டேன். நீங்கதான் அவரை இன்னும் உங்க கணவர்னு நினைச்சுகிட்டிருக்கீங்க. எப்படி அவர் உங்க கணவர் ஆவார். நீதிமன்றம் உங்களை மனைவி என்ற ஸ்தானத்திலிருந்து நீக்கி விட்டதே."

"பவித்ரா சட்டப்படி நான் சுகந்திக்கு கணவன் இல்லை. ஆனால் சாஸ்திரப்படி..."

"சாஸ்திரங்களைப் பத்தி பேச உங்களுக்கு தகுதி கிடை யாது."

"பவித்ரா கண்டபடி பேசாதே அம்மா, உன்னை கெஞ்சிக் கேட்டுக்கறேன்."

"அம்மா! இந்த மோசடிக்காரர் வீட்டுக்குள் வந்து உன்னை வேப்பிலை அடிச்சிருக்கார். கல்லானாலும் கணவன் என்கிற அந்த பழைய பத்தாம் பசலித்தனத்தை குப்பையில் கொட்டுங்கள். இவர் வெறும் கல்—கணவன் இல்லை."

"பவித்ரா—ஐயோ பவித்ரா, என்னை சித்திரவதை பண்ணாதேம்மா" குலுங்கி அழுதாள் தாய்.

"உங்க ஏமாளித்தனத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடறேன்."

"அம்மா இப்பவே முடிவு செய்து கொண்டு விடுங்கோ. உங்களுக்கு இந்த மாஜி கணவர் வேணுமா அல்லது மகள் வேணுமா. இவர் என் கல்யாணத்துக்கு பிடிவாதமா வந்து பந்தலில் நின்றால்....இப்பவே சொல்லி விட்டாடன். நான் மண மேடையிலிருந்து எழுந்து போயிடுவேன். தாலி கட்டிக்க மாட்டேன். கௌதமும் நானும் பிறகு பதிவுத் திருமணம் செய்துட்டு வாழத் தொடங்கி விடுவோம்."

[illegible]கந்தி வரேன். இதுக்கு மேலே நான் இங்கே நின்று [illegible] உன்னை துன்பத்துக்கு ஆளாக்க கூடாது. [illegible]லே என்னாலே நீ ரொம்பவும் வேதனைப் பட்டவள்" [illegible]ன்று நரேந்திரன் எழுந்தார்.

"[illegible]! அந்த பரிசுகளையெல்லாம் தயவு செய்து [illegible]த்துவிட்டு போயிடுங்கள்."

[illegible]றிது நேரத்தில் கார் வாசலில் இருந்து விரையும் சத்தம் [illegible]து.

[illegible] நேரம் சென்றபின் குற்ற உணர்வுடன் வீட்டுக் [illegible] நுழைந்த தாத்தா விக்கித்துப் போய் விட்டார். மகளும் [illegible]யும் மௌனமாக ஆளுக்கொரு மூலையை பார்த்தபடி [illegible]ந்திருந்தனர். சுகந்தியின் முகம் அழுததில் சிவந்து [illegible]யிருந்தது.

மறுபடியும் அந்த வீட்டில் ஒரு அமைதி நிலவியது. [illegible] காரியங்கள் துரிதமாக நடந்தன. சுகந்தி பொறுப் [illegible]த்துக்கொண்டு தேவையான இனிப்புக்களைத் தயாரிப்ப [illegible] மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தாள். தாத்தா கல்யாண [illegible]டபத்தை மேற்பார்வையிட்டு எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு [illegible]தில் மும்முரமாக பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

மாமாவும் மாமியும் இடை இடையே வந்து தமது [illegible]ப்பிராயங்களை உதிர்த்து விட்டு ஆலோசனைகளை [illegible]க் குவித்துவிட்டுப் போயினர்.

கௌதம் தனக்கு கம்பெனியளித்த புதிய வீட்டில் [illegible]ன்களை வாங்கிப்போட்டு தயாராக்கிக் கொண்டிருந் [illegible]. கல்யாணத்திற்குப் பின்னர் புதுவீட்டிற்கு தம்பதியர் [illegible]ன்று பால் காய்ச்சி சாப்பிட்டு விட்டு நேரே தங்களது [illegible] நிலவுக்கு மைசூருக்கு காரில் பயணமாவது என்ற [illegible]டம்.

கௌதம் வேலை பார்த்த கம்பெனி மேனேஜர் [illegible] சொந்த உபயோகத்திற்கு சில நாட்கள் காரைத் த[illegible] யுடன் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்.

திருமணம் ஏற்கெனவே திட்டமிட்டபடி அ[illegible] தத்தில் அந்த சிறிய மண்டபத்தில் நடந்தது.

பந்தலில் தூண் ஓரமாக சுத்தமான து[illegible] கொண்டு முகத்தை மழித்து சீராக்கிக் கொண்டு [illegible] வந்து உட்கார்ந்திருந்தார்.

மாமாவும் மாமி மாலினியும் தாங்கள் பெ[illegible] உறவினர்கள் என்பதை விளம்பரப் படுத்தும் [illegible] பந்தலில் உத்தரவிட்டபடி உலவிக் கொண்டிருந்[illegible] கெட்டி மேளம்... என்று யாரோ கோஷிக்க, மேளம் [illegible] புரோகிதர் மந்திரங்களை ஓத.. கௌதம் பவித்[illegible] தாலியைக் கட்டினான். அட்சதையும் பூவிதழ்களும் [illegible] பறந்தன. அம்மா சுகந்தியின் மூக்கும் முகமும் சிவந்து [illegible] கொண்டே மகளை இறுக்கத் தழுவி— ஆசிகள் வழ[illegible] பவித்ராவின் தாத்தா, மாமா, மாமி—கௌதமின் [illegible] மற்ற உறவினர் எல்லோரையும் வணங்கி விட்டு பு[illegible] தம்பதிகள் விருந்துக்குப் பின் தங்கள் புதுவீட்டுக்குப் [illegible] பால் காய்ச்சி சாப்பிட்டனர்.

''கழுத்திலே போட்டுக் கொண்டு வந்த மாலையில் [illegible] ஜோடியை வச்சுட்டு மீதியை காரில் ஒரு பக்கம் வ[illegible] கோங்க. வழியிலே ஏதாவது பூச்செடி மேலே போட்[illegible] போங்கோ''—பாட்டி அலமேலு உபதேசித்தாள்.

வரவேற்பு விழா இல்லாததால் தம்பதியர் உடனடி[illegible] பெங்களூருக்குக் கிளம்பினர். இரவு அங்கே ஏற்பா[illegible] யிருந்த ஒரு ஹோட்டலில் தங்கி விட்டு மறுநாள் மைசூருக்[illegible] பயணம் என்ற திட்டம்.

கௌதம் தன் புது மனைவியுடன் உற்சாகமாக வண்டி யைக் கிளப்பினான்—பத்திரம் பார்த்து ஓட்டு—பலகுரல்க[illegible]

[illegible] எச்சரிக்கைகளை கேட்டு புன்முறுவலித்தபடி [illegible]யை வேகமாக நெடுஞ்சாலைக்குள் திருப்பினான்.

[illegible]து தூரம் கூட அவன் செல்லவில்லை. ''கௌதம் [illegible] செய்து காரை நிறுத்துங்க'' என்றாள் பவித்ரா.

[illegible]கைத்துப் போன கௌதம் காரை சாலை ஓரத்தில் [illegible]ன்று நிறுத்தினான்.

''எனக்கு மனசு நல்லாவேயில்லை. கௌதம், நான் ஒரு [illegible] பிசகு பண்ணி விட்டேன்.''

''பவித்ரா என்ன செய்துட்டே. ஏன் இப்படி கண் [illegible] சொல்லு, என்கிட்டே சொல்லு'' பதறினான் [illegible]வன்.

''தாலி கட்டின சமயம் மணமேடையிலிருந்து அம்மா [illegible] பார்த்தேன். குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாங்க. பல [illegible]ங்களை அனுபவிச்சு கஷ்டப்பட்டு என்னை அன்போட [illegible]த்த என் தாய் என் திருமணத்தைப் பார்த்து பூரிச்சுப் [illegible] வேண்டிய நேரத்திலே அழுதாங்க

''அவங்க அப்படி அழ காரணமாக இருந்தவ நான். [illegible] ஒரு நாள் அவங்க முகத்திலே சந்தோஷம் வராப்பல [illegible] காரியத்தை நான் செய்திருக்கலாம்—பதிலுக்கு இடைஞ் [illegible] இருந்தேன்.''

''அப்படி நீ என்ன செய்துட்டே.''

''என் அப்பாவை நம் கல்யாணத்துக்கு வரக் கூடா [illegible]னு தடுத்தேன். இப்போ புரிகிறது எனக்கு கௌதம். [illegible] உங்களை ஒரு நிமிஷம் கூட என்னாலே பிரிஞ்சிருக்க [illegible]யாது போல எனக்கு தோணுகிறது. இப்படித் தானே [illegible] தாயும் நினைச்சிருப்பாங்க. அவங்க ஆசைக்கு குறுக்கே [illegible] நின்னு அவங்களை கணவனிடமிருந்து பல ஆண்டுகள் [illegible] வச்சுட்டது. மகா கொடுமையான பிரிவு...''

''இப்போ என்ன செய்யணும் சொல்லு...''

"நானும் கல்யாணமாகி உங்களோட வந்து [illegible] வீட்டில் பாட்டியோட வசிக்கப் போறேன். [illegible] தாத்தாவும் அந்த வீட்டில் இருப்பாங்க. [illegible] ஏதாச்சும் ஆயிட்டா...அம்மா எத்தனை காலம் [illegible] வாழ்வாங்க. மந்திரங்களை புரோகிதர் சொல்ல நீங்க [illegible] தாலி அணிவித்த போது என் மனசிலே என்ன [illegible] தெரியுமா?"

"என்ன தோணிச்சு."

"வாழ்க்கையில் இனி என்ன வந்தாலும் சரி, [illegible] வானாலும் சரி தாழ்வானாலும் சரி கௌதமுடன் [illegible] இந்த பிறவி முழுவதும் ஏன் ஏழு ஏழு பிறவியானாலும் [illegible] அவருக்கு நல்ல துணையா இருப்பேன்னு மனதில் [illegible] எண்ணம் தோணிச்சு. அப்படிப்பட்டதொரு [illegible] எண்ணத்தை சட்டம் துண்டித்து விட முடியுமா."

"எனக்கு புரிகிறது. இப்போ அடுத்து என்ன [illegible] ணும்னு சொல்லு."

"நேரே காரை அடையாறு பங்களாவுக்கு [illegible] அப்பா வசிக்கிற வீட்டைப் பத்தி சொல்யிருக்கேனே."

காரைக் கண்டதும் சலாமிட்டு கூர்கா கேட்டை [illegible] விட விர்ரென்று நடைபாதையில் ஓடி கார் வாசலில் [illegible] மல்ஜிப்பாக்காரர் ஓடி வருவதற்குள் நரேந்திரன் [illegible] வந்து விட்டார்.

பவித்ரா வண்டியை விட்டு இறங்கி அவர் முன் [illegible] மாகப் போய் நின்றாள்.

"மன்னிச்சுக்கோங்க அப்பா. ஒரு வேண்டு[illegible] எங்களோட இப்போ நீங்க கூட வரணும்" என்[illegible] மெல்லிய குரலில்.

காஞ்சிபுர பட்டில் சிங்காரத் தேர்போல அலங்கார[illegible] அழகாக களைகொட்டும் முகத்தோடு எதிரே வந்து நின்[illegible]

[illegible] கண்டு பூரித்துப் போனார் நரேந்திரன். அப்பா [illegible] அவள் அழைத்தபோது மெய்சிலிர்த்து போயிற்று.

[illegible]தா என்றபடி காலில் பாதணிகளைத் திணித்துக் [illegible] அப்படியே புறப்பட்டு விட்டார்.

[illegible] வாசலில் கார் வந்து நின்ற சத்தம் கேட்டு எட்டிப் [illegible] சுகந்தி திடுக்கிட்டுப் போனாள்.

"அம்மா, இப்படி நில்லுங்க. அப்பா, அம்மா பக்கத்திலே [illegible] நில்லுங்க" என்று உத்தரவிட்டாள் பவித்ரா. கௌதம் [illegible] தமாக பின் ஆசனத்தில் வைத்திருந்த பூமாலைகள் [illegible]டையும் எடுத்து வந்தான்.

"அப்பா...இப்போ பாருங்கோ" என்றபடி மலர் மாலை [illegible] கையில் எடுத்து கௌதம் கழுத்தில் போட்டாள். [illegible]தம் மற்றொரு மாலையை பவித்ராவுக்கு சூட்டினான்.

"உங்களுக்காக தனியாக நாங்க மறுபடியும் திருமணம் [illegible]துக்கிறோம். எங்களை அம்மாவோட ஜோடியா நின்னு [illegible]த்துங்கோ" என்று கூறிய பவித்ரா கணவனுடன் [illegible] கும்பிட்டாள்.

அன்போடு அவளை தூக்கி நிறுத்தினார் நரேந்திரன்.

"அப்பா! என்னை மன்னிச்சுடுங்க" என்றவள் பேச [illegible]து தம் மார்பில் முகத்தை பதித்து விம்முவதைக் [illegible] கலங்கி போய் நரேந்திரன் அவளது கூந்தலை [illegible]னார்.

"என்னையும் நீ மன்னிச்சுடு. இந்த நல்ல நாளில் அழக் [illegible]து. தேன் நிலவுக்கு புறப்பட்டுகிட்டிருந்தீங்க [illegible]லையா. இருட்டரத்துக்கு முந்தி பங்களூர் போய் [illegible]ணும். கிளம்புங்கோ" என்றார்.

''அப்பா நீங்க கொடுத்த பரிசுகளை நாங்க திரும்பி வந்ததும் ஏத்துக்கிறேன்—நீங்க அம்மாவையும் தாத்தா வையும் பாத்துக்கோங்க...'' அவள் முறுவலித்தாள்.

அம்மாவின் அருகில் சென்று அவளை மார்புடன் இறுக்கத் தழுவிக் கொண்டாள். ''அம்மா...இனியாகிலும் நீங்க சந்தோஷமா இருக்கணும். அப்பாவை கவனிச்சுக் கோங்க. நாங்க வரோம்—'' சிரித்தபடி திரும்பினாள். எல்லாவற்றையும் மௌனமாக பார்த்துக்கொண்டு நின்ற தாத்தா மேல் துண்டால் கண்களை துடைத்துக் கொள் வதைப் பார்த்து ஓடி வந்தாள்.

''மைசூரிவிருந்து உங்களுக்கு என்ன வேணும் தாத்தா'' ஆவலுடன் கேட்டாள்.

''மைசூரிலிருந்து நீங்க ரெண்டு பேரும் சுகமா திரும்பி வரணும். ஆனால் அடுத்த வருஷம் எனக்கு ஒரு கொள்ளு பேரன் வேணும்.''

''போங்க தாத்தா...'' செல்லமாகச் சிணுங்கிக் கொண்டு காரில் ஏறி அமர்ந்தாள். நெடுஞ்சாலையில் கார் விர் என்று பறந்தது.

''கௌதம்! இப்போ நான் சந்தோஷமா நிறைவோட இருக்கேன். வீட்டுக்கு திரும்பியதும் என் மாமனாரை கெஞ்சி மனம் மாற வைத்து நம்மோட கூட அழைச்சு வச்சுக்கணும். அந்த வேலை முடித்து விட்டால் என் வாழ்க் கையில் எல்லாம் நிறைஞ்சது போல. கௌதம் ஐ லவ் யூ'' கொஞ்சியபடி அவன் தோளில் சாய்ந்து கொண்டாள்.

புதுமணத் தம்பதிகளையும் அவர்களது இனிய கனவு களையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் சுமந்து கொண்டு அந்த கார் நெடுஞ்சாலையில் விரைந்தது.